

அலை ஒசை

பு 423 9059
350
AARPUTHA
3/2/02

சு. சி. சி. சி. சி. சி.
H. 90

A L A I O S A I

MARCH - APRIL 1990

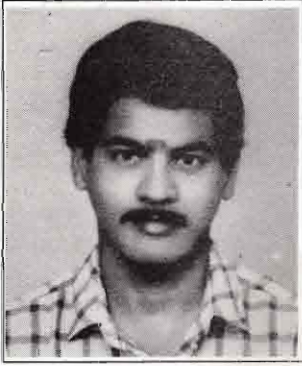
INSTITUTE OF EASTERN CULTURE AND ARTS

Presents

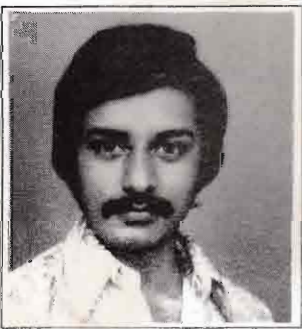
MANORAMAA (LAI)

மனோரமா (லை)

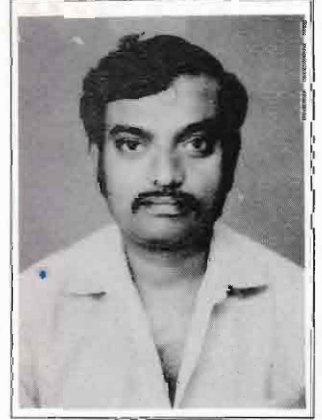
பாட்டி சொல்லைத் தட்டாதே புகழ்.....
திரையுலகில் 3 தலைமுறை கண்டு, ரசிகர்கள் மனதில்
நீங்காத
இடம் பெற்ற நகைச்சுவை நாயகி.....
கலைவாணர் விருது பெற்ற நகைச்சுவை அரசி.....

T.M.S இன்
புதல்வர்
T.M.S.செல்வக்குமார்

மனோரமாவின்
புதல்வர் பபதி

திருச்சி
லோகநாதனின்
புதல்வர்
T.L.தியாகராஜன்

வளர்ந்து வரும்
திரை இசைப்பாடகி
ரமணப்பிரபா

மனோரமாவும் குழுவினரும் கலந்து கொள்ளும் கலை விருந்து

நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு: Bestone advertiser S.K.Rajan

காலம்: 06.04.1990 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 6 மணி

இடம்: *Westminster Central Hall*

Storey's Gate, London SW1H 9NU:
(Nearest Underground: St. James Park)

TICKETS: £10 & £20

Smoking and consumption of alcoholic beverages strictly

அலை ஓசை

அலை 5

பங்குனி-சித்திரை இதழ்

ஓசை 2

அன்பு வாசகர்களே!

முதற்கூல் உங்கள் அனைவருக்கும் அலை ஓசையின் சார்பில் எமது தமிழ்ப் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக.

இன்றைய சூழ்நிலையில் எமது ஈழ வள நாட்டை நோக்குங்கால் போர் மேகம் தெளிந்த, அன்னியப் படைகள் விலகி, சகஜமான, அமைதியான சூழ்நிலைக்கு நாடு திரும்பிக் கொண்டு வருவதை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. மீளக்கூடியேற்றம் என்ற போர்வையிலோ அல்லது எல்லைப் பாதுகாப்புப் போன்ற இன்றோரன்ன காரணங்களைக் காட்டிக்கொண்டோ, இலங்கைப்படை மீண்டும் தமிழ்ப்பகுதிகளை ஆக்கிரமிக்க வரலாம் என்ற அச்சம் தமிழ் மக்களுக்கு இல்லாமலில்லை. அதேசமயம் வட சிழக்குப் பகுதிகளில் மாகாண சபைத்தேர்தல் ஏற்பாடுகள் துரித கதியில் நடைபெறுவதை அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

காற்றள்ள போதே தூற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற வாக்கிற்கு இனங்க இன்றைய அமைதிச் சூழ்நிலையை, நாம் மிக வேகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பெற்றோரை இழந்த சிறார்கள், ஆயிரக்கணக்கான விதவைகள், தலைவனின்றித் தவிக்கும் பல குடும்பங்கள், இடியுண்ட சல்லா ரிகள், வைத்தியசாலைகள், பொது மண்டபங்கள், ஆலயங்கள், ஆப்படிப்பல தனிப்பத் தொடர்கள் எம்முன்னே விசுவ ரூபமெடுத்த நிற்கின்றன. கடல் கடந்து வாழும் நாம், எமக்கென்று, எம் தாய் நாட்டுக்கென்று செய்ய வேண்டிய கடமைகளை இனியும் செய்யாதிருத்தல் அறமன்று. நாம் தனியாகவேலும், புனர் வாழ்வுக் கழகங்கள், தாய் நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்யும் தீருவனங்கள் வாயிலாகவேலும் எம்மாலியன்ற உதவிகளை முன்னின்று செய்ய வேண்டும். ஈழத்தாய் பெற்றெடுத்த வீர மறவர்கள், எமது தாய் நாட்டின் சுதந்திரத்துக்காக தம்மையே அர்ப்பணித்து மண்ணை மண்சூசி, வீரசுவர்க்கம் அடைந்து விட்டார்கள். அந்நாட்களில் நாம் கடல் கடந்த நாடுகளில் மிகவும் பாதுகாப்பாக இருந்ததை மறந்து விடலாகாது. நாளை மலரவிருக்கும் ஈழத்தைக் காணாமலே மறைந்திட்ட எமது வீர மறவர்களின் இலட்சிய வேட்கையை ஈண்டிப் பாருங்கள். இன்று ஈழத்தாய் கேட்பது உங்கள் உயிர்களை அல்ல. எமது தாய் நாட்டின் விடுதலைப் போரில் பலியான, அங்க வீனமடைந்த எமது உடன் பிறப்புக்களின், பெற்றோரின் மறு வாழ்வுக்கு எமது பங்களிப்பையே அவள் வேண்டி நிற்கிறாள். இனியும் தாமதிக்காது உங்கள் பங்களிப்பைச் செய்ய முன்வாருங்கள். ஒளிமயமான ஓர் எதிர் காலத்தைக் கட்டியெழுப்பத் தோளொடு தோள் கொடுங்கள். மலரவிருக்கும் ஈழத்திற்கு உங்கள் பங்களிப்பைத் தாருங்கள்.

HOW TO SUBMIT ARTICLES:

Readers are welcome to write to ALAI OSAI publication. Please send your articles to: THE EDITOR, ALAI OSAI, 109 Philip Lane, Tottenham, London N15 4JR.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1. விடியலின் மறுபக்கம் 3
2. நகைச்சுவை நடிகர் சார்ளியுடன் ஓர் பேட்டி 5
3. நினைப்பதெல்லாம் நடந்து விட்டால்(சிறுகதை) 6
4. ஈழத்தாயிடமிருந்து சீமை மகனுக்குக் கடிதம் 9
5. தண்ணீர் பட்ட பாடு (இலக்கிய நகைச்சுவை) 11
6. கேள்வியும் நானே பதிலும் நானே 13
7. Science & Technoly 16
8. விடியலைத் தேடி(சிறுகதை) 20
9. ஈஸ்ட்ஹாம் பொங்கல் விழாவில் நமது ஆசிரியர் 27
10. குறுக்கெழுத்துப் போட்டி 28
11. லண்டன் நிகழ்ச்சிகள் 30
12. லண்டனில் தமிழர் சந்ததி கொல்லப்படுகின்றதா 32
- 13 சிறுவர் பகுதி 37
14. மங்கையர் மஞ்சரி 38
15. வாசகர்கள் எழுதுகிறார்கள் 39
16. தமிழர் புனர் வாழ்வுக் கழகம் 40

விடியலின் மறுபக்கம்

விடிகிறது! விடிகிறது!

எங்கள் தலைவன் முன்னே நடந்த கொண்டிருக்கிறான்

திரும்பித் திரும்பிப் பார்க்கிறோம்!

உங்களைக் காணவில்லை!

எம்மோடு பயணஞ் செய்த உங்களைக் காணவில்லை.

எப்போது வருவீர்கள்? என்ற ஏக்கம்!!

எமது கண்கள் கலங்குகின்றன!

நடையில் ஒரு தளர்ச்சி ஏற்படுகிறது!

மீண்டும் வரமாட்டீர்களா?

விடியப் போகிறதே!

ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ளப் போகிறோமே?

நேற்றிரவு வரை...

ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ள நேரமின்றி நடந்தோமே!

முச்சுக்களே பேச்சுக்களாக!

தோள்களோடு தோள்கள் உரசிக் கொண்டன.

'இலக்கு' விளக்காகி எம்முன்னே நடந்தது.

எமது கண்கள் கலங்குகின்றன!

நடையில் ஒரு தளர்ச்சி ஏற்படுகிறது.

நாமும் மனிதர்கள் தானே!

நமது உணர்ச்சிகளும் உருவம் பெற்ற சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு!

விடியலை ரசிக்க வரமாட்டீர்களா என்ற ஏக்கம் எம்மை உலுப்பிச் செல்கிறது!

எங்கள் கண்ணங்கள் வழியே வடியும் விழி நகரத் துடைத்துக் கொண்டு செல்கிறது.

மெல்லென்று வீசிய அந்தக் கானகத் தென்றல்!

அரவூறும் காடுகளில் அணிவகுப்புக்கள்

சாலையில் சந்திப்புக்கள்

போரூரில் விளையாடிப் புலியூரில் இளைப்பாறிய நாட்கள்

நெஞ்சுரை வந்து சுற்றுக்கின்றன.

செஞ்சின் சுமை விழியோரம் வடிகின்றது.

'இலக்கு' எம்முன்னே விசுவரூபம் எடுக்கிறது!

'இலக்கு' எனும் விளக்கொளியின் முன்னே நின்று

எமது தலைவன் எம்மைப் பார்க்கிறான்

ஒரு கணம் மயான அமைதி!!

உங்கள் மாவீரத்தற்கு மதிப்புக் கொடுத்த

அந்த மணிக்கூத்தை அர்ப்பணிக்கின்றோம்!

விடுதலை.. விடுதலை

எமது மொழி.. இனம்.. இவை வாழ எமது நிலம்!

கலக்கம் வைராக்கியமாக.. வடிவமெடுக்கிறது!

வாழ்வின் வெவ்வேறு பாதைகளில் இருந்து வந்து கலந்துகொண்டவர்கள் நாம்.

சொந்த இலக்கீடுகளைச் சுதந்திர இலட்சியத்தின் முன்னே
பயம் வைத்தோம்!

நாமெல்லோரும் தலைவன் வழி ஒன்றோடும்!

பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் படித்தறியோம்!

நாம் பிறந்து வளர்ந்த அந்த நலப்புழுதி காவிச் செல்லம்

ஊர்நீகாத்தின் வழியே தேசியம் படித்தவர் நாம்!

மன்கூடு பிறந்த மானத்தை துக்ர்ந்தவர் நாம்!

பயணம் நின்று விடக்கூடாது என்ற

போர்ப்பாடல் எமது காதுகளில் வீழ்சிறது.

அடிமை விலங்குகள் அழந்த

ஆட்டால்டு காலங்களாக அனுபவித்த துயர்கள் பறந்து

விடுதலைச் சிட்டுக்களாகப் பறந்து திரியப் போகும்

எங்கள் மக்களின் முகங்கள் எமது முன்னே தோன்றுகின்றன.

மாவீரத்தின் உச்சியில் நின்று காற்று வாங்கும் இளவேங்கைகளே!

எங்கள் மக்களின் மகங்களுக்குள் உங்கள் முகங்கள் தெரிகின்றன.

ஆலை என்று மட்டும் எமக்கு இன்னம் புரியவில்லை.

"மாவீரர்" என்ற பட்டத்தைத் தட்டிக் கொள்ளும்

சுயநலம் மட்டும் உமக்கு எங்கிருந்து வந்தது?

இலக்கு எனம் விளக்கு... முன்னே செல்கிறது!

எங்கள் முச்சுக்களின்... விடுதலை ராகம்

விவரை முட்ட

விடியலை நோக்கி... நாம் நடக்கிறோம்

உங்களை விட்டு விட்டு நாங்கள் நடக்கவில்லை என

ஒருமுறை சொல்லங்கள்.

விடியலை ரசிக்க வாருங்கள்!

பங்கயமனாளன்

ஐரோப்பாவில் வெளிவரும் தமிழ்ச் சஞ்சிகை பற்றிய விபரங்கள்

தாயகம் : டென்மார்க் தமிழர் நலன்புரி மன்றத்தின் உணர்ச்சி வெளியீடு.

முகவரி: THAYAKAM,

Thamilar Nallanpuri Mantram
(Tamilsk Velfærdsforening)

Postbox: 304

7400 Herning

Denmark

தேனி: இரு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை வெளிவருகிறது. மேற்கு ஜேர்மனியில் பிரசுரமாகும்

கலாச்சார இதழ். முகவரி: Thenee

C/o kangatharan

7144 Asperg

See str. 55

WEST. Germany

சுவடுகள்: நோர்வே நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் இலக்கியச் சஞ்சிகை.

SUVADUHAL

முகவரி:

Herslebs Gate 43

0578, Oslo 5

NORWAY

நகைச்சுவை நடிகர் சார்னியுடன் ஓர் பேட்டி

சி.ந.ரகுராம்

கேள்வி: லக்ஷக்ம் திரு சார்னி அவர்களே! இதுவரையில் எத்தனை படங்கள் நடித்திருக்கிறீர்கள்?

பதில்: சிட்டத்தட்ட 65 படங்கள் நடித்திருக்கிறேன்.

கேள்வி: தற்சமயம் எத்தனை படங்கள் நடித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அதில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய படம் ஏதாவது உண்டா?

பதில்: இப்போது 23 படங்கள் ஆக்ட் பண்ணிக்கட்டிருக்கேன். அதில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியதென்னு நியாயத்தராசு என்ற படந்தான்.

கேள்வி: உங்களுடைய நடிப்பு மறைந்த நடிகர் சந்திரபாபுவின் நடிப்பைப் போல் உள்ளதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இதைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: என்னைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கும் சந்திரபாபுவிற்கும் முகச்சாயல் மட்டும் தான் ஒன்றாக இருக்கிறது. வேர்க்கிங் மெதேட் வந்து வேறுபட்டது. சந்திரபாபு ஒரு மாபெரும் கலைஞர். அவரை மாதிரி யாரும் நடிக்க முடியாது. ஆனால் அவரது நடிப்பைப் பின்பற்றலாம். நான் அதைத் தான் செய்யிறேன். உண்மையைச் சொல்லப்போது எனது நடிப்பு நாகேசின் நடிப்பையே ஒத்தது. அதுதான் உண்மை.

கேள்வி: நீங்கள் சினிமாவில் நடிக்க வேண்டுமென்று சிறு வயதிலேயே ஆசைப்பட்டதுண்டா? உங்களைத் திரையுலகிற்கு அறிமுகம் செய்தது யார்?

பதில்: ஆமா. நான் சிறு வயதிலே நிச்சயமாக ஆசைப்பட்டதுண்டு. சினிமாத் துறைக்கு வரமுதல் நான் நிறைய நாடகங்களில் நடிச்சதுண்டு. என்னைச் சினிமாத் துறைக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் பாலச்சந்தர். படம் பொய்க்கால் குதிரை. எனக்குச் சார்லி என்று பெயர் வைச்சதும் அவர் தான்.

கேள்வி: உங்களுக்குத் திருமணம் ஆகி விட்டதா?

பதில்: மிகச் சமீபத்தில் தான் எனக்குத் திருமணம் உடை. ஆனால் அவங்க திரைப்படத்துறையையே அறியாதவங்க.

கேள்வி: சமீபத்தில் வெளிவரும் திரைப்படங்களிலே நகைச்சுவை விரசமாக அதாவது இரட்டை அர்த்தத்தில் இருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டப்படுகின்றது? இதைப்பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: இந்தக் குற்றச்சாட்டில் உண்மையில்லை. சில சமயங்களில் விரசமாக இருக்கலாம். ஆனால் இது நீண்ட காலத்தக்கு நீடிக்க மாட்டாது. அதோட ரசிகர்களாவும் இது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது.

கேள்வி: இதுதான் ஸ்டூடனுக்கு உங்கள் முதல் விஜயம் என்று நினைக்கிறேன். ஸ்டூடனுப் பற்றியும் இங்குள்ள வாழ்க்கை மறை பற்றியும் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: ஆமா. இதுதான் எனது முதல் விஜயம். ஸ்டூடனிலே காலநிலை எல்லாம் எனக்கு நன்றாகப் பிடிச்சிருக்கு. ஆனால் இங்கை எல்லாமே ஒரு இயந்திர மயமாக இருக்கிறது. பரஸ்பரம் ஒரு சகோதரத்துவம் அது இங்கை இல்லை. இதை நீங்களும் உணர்ந்திருப்பீர்கள் என நினைக்கிறேன்.

கேள்வி: இங்குள்ள ஸ்டூடன் ரசிகர்களுக்கு ஏதாவது சொல்ல விடும்புகிறீர்களா?

பதில்: நம்ம ஊர் பக்கங்களிலே நான் உங்களைச் சந்திக்கணும்னு உடனே சந்திச்சுப் பேசிட ஆனால் இங்கை கூறஞ்சது 3 மணிக்தியாலம் செல்லும் நான் உங்களோடே பேச. -ஸாம். அப்படியான குழந்தையிலே ஒற்றுமையுணர்வோடு கூட்டு முயற்சியில் ஈடுபடுதல் சமூக உணர்வோடு ஈடுபடுதல் கொஞ்சம் கஷ்டம். அதுக்கு மத்தியிலே இப்படி செயற்படுறது ரொம்ப வரவேற்கத்தக்கது. இது மென்மேலும் வளர வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

கேள்வி: உங்களுக்குப் படங்கள் ஏதாவது இயக்கம் எண்மை உண்டா?

பதில்: நிச்சயமாகத் தற்சமயம் அப்படியான எண்மை இல்லை. ஏனென்னு எந்த ஒரு கலைஞன் தனது பூரணத்துவத் தன்மையை அடையாளனே அவன் தான் வேறு வேறு கூறகளிலே தனது எண்ணத்தை ஓட விடுவான். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் அப்படியான நிலைக்கு நான் இன்னும் வரவில்லை.

நினைப்பதெல்லாம் நடந்து விட்டால்

ஏயர்போட்டில் சங்கரனின் குடும்பம் மிகக் குதா கலமாகக் காணப்பட்டது. சவுதி அரேபியா விலிருந்து ஏழு வருடங்களின் பின் சங்கர் தனது தாய்நாட்டுக்குத் திரும்புகிறான். "என்னை ஒரு பது மணினு, பத்து மணியாகுது."

சங்கரின் கடைசித் தங்கை சீலா அங்கலாய்த்துக் கொண்டாள். "பயப்படாதே இப்ப பிளேன் வரும். . . . அப்பா. . . அதோ ஒரு பிளேன் வருகுது. . . ஓ! அது ஏயர்லங்கா. . . அதில்தான் அணு வரும். . . ." தம்பி பிரபு துள்ளிக் குதித்தான். எல்லோரும் உசாராகின்றனர்.

பிளேன் தரை இறங்கியது. எதிர்பார்த்தது போல சங்கரும் வந்துவிட்டான். எல்லோரும் சந்தோசமாக வீடு சேர்ந்தனர். வீடு வந்து சேர்ந்த சங்கருக்கோ இருப்புக்கொள்ளவில்லை. மனம் ரேவதியை எப்போது காணவேன் என ஏங்கித் தவித்தது. நாளைக்கே ரேவதி வீட்டுக்குப் போக வேண்டும் என எண்ணினான். விடிந்ததும் விடியாததுமாக அவசரமாக எழுந்தான். காலைக் கடன்களை முடித்துக்கொண்டு ரேவதி வீட்டுக்குப் போக ஆயத்தமாகான். ஒரு பையில் அவன் ரேவதிக்காக, அவளுடைய வெள்ளை மேனிக்குப் பொருத்தமான கோப்பிப்பொடி நிறத்தில், வாங்கிவந்த பட்டுப் புடவையை எடுத்துவைத்தான். "சங்கரா. . . என்னடா. . . காலையிலே எங்கே புறப்பட்டே. . . ." அம்மா வினவினாள்.

"சும்மா நான். . . . இங்காலைப் பக்கமா. . . ஒரு ரெண்டிட் போயிட்டு வாரன், பிரண்ட்சையும் அப்படியே பாத்திட்டு. . . ." அரைகுறையாய் பதிலளித்தான் சங்கர். ரேவதியைப் பார்ப்பது பற்றி மூச்சும் காட்டவில்லை. "ரெண்டு, மூன்று நாளைக்கு நல்லா ரெஸ்ட் எடுத்திட்டு அப்புறமா வெளியே போனா என்ன. . . ." அப்பாவின்

இக் கேள்வி எரிச்சலை எழுப்பியது அவனுக்கு. ஆனால் காதில் போட்டுக் கொள்ளாதது போன்று கள்ளன் மாதிரி வெளியேறினான். கேட்டையும் தாண்டி வீதிக்கு வந்ததும் அப்பாடா. . . . போதும் என்றுகிவிட்டது. வீதியிலே தன்னை யாரும் காணக் கூடாது என மிக வேகமாக சைக்கிளை செலுத்தினான். ஆனால் அவன் மனதில், ரேவதிக்கு எப்படி இருக்கும் என்னைக் கண்டிப்பான், ஒவ்வொரு வாய்விட்டு அழுவாளோ, அல்லது சந்தோசத்தோட ஒடி வருவாளோ? அல்லது சீ. . . நீயெல்லாம் ஒரு மஞ்சளானத் திட்டுவாளோ. . . எப்படி என்றாலும் பரவாயில்லை. அவளிடம் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டியது என்னுடைய கடமை. அவள் என்னைத் திட்டினாலும் அகிலை ஒரு தப்பும் இல்லைத்தானே. . . , எப்படி அவளோடைய முகத்தைப் பார்ப்பன். . . மனதில் எதைஎதையோ எல்லாம் நினைத்தபடி சங்கர் வீதியிலே செல்கிறான். எதிரே வருபவர்கள் யார் என்று கூட அவன் கவனிக்கத் தயாரில்லை. உறலோ சங்கர். . . உறவ் ஆர் யூ? . . . வீதியிலே கண்ட அவனுடைய நண்பன் கத்தினான். ஓ! . . . பாபுவா. . . நல்ல சுகம் நீ. . . எப்படி? . . . பதிவாக்குக் கேட்டான். சங்கர் ஆனாலும் பேச்சில் சூடில்லலை.

நானும் சுகம்தான். . . எப்ப மச்சான் வந்தனீ? . . . நேற்றுத்தான் வந்தனன். ஒரு இடமும் போகல்ல. . . . ஐப்பதான் வெளியே இறங்கினேன். ஊரே சரியான சேஞ்சாயிருக்க. ஒவ்வொரு நாளும் சண்டை. பிரச்சனை என்டாலும் ஊரிலை எவ்வளவு முன்னேற்றம்? . . . சங்கர் ஆச்சரியக்கூடக் கேட்டான்.

ஓ சங்கர். . . ஒவ்வொரு நாளும் பிரச்சனை தான். நீ தானே தப்பி ஓடிட்டே. நாங்கள்தான் நல்லா அடிதடி எல்லாம் வாங்கினம். இப்ப ஒரு ப்ரச்சனையும் இல்லை. சரி நீ எங்க? . . . அவசரமாய் போறமாதிரி. . . . ஓ. . . . முக்கியமாய்

சொன்னார்

* தர்மத்தாலும் கருணையாலும் எய்தப்படும் வெற்றியே நிலை பெற்று நிற்க வல்லதாகும்.

* ஏழைகள் செய்யும் அநியாயம் குறைவு. செல்வர்கள் செய்யும் அநியாயம் அதிகம்.

* பெண்கள் பதிவிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். இதிலே கஷ்டம் என்னவென்றால் ஆண்கள் யோக்கியர்களாக இல்லை.

* பெரிய பெரிய கஷ்டங்கள் பட்ட பிறகுதான் சிறிய உண்மைகள் புலப்படுகின்றன.

ஒரு ஆளைச் சந்திக்கணும் அதுதான். . . மனுசன் களருகிறான் இல்லையே எனத் தனக்குள்ளே அங்கலாய்த்துக் கொண்டான் சங்கர். ஒரு வாராக பாபு விடைபெற்றான். சங்கருக்குப் பெரிய நிம்மதி. ரேவதியின் வீட்டையும் கூடுவிட்டான். மனதில் ஒரு பய உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. தான் போகும்போது எப்படி இருந்ததோ அதே போல் இருந்த அந்த வீடு ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை. கசக்கிவை வெளியே நிறுத்திவிட்டு கதவைத் திறந்தான். போர்டிகோவில் இருந்த காலிங் பெல்லை மெதுவாக அழுத்தினான். உள் ளேயிருந்த ஒலித்தது அந்த இன்மையான குரல். அதே குரல் கொஞ்சமும் வித்தியாசமில்லை. ஆமாம் அது ரேவதியேதான். கதவைத் திறந்தான் ரேவதி.

"ரேவதி." அலறினான் சங்கர். அவனுடலில் மின்சாரம் பாய்வதுபோல் இருந்தது. தலையைச் சுற்றியது. உலகமே சுழல்வது போல இருந்தது. வெள்ளைப் புடவையுடனும், நெற்றியில் விழுதியுடனும் வெள்ளைப் புருவாய்க் காட்சியளித்த அந்த ரேவதியின் தோற்றம் அவன் இதயத்தையே இயங்காமல் செய்தது. "ரேவதி . . . என்னம்மா இது? , , சணிகளில் நீர் ததுப்பக் கேட்டான் சங்கர். எது? . . . எதைக் கேட்கிறீர்கள்? . . . ஏன்சிட்ட ஒரு மாற்றமும் இல்லை. நீங்கள் கடைசியாய்ப் பாத் மாதிரியே தான் இருக்கிறேன். அலட்சியமாய்ப் பதிலளித்தாள் ரேவதி.

"நீ. நீ. . . ஏன் வெள்ளைப் புடவை? . . . விவாகம் பண்ணீட்டாயா ரேவதி?" வார்த்தைகள் வெளியே வர மறுத்தது அவனுக்கு! விவாகமாகி ஆறு மாசமாச்சு. . . விதவையாகி முன்று மாசமாச்சு. . . மீண்டும் அதே தொனியில் பதிலளித்தாள் ரேவதி. "ஓ. . . கடவுளே என்ன இது, என்ன கொடுமை ரேவதி? உனக்கு கல்யாணம் எண்டு எனக்கு யாருமே எழுதவில்லையே? நீ கூட?" துணியில்லாமல் கேட்டான் சங்கர். "ம். . . கடிதம். . . ஏன் சங்கர் நீங்கள் எனக்கு எத்தனைகடிதம் போட்டீங்கள் எண்டு சொல்லுங்கோ பாப்பம், சீ, உங்களுக்குக்கெல்லாம் ஒரு காதல். . ." ஆவேசமாய்க் கேட்டாள் ரேவதி. பிள்ளி என்னை ரேவதி. . . . நான் எவ்வளவு சொன்னன் சவுதி போகேல்ல, எனக்கு விருப்பமில்லையெண்டு, நீ கேட்டியா?, இங்கை இருந்தாப் பயம் ஆமி பிடிக்கும் அப்பிடி. . இப்பிடியெண்டு நீ தானே உன்னை நகையெல்லாம் வித்து என்னைச் சவுதிக்கு அனுப்பினி ரேவதி. . . " ஆமா. . . பார்த்து போகச் சொன்னது நான். ஆனால் சவுதியிலை ஒரு ரீட்டாவை லவ் பண்ணிச் சொன்னது நானா? . . . " அது எந்தப்படுத்தான் ரேவதி. ரீட்டா என் அருகிலை இருக்கிறபோது நான் சொர்க்கலோகத்திலை இருக்கிறது மாதிரி இருப்பேன். அந்த க்காதல் போதையால தான் நான் உனக்குப் போனவுடனேயே உன்னை காசையும், அனுப்பி நீ யாரையாவது கல்யாணம் செய்வதானால் செய்யச் சொல்லியும் எழுதி அனுப்பினேன். ஆனால் போகப் போகத்தான் ரீட்டாவோடை சுயரூபம் தெரிஞ்சது. அவன் போன வுடனும் நான் சவுதியிலை ஒரு பெரிய முதலாளியை கல்யாணம் செய்தவன். சீ. . . ஒரு கெட்ட பெண் ஜென்மம். . .

"ஓ. . . அதனால் தானே என்னைத் தேடி வந்தீங்கள்? . . ." "இல்லை ரேவதி . . . இக்கெல்லாம் காரணம் நான்தான். இப்ப மட்டும் சரீனா ஒரு. . . கேட்க நினைத்ததைப் பாதியிலே நிறுத்தின சங்கர். "சங்கர் . . . முரு வாயை. கதைக்கிறதை யோசிச்சுக் கதைக்கவேணும். நான் இப்போ திருமதி. சிவகுமார். அவர் உன்னைவிட எத்தனை மேல். அவர் என்னுடைய தெய்வம். அவர் என்னுடைய

வாழ்ந்தது மூன்றே மூன்றே மாதம் தான். அதுவே போதும்.. அந்த நினைவுகளோடையே நான் வாழுவேன். இனக்கலவரங்களாலை அவர் சுருபட்டுப் போகார். உயிர் போகிற போதுகூட நான் அவர் அருகில தான் இருந்தேன். ரேவதி, ரேவதி எண்டு தான் சொன்னார். அவர் ஊர், உலகத்திற்கு மண்ணுல்தான் இறந்திருக்கிறார். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை அவர் சாகவில்லை. நான் அவரோடதான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். என் இதயத்தில் அவர் இருக்கிறார் கண்ணீர் ஆறாகப் பெருகத் தேம்பித் தேம்பி அழுதாள். சங்கருக்கும் கூட கண்கள் கலங்கிவிட்டன. "என்னை மண்ணிச்சிரு ரேவதி.!" சங்கர் கெஞ்சினான். நான் மண்ணிப்பதுக்குக் கடவுள் இல்லை சங்கர். அந்த ஆண்டவன் சிட்ட மண்ணிப்பை கேளுங்கோ. என்னைப் பொறுத்தவரை தவறு செய்த ஒவ்வொருவனும் இறைவனால் தண்டிக்கப் படுவார்கள். முற்பகல் வந்தா பிற்பகலும் வந்ததானே ஆக வேண்டும். சங்கர் பிளீஸ் நீங்கள் என்னைப் பார்க்கக் கூடாது. என் கண்ணிலேயே படவேண்டாம்.

பிளீஸ் இங்கிருந்து போயிருங்கோ. எனக்கு யாருடைய தயவோ உதவியோ தேவையில்லை. என்னைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படவும் தேவையில்லை. மிகவும் கோபத்துடனும் ஆவேசத்துடனும் சீறினாள் ரேவதி. சங்கரோ வாயடைத்துப் போய் நின்றான். அவள் கூறிய வார்த்தைகளைவிட பெரிய தண்டனை வேறு எதுவும் அவனுக்குக் கிடையாது. அவன் நிமிர்ந்து ஒருதடவை ரேவதியைப் பார்த்தான். ஆனால் அவளோ அங்கில்லை. மௌனமாக வெளியேறினாள் சங்கர். அடுத்தடுத்த நாட்களில் சங்கர் திரும்பவும் யாருமே எதிர்பாரதவாறு பாரின் செல்வதற்காக மீண்டும் வீசா புதுப்பித்தலுக்கான ஏற்பாடுகளை ஆரம்பித்திருந்தான். "நீ தானே இனி பாரீன் போகப்போவதில்லை என்றாயே" என்ற தாய், தந்தையரின் கேள்விக்கு "அப்படித்தான் நினைத்திருந்தேன், ஆனால் நாம் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைக்கிறது. நாம் நினைப்பதெல்லாம் நடந்துவிட்டால்..... அப்புறம்.....ம்.....". நீண்ட ஒரு பெரு முச்சு விட்டான் சங்கர்.

KUMARANS

உங்கள் தேவைகளான இலங்கையிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உணவுப்பண்டங்கள் + தமிழ், ஆங்கில, மாதாந்த வாராந்த சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், பஞ்சாங்கம், தமிழ் அகராதிகள், ஓடியோ, வீடியோ, Compact disc, இலங்கையில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட நண்டு சுரு, மீன், இறால், மேலும் ஆசியா வாழ் மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்துத் தேவைகளையும் நிறைவேற்றும் ஒரே ஸ்தாபனம்.

இலங்கையில் எப்பாகத்திலும் உள்ள உங்கள் உறவினர், நண்பருடன் உடனுக்குடன் FAX மூலம் எளிதில் தொடர்பு கொள்ள 24 மணி நேரமும் மகிழ்ச்சியுடன் காத்திருக்கிறோம்.

தீசை பத்திரிகையின் விநியோகஸ்தர்:

142, Hoe Street, Walthamstow. London E17 4QR

Tel: 01 521 4955 & 01 520 5960 FAX: 01 521 9482

Tube: Walthamstow Central

Open Seven Days a Week. (9 a.m.-9.p.m)

Mail Order Service Available

ஈழத்தாயிடமிருந்து ஓர் கடிதம்

சு.கருணாநிதி, பாரிஸ் மே/பா நிர்வாகி,

நல்ல தண்ணியடி அகதிகள் முகாம்,
தாயிரவரி.

என்றென்றும் அன்பகலாத சின்னமகன் அறிய அம்மா எழுதுவது, நாம் யாபேரும் நலமே உள்ளோம். இதற்கு முன்னர் நான் எழுதிய கடிதம் சிடைத்திருக்குமென நினைக்கிறேன். எத்தனையோ இடர்களுக்கு மத்தியில் நான் உன்னை நினைத்து எழுதும் கடிதங்களுக்கு உன்னல் பதில் எழுத முடியாவிடில் நாம் இங்கிருந்து கடிதம் எழுதுவதில் அர்த்தம் இருக்காது. இதை நினைவில் வை. மகனே எங்கேயோ ஒரு பத்திரிகையில் படித்த ஞாபகம். "கை என்பதற்கு செய் என்பது அர்த்தமாம். தொழில் செய்து நல்லது செய்யாத கையை நெருப்பில் வை. கரியாவது சிடைக்கும். இந்த உயிருள்ள வரிகளை திரும்பத் திரும்பப் படி. உணர்வுகளில் உத்வேகத் தையும் மனத்தில் உந்துதல்களையும் ஏற்படுத்தி நல்லது செய்ய நாடியோடும் நல்லெண்ணத்தையும் உருவாக்கும். வீட்டிற்குச் செய்யும் முன்னேற்றமான காரியங்கள் எதுவும் நம்பத்தக்கதல்ல. நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவர்கள். நாளை வீட்டிற்கான நல்லாழ்வுக்கான நம்பிக்கை நாற்றூக்கள் முனை விரும்.

அங்கே வதிவிட வசதியும் சுதந்திரமும் சுகமும் நவீன நாகரீக வசதிகள் இருந்தாலும் யாருடைய மனத்திலாவது நிம்மதி, சந்தோசம் இருக்கிறதா? நிச்சயமாக இருக்காது. இங்கேயிருக்கும் சிலியும் கலியும் அங்கில்லைத்தான். ஆனால் உங்கள் மனக் குகையில் அண்டி ஒதுங்கி மண்டியிருக்கும் இருளையும் துன்பத்தையும் துயரத்தையும் நானறிவேன். கடைபெடுக்கவும் கடனடைக்கவும் வெளி நாட்டிலிருந்து பணம் வருகிறது. கடையா? கடனா? நமது பிறந்த கடனை அடைப்பது. நாளை என்றென்றும் இல்லாமலில்லை. இருக்குது தான். அதற்கு உத்தரவாதமோ உறுதியோ இல்லாததனால் இல்லையென்று பொருள் கொள்ள முடியாது.

மகனே! இங்கு ஆள் கடத்தல், பணயம் வைத்தல், கப்பம் கொலை, கொள்ளை இவைகள் தான் நடக்கிறது. நம்மினத்தின் சித்திரவதைகளினதும், துரோகத்தினதும் சாதனைகள் நாளை கிண்ணப் புத்தகத்தில் கூடப் பதிவாகலாம்.

மேற்காலக நாடுகளில் வாழும் உங்களால் தான் நமது நாளைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். உருவாக்க முடியும். அங்கே முற்றிப் பழுத்த நாகரீக மோகங்களில் முழுகித் தவிர்க்காதீர்கள். நல்லதுகளைக் கற்றுக் கொண்டு வாருங்கள். நல்லதுகளைத் தெரிந்திருந்தாலும் அல்லல் தருவனவாக இருக்கக் கூடாது. அங்கேயும் சோறு தானே சாப்பிடுகிறீர்கள். நல்லதுகளைத் தெரிந்திருந்தாலும் நடைமுறைப்படுத்த மனம் வராது. எங்கிருந்தாலும் சோறு சாப்பிட்டால் சோற்றுக்கூடும் தானே வரும்.

எனக்கென்னவென்று மகன்கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது போத நமது வீட்டிற்கு இல்லும் வரவில்லையென்று கதையளந்து கொண்டிருந்தால்... நாழுண்டு நம் வீடுண்டு, நம்மனைவி, பிள்ளைகள், சகோதரர்கள் உண்டு என்றிருந்தால் உலகத்திலேயே நமது இனம் வேருமற்று வேரடி மண்ணுமற்றுப் போய்விடும். சிலரின் தியாகங்களினால் தான் பலர் முன்னேறுகிறார்கள். இங்கே சிதையுண்டு புதையுண்டு போனவர்களின் அவல நிலையைக் காட்டித்தான் அங்கே நீங்கள் உங்கள் விசாவை நீடித்து வசதிகளைப் பெற்று வாழ்சிறீர்கள். ஒருவன் ஏயர்போட்டில் தற்கொலை செய்து கொண்டால் பலருக்கு விசா வசதி சிடைக்கும் வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன. அதே போல அர்ப்பணிப்புக்களில் தான் ஆக்கங்கள் அத்திவாரயிருகிறது.

மகனே, நீ அடிக்கடி சொல்லுவாய், "மனிதன் அகதியானால் போத தான் மனிதன் வாழ்வதற்கான தகுதியைப் பெறுகிறான்". இப்போதாவது நமதினம்

வாழ்வதற்கான தகுதியைப் பெற்றிருக்குமா? இவை உனக்கு மட்டுமல்ல. உன் போன்ற இளவல்கள் அனைவருக்கும் எழுதுகிறேன். நாளை நீங்கள் இங்கு வரும்போது உல்லாசப் பிரயாணியாக வரக் கூடாது. இப்போது இங்கே சிலர் வந்து விட்டு இங்கை இருக்க ஏலமா? இருந்து என்ன செய்கிறது? என்று அஞ்சைப்பட்டுக் கொண்டும் முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டும் ஓடுகிறார்கள். உங்களைப் பெற்ற போது யூரோப்பிற்கு அனுப்பி உழைப்போம் வாழ்வோம் என்ற நினைத்தோம்.

நமதினம், நாடு, காலம், நமக்கு இப்படியான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு நன்றிக் கடனாக நாட்டிற்கு நல்லது செய்ய வேண்டும்.

வீட்டுக்குள் விளக்கு வைத்து வீட்டு வீதியில் நின்று கதைபடிக்கும் உங்கள் சகாக்க ளுக்குச் சொல்லங்கள், நாளை நாட்டைச் செதுக்கும் சிற்பிகள் நீங்கள் தானென்று. அது மட்டுமல்ல. பெரியம்மா வீட்டுப் பெரியக்காவின் பிள்ளைகளை அங்கு நன்றாகப் படிப்பிக்கவும். நமது நாட்டுக்குப் பிரயோசனப்படும் விஞ்ஞான வல்லுனர்களாக, நிபுணர்களாக, தொழில்நுட்பவியலாளர்களாக அவர் களைப் படிப்பித்து ஆளாக்கவும். நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களாயினும் நாளை அவர்களுக்கு இங்கே தமிழ் தெரியாது என்ற நிலை வரக்கூடாது. அங்கே தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடங்கள் இருப்பதாகக் கேள் விப்பட்டேன். அங்கே விட்டுத் தமிழையும் நன்கு போதிக்கவும்.

இங்கே நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களை மேல் நாடுகள் ஸ்கொலர்ஷிப் என்று சொல்லி அழைத்து அங்கேயே வேலை வாய்ப்புக்களையும் கொடுத்து அவர்களை வாங்கி விடுகிறது. அகதிகளாக மட்டுமல்ல, நம் நாட்டுக் கல்வியும், ஸ்ரீ லையூர் மேல் நாடுகளுக்கு இந்த வகையில் உரமாகிப் போகிறது. இத்தோடு முடித்துக் கொண்டு உன் பதில் கண்டு தொடர்வேன். உடனீ பதில் போடவும்.

இப்படிக்கு

உன் பாசமிக்க அம்மா

A L A I O S A I

Subscription Rates (12 Copies) £9.60 only.

Payment by Cheque or Money order only

in favour of **"WALTHAM FOREST THAMIL SANGAM"**

Please complete this form and post to :-

**ALAI OSAI, Waltham Forest Thamil Sangam,
109 Philip Lane, Tottenham, London N15 4JR.**

NAME :

ADDRESS:

TEL:

.....

...../...../19....

.....

Signature

Date

Starting Month

தண்ணீர் பட்ட பாடு

இலக்கிய வாசனை

செ.சி.நீஸ் கந்தராஜா

புலவர்கள் பொல்லாதவர்கள். அவர்களுடைய சொல்லாயுதம் வில்லாயுதத்தைவிடப் பொல்லாப்புடையது. பெரும்புலவனான வள்ளுவனே வாய்திறந்த இந்தப் புலவர்க்குணத்தைப் பறைசாற்றியுள்ளான். "வில்லேர் உழவர் பகை கொள்ளினும் கொள்ளற்க சொல்லேர் உழவர் பகை" என்று எச்சரித்துள்ளான். அதாவது வில்லை ஆயுதமாகக் கொண்ட வீரர்களின் பகையைப் பெற்றாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் சொல்லை ஆயுதமாகக் கொண்ட புலவர்களின் பகையைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளாதீர்கள் என்று விளம்புகின்றான் வள்ளுவன்.

உண்மைதான் "மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின் மன்னனில் கற்றோன் சிறப்புடையன் மன்னற்குத் தன் தேசமில்லாமல் சிறப்பில்லைக் கற்றோர்க்குச் சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு என்று பாடிய ஔவையின் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் புலவர்கள். கல்வி அவர்கட்கு ஒரு வச்சிராயுதம்; உயிருக்கு அஞ்சாத ஆற்றலை அளிக்கின்ற ஆயுதம். இந்த ஆயுதத்தைப் பெற்றிருந்த கம்பன் சோழ மன்னனை எடுத்தெறிந்து பேசிய சந்தர்ப்பங்கள் அளவில். சோழன் ஒருமுறை கம்பனை அலட்சியப்படுத்தி அவையிலிருந்து அகலமாற பணித்தான். ஆனால் அவன் கரம்குப்பிச் சிரம்தாழ்த்தி விடைபெறவில்லை. மாறாக உள்ளத்தில் உதித்ததை உரக்க உரைத்து உவகை கொண்டான். கம்பன் அப்போது சொன்னான் "மன்னவனும் நீயோ வளநாடும் நின்னதோ நின்னை அறிந்தோ தமியழ ஒதினேன் என்னை விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்தனிடோ உண்டோ குரங்கேற்றம் கொள்ளாத கொப்பு"

இப்படியான இறுமாந்த புலவர் வரிசையில்

வந்தவர் காளமேகம் என்ற புலவர். கோடைஇடி என, மாறிமழை எனச் சோழக்காற்றென ஓய்வின் றிப் பாடவல்லவராக இருந்தார் காளமேகப் புலவர். ஒரு நாள் அவர் ஊர்நடுவில் மரத்தின்கீழ் இருந்து இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்தார். விடாய் போக்கத் தேனீரோ, கோப்பியோ, கொக்கிக்-கோலாவோ இல்லாத காலம் அது. மோருக்கு மய்சு இருந்த காலம் அக்காலம். புலவர் மரத்தடியில் இருக்கும் போது மாத ஒருத்தி மோர்க்கு குடத்துடன் அந்தப்பக்கமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தாள். புலவர் அவளை அழைத்து ஒரு சின்னம் மோர் கேட்டார். அவளும் மோரை அளந்து அவரிடம் கொடுத்தாள். அந்த மோர் சுவைஅற்று மோர் என்ற மணமே அற்று இருந்தது. விடாய் அதிகமாக இருந்தும் அந்த மோரை அவரால் மாந்த முடியவில்லை. மோருக்குப் பணத்தைக் கொடுக்கவும் மனமில்லை. மோர்க்காரியைப் பார்த்தார் புலவர். மோர்க்காரிக்குப் பார்வையின் அர்த்தம் புரிந்துவிட்டது. மோர்க்காரி "பணத்தை எடுங்கள், எனக்கு நாழிகை ஆகிறது" என்ற போக்கில் புறப்படக்கூடியார் ஆனார். புலவரோ "உன்மோருக்குப் பணம் மட்டும் போதாது. ஒரு பாடலும் வேண்டும். அகவே அதைப்பாடிவிட்டுப் பணத்தைத் தருகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பாட ஆரம்பித்தார். இதோ அந்தப் பாடல்:-

கார் என்று பேர் படைத்தாய் ககனத்தறும்போது நீர் என்று பேர் படைத்தாய் நீள்தரையில் வந்தபின் வார் ஒன்று மெல்லுலையார் ஆய்ச்சியர்கைவந்தற்பின் மோர் என்று பேர்படைத்தாய் முப்பேரும்பெற்றாயே" இப்பாட்டின் பொருளை கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கலாம் தண்ணீர்' நீயோ ஒரு விந்தையான பேர்வழி. எத்தனை பெயர்கள்தாம் உனக்கு. ஆகாயத்திலே மேகமாக, மழைக்குரிய கருவாக இருக்கின்ற போது

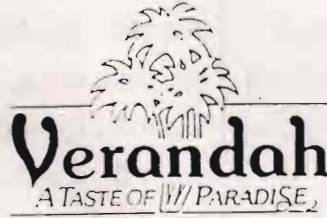
உன்னைக் "கார்" என்று அழைக்கிறார்கள். நீ
மழையின் வடிவத்திலே நிலத்தை வந்து அடைந்த
பிறகு உனது பெயரை மாற்றி "நீர்" என்று அழைக்
கிறார்கள். உன் பெயர் மாற்றம் அங்கும் நின்று
விடவில்லை. பசு வளர்த்துப் பால் கறந்து, தயிர்
கடைந்து நெய் எடுக்கும் இந்த மோர்க்காரியின்
கைக்கு நீ போனதும் உனது பெயர் "மோர்"
என்று மாறி வருகின்றது. ஒரே உனக்கு இத்தனை

பெயர்கள்!

(கலப்படம் இன்று நேற்று ஆரம்பித்த ஒன்றல்ல. கல்தோன்றி மண்தோன்றிய காலத்தே மனிதனோடு
தோன்றிய கலை. சாம்பாருக்குள் தண்ணீர் விட்டு நீட்டுதல், இரசத்துக்குள் தண்ணீர் விட்டுப் பெருக்கு
தல், மதலிய இரசவாதங்களும் காலத்தால் ழீத்தனவே. இக்கலைகள் மனிதனுக்குத் தண்ணீர் பட்டபாடு)

இந்த மோர்க்காரி எனக்குத் தந்த மோரில்
தொண்ணூறு வீதம் நீயாக இருந்தும் இந்த
அம்மா உனது பெயரை "மோர்" என்று மாற்
றியுள்ள வித்தையே என் சொல்வேன். இதுதான்
பாட்டின் பொருள்.

புலவர் பாடலைப்பாடி முடிந்ததும் மோர்க்
காரியின் பக்கம் திரும்பினார். மோர்க்காரி
பணத்தையும் வாங்காமல் நழுவிவிட்டார்.

ARE YOU FEELING HOME SICK?
Then Come and Try our Food Prepared
in Authentic Sri Lankan Style.

Our Specialities include Pittu, Idiappam, Chicken/Mutton Poriyal in Gingerly oil, Vadai, Jaffna style Kanavai curry, Fish curry, Fish Poriyal, Nethali Poriyal, Rhal Poriyal, Devilled Mutton, Fresh Crab curry (Sat-Sun), and Tandoori Fish (Sri Lankan style). Also Speciality Vegetarian Dishes like, Pooani curry, Kathari Poriyal, Soya-meat curry, Vallarai Sampol.

FULLY LICENCED BAR WITH LOUNGE *
ARRACK, LION LAGER and NELLI CRUSH
Available

* The Largest Sri Lankan Restaurant in Europe *

NEW

Eat As Much As You Like Sunday Lunch, Buffet Style
at only £ 5.95p per Head; Children £ 3.00p

Sunday Lunch Buffet 12 Noon to 4pm

Monday to Thursday 6pm to 11.30pm

Friday to Sunday 6pm to Midnight

150 High Street, Penge, London SE20

Tel: 01-659 1185

கேள் விய்யும் நானே பதிலும் நானே

பங்கயமனூளன்

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற அரசியல்வாதிகளின் வரிசையில் முன்னிற்கும் நெல்சன் மண்டேலாவின் விடுதலையும், தென்னாபிரிக்க விடுதலை இயக்கமான எ.என்.சி. மீது தீவிரிக்கப்பட்டிருந்த தடை நீக்கலும் உலக அரசியலரங்கில் அடிபடும் செய்திகளாகும். நான் இம்மடலையெழுதிக்கொண்டிருக்கும் வேளை. (11.02.90), நெல்சன் மண்டேலாவின் விடுதலைச் செய்தி கேட்டு உலகம் மகிழும் காட்சியைத் தொலைக்காட்சியின் வழியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

பலதடவைகளில், தென்னாபிரிக்க அரசு, திரு. மண்டேலாவை விடுதலை செய்வதற்குப் பல முன்னிபந்தனைகளை முன்வைத்து வந்ததாயும். திரு. மண்டேலா அவர்கள் தென்னாபிரிக்காவின் எதிர்காலத்தைப் பொதுவாகவும், தென்னாபிரிக்கக் கழப்புத் தேசிய இனத்தின் விடுதலையைக் குறிப்பாகவும் கொண்டு தனது சொந்த விடுதலையைப் பின்வைத்து வந்ததையும் நாம் அறிவோம்.

தென்னாபிரிக்க அரசின் அடக்குமுறைக்கு எதிரான தனது நம்பிக்கைகளுக்காகவும், தான் பிறந்த மண்டலின் விமோசனத்துக்காகவும் 27 ஆண்டுகளாகச் சிறைவாசம் அனுபவித்துவிட்டு, இன்று உலகத்தின் வளர்ச்சியையும், தென்னாபிரிக்க மக்களின் விடுதலை வேகத்தினையும் நேரில்

காணப் புறப்பட்டுள்ளது இந்த விடுதலைப் பறவை. உலக விடுதலை இயக்கங்கள் அத்களையும் இந்தத் தனிமனிதனின் ஆத்மீக பலத்திற்கும், அரசியல் உறுதிக்கும் தலைவணங்கி நிற்கத்தான் போகின்றன.

"உலக சனநாயகப் பிதாக்கள்" ஆபிரிக்கக் கண்டத்தின் அரசியல் மாற்றங்கள் பற்றிய, தமது சொந்த இலாப நட்டங்களைக் கண்க்குப் பார்க்கப் போகின்றன. உலகின் நீதிப்பிதாக்களாகக் கூறியும், பேசியும் வருவதோடு நாளுக்குநாள், வாரத்துக்கு வாரம், மாதத்திற்கு மாதம், ஆண்டுக்கு ஆண்டு அங்குமிங்கும் ஆயிரக்கணக்கில், கோடிக்கணக்கில், பணத்தைச் செலவழித்து, அதிஉயர்ந்த உல்லாச விடுதிகளிலும், ஹோட்டல்களிலும் தங்கி அரசியற் சாசனங்களை எழுதியும். ஒப்பந்தங்களைத் தீட்டியும் வருகின்ற உலக வல்லரசுகளின் தலைவர்கள் தத்தமது பணயக் காய்களை எங்கெங்கு, எப்படியெப்படி நகர்த்தலாமென்ற திட்டங்களை நோக்கித் தம்மை தயார்ப்படுத்தப் போகின்றன.

நெல்சன் மண்டேலா தென்னாபிரிக்கத் தேசிய இனத்தின் நம்பிக்கைகளின் திருவிளக்காகச் சிறைச்சாலையை விட்டு நம்மை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கிறார். அந்தத் தனிமனிதர், 27 ஆண்டுகளின் பின்னர் உதிர்க்கப்போகும் வார்த்தைகளுக்காக இந்த முழு உலகுமே காத்துக்கிடக்கிறது. சிறுபான்மை ஆட்சியின் கொடூரப் பற்களில் அகப்பட்டுக் குருதி சொரிந்த தனது இனத்திற்கு விடுதலைச் செய்தியுடன் வந்துகொண்டிருக்கும் இந்த மாமனிதரைச் சுட்டுப் பொசுக்கிடுவோமெனக் கண்கணங் கட்டிநிற்கிறது பாரும் வெள்ளைத்தோல் வெறி. இந்த வெறிக் கட்டத்தின் எண்ணிக்கை சிறிதாக இருந்திடினும் இதன் ஆதரவாளர்கள் உலகமெல்லாம் பரவிக் கிடப்பரென்பதில் எதுவித சந்தேகமும் எனக்கில்லை.

மார்ட்டின் லூதர் சிங்கையும், மால்கிம் எக்ஸ்ஸையும் ஏனோ எனது குடும்ப நினைவு கூருகிறது. "வெள்ளை எசமானத்துவம் அழிந்தொழிந்த நீதியும், அமைதியும் சமத்துவமும் கொண்ட சனநாயகம் உலகெலாம்

பரவிடவேண்டுமென்ற உறுதியான கொள்கை கொண்டவர்களை எமனுலகம் அனுப்பிவைக்கும் உலக சமாதானவான்களையும், சனநாயக பிதாக்களையும் எனது நெஞ்சு இனங்கண்டு கொள்ளாமலில்லை. தனி மனித உரிமைகளை நோக்கிய விடுதலைக்காகப் போராடும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனையும் ஏதாவது விதத்தில் தீர்த்துக்கட்டிவிடத் திட்டமிட்டுவரும் ஓநாய்களும், கழுஞ்சுளம் உலக விடுதலைக் குரல்களையழக்சிடக் கங்கும் கட்டி நிற்கின்றன. பழமை வாய்ந்த ஏகாதிபத்தியங்களையும், அடக்கு முறைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளவோ அல்லேல் அதன் கால்வருடிகளைப் பல்லக்கிலேற்றிப் பவனிவரவோ மறுப்பவர்களையும், மறப்பவர்களையும், பயங்கர வாதிகள் என்ற வரைவிலக்கணத்துக்குள் அடைத்து வாழ்பேச முடியாதவர்களாகிவிடும் வல்லமை கொண்ட சனநாயகத்தின் சாகசங்களைநாமறிவோம்.

வெள்ளைத்தோல் ஆக்கிரமிப்புக்கு நெளிந்து, வளைந்து வழிவிடக்கூடிய அரசுகள் கட்டவிழ்த்தவிரும், அரசு பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு சிடைப்பது மிகச்சலபமான ஒன்றாக இருக்கக் காண்கிறோம். ஆபிரிக்க, ஆசியாக்கண்டங்களில் அபிவிருத்தியடையும் நாடுகளாக நிரைப்படுத்தப்படும் நாடுகளின் முக்கியமான பிரச்சனைகள் என்ன என்று உன்னிப்பாகக் கவனிப்போமானால் ஒரு சில கசப்பான உண்மைகளை நாம் புரிந்து கொள்வோம். மீன்றுவதலக நாடுகளை எமது நாடுகளைக் கொச்சைப்படுத்துவதற்குரிய காரணங்கள் தானென்ன?

ஊழலம், லஞ்சமும் குடிகொண்ட நிர்வாகமும், அடிமைத்தனமும், அந்நிய மோகமும் கொண்ட அரசியல் தலைமைமீதான் நமது நாடுகளின் வீழ்ச்சிகளுக்குக் காரணமாகுமே தவிர நம் நாடுகளின் மீலப்பொருட்களுக்கும், நீர்நிலவளங்களுக்கும் எதுவித பஞ்சமும்மில்லையென்பதே எனது கருத்தாகும். கட்சிகள்.. வாக்குகள்.. தேர்தல்கள்.. பாராளுமன்றம்.. என்ற வார்த்தைகள் ஒரு பூரண சனநாயகத்தைப் பிறப்பிக்க மாட்டாது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளும் வரை நமது நாடுகள் முன்னேறப்போவதில்லை. தேசிய உணர்வு கொண்டவர்க

ளே ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்தை நோக்கி உழைத்திட முடியும். அந்நிய ஏகாதிபத்தியங்களின் அடிவருடிகளும், வெள்ளைத்தோல் ஏசமானத்துவத்தின் அடிமைகளும், எமது நாடுகளை முன்னேற்றிப் பாதையில் எடுத்துச் செல்லவேமுடியாத நமது நாடு.. நமது மொழி.. நமது மக்கள்.. என்ற பற்றுள்ளவர்களாலேயே ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கிமுடியும். தம்மை ஏசமானர்களாக ஏற்றுத் தமக்குச் சிவப்புக் கம்பளம் விரித்துத் தமக்குச் சாமரம் வீசக்கூடிய அரசுகளும், அரசியல் வாதிகளும் கொலை வெறியாட்டமாடினவர்கள், கற்பழிப்பு.. வழிப்பறி, கொள்ளைகளை நடத்தினவர்கள், இவர்களை சனநாயக வாதிகளாகக் காட்டிக் கொள்ளவே ஏகாதிபத்தியவாதிகள் விரும்புகிறார்கள்.

நெல்சன் மண்டேலாவின் விடுதலையை, திரு. டி. சி. லேர்க்கின் தனிப்பட்ட தயவு தாட்சண்யத்தின் ஒரு விளைவாகவே திருமதி. தட்சர் அவர்கள் கருதி வருகிறாரென அண்மையில் அவர் வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. உலக நாடுகளின் தமக்கம் ஒன்று திரண்டு நின்று தென்பிரிக்க மண்ணில் சிறுபான்மை ஆட்சி வெறியர்கள் செய்த வரும் கொடுமைகளையும், மனித உரிமை மீறல்களையும் எதிர்த்து எடுத்த நடவடிக்கைகளை உதாசீனம் செய்த திருமதி. தட்சர் அவர்கள் நெல்சன் மண்டேலாவின் விடுதலைச் செய்தி கேட்டதும் கேட்காதது மாகச் செய்த முதல்வேலை..

தென்பிரிக்க அரசுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்த தேர், நெல்சனின் விடுதலை... டி. சிளேர்க்கின் கருணை வழிவந்த நிகழ்ச்சியென உலகுக்குக் காட்டிட முனைந்ததாகும்.

இதன் மீலம், இந்த அம்மையார் தென்பிரிக்க மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தையும். அவர்கள் சிந்திய இரத்தத்தையும், இழந்த உயிர்களையும் அவமானப்படுத்தியதோடல்லாமல், அனைத்துலக நாடுகளையும் செல்லாக்காசுகளாகத் காக்கி எறிந்தள்ளாரென்பது கண்கூடு.

முன்னாவதுலக நாடுகளென்ற வரிசையில் நம்மை நிறுத்தி இரப்பதற்கும், உயிர்ப்பிச்சை கேட்பதற்குமே இந்த உலகில் அவதாரமெடுத்தவர்கள் நாமென்ற இழிநிலையில் எம்மை வைத்துத் தமது இளைய சந்ததியினரின் கண்களின்முன்னே, எம்மைத் தாழ்த்துவார்களாகவும், தகுதியற்றவர்களாகவும் காட்டிவரும் வெள்ளைக்கோலாதிக்கத்தின் தவறான போக்கினை மாற்றிடக்கூடிய தேசியத்தலைவர்கள் நம்மத்தியில் தோன்றி, நமது மக்களை வழிநடத்திடல் வேண்டுமென்பதே எனது பேரவாவாகும்.

நெல்சன் மண்டேலாவையும். அவரது தலைமையிற் திரண்டுள்ள தென்பிரிக்கத் தேசிய இனத்தினையும் அடக்கியாளவும், ஆட்சியின் பெயரால் அசுர தாண்டவமாடவும் நிற்கும் தென்பிரிக்க வெள்ளைத் தோல் சூழபான்மையினரின் ஆட்சிக்கெதிராக, அனைத்துலக நாடுகளும் திரண்டு நின்று இவர்களுடனை பொருளாதாரத் தொடர்புகளையும் கண்டித்து, இவர்களுக்கு நல்லதொரு பாடத்தைப் புகட்டவேண்டுமென்பதே நீதியுள்ளன்கொண்ட பலரின் கருத்துமாகும்.

திரு. டி. சிளேர்க்கைப் பாராட்டுவதாக நினைத்து, இனக்கொலை வெறியர்களுக்குக் கரங்கொடுக்கும் முயற்சியில் யாரும் ஈடுபடக்கூடாதென்பதே எனது விருப்பமாகும்.

32-பக்கத் தொகுதி...

தென்கிழக்காசிய அரசியலிலும், நெல்சன் மண்டேலா போன்ற தலைவர்கள் உருவாகுதல் வேண்டும். தன்னலமும், தான்தோன்றித்தனமான மனோபாவமும் தலைதாக்கி நிற்கக்கூடிய தலைமைப்பீடங்களும், தலைவர்களும், எம்மை வழிநடத்திட முடியாத தென்கிழக்காசிய அரசியலில், இந்தியாவின் தலைமை, ராஜீவ் அரசினால் கறைபடுத்தப்பட்டதை நீமெல்லோரும் நன்கறிவோம். மகாத்மாவையும், நேருவையும் முதலாக வைத்து நடந்த அரசியல், தலைகுப்புற வீழ்ந்து... பா தாளத்தைத் தழுவிக்கொண்ட வரலாறை நாம் நேரில் கண்டிருக்கிறோம். இந்தியத் துணைக்கண்ட நாடுகளின் வளர்ச்சி முயலுமே இந்தியாவின் அரசின் தலைமையிற் தங்கியிருப்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

வான் சுழலுமண்டத் திரனின் சுதியிற், செல்லும் பண்ணாடு சிற்சபையாரும் என்ற பாரதி பாடலுக்கமைய இருந்தது கண்கூடு.

டாக்டர். சுப. திண்ப்பனின் சிறப்புரையின் செந்தமிழ் செவிகளுக்கு இனிமையூட்டியது. எது எப்படியிருப்பினும் தமிழ்ப் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியரின் வருகையில்லாமலே நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டமை பெரும் விந்தைக்குரியதே?

வாத்தியக் கச்சேரியின்போது மிருதங்க வித்துவான். திரு. மு. சிவராஜா, மோர்சிங் வாசித்த திரு. க. சிதம்பரம், கஞ்சிரா வாசித்த திரு. ரகுநாதன் ஆசிரியரின் திறமையை பாரீவையாளர்களின் ஏகோபித்த கரகோஷம் சொல்லாமல் சொல்லியது.

காலதாமதமாக ஆரம்பித்த நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் காலம்தாழ்த்தி நள்ளிரவு 11.45 மணியளவில் வெற்றிகரமாக முடிக்கப்பட்டது.

SCIENCE & TECHNOLOGY

QUESTION & ANSWER QUESTION & ANSWER QUESTION & ANSWER

Thank you for sending queisting to this section. It is difficult to answer all at once. Uncle will answer some now and will be answering more in future editions.

If you have any questions about your microcomputer , don't hesitate to send them to:

COMPUTER UNCLE,
ALAI OSAI,
SCIENCE & TECHNOLOGY,
11 VIOLET ROAD,
WALTHAMSTOW,
LONDON E17 8HZ.

Q Uncle what is Bubble Sort?

Malarvily, South Croydon.

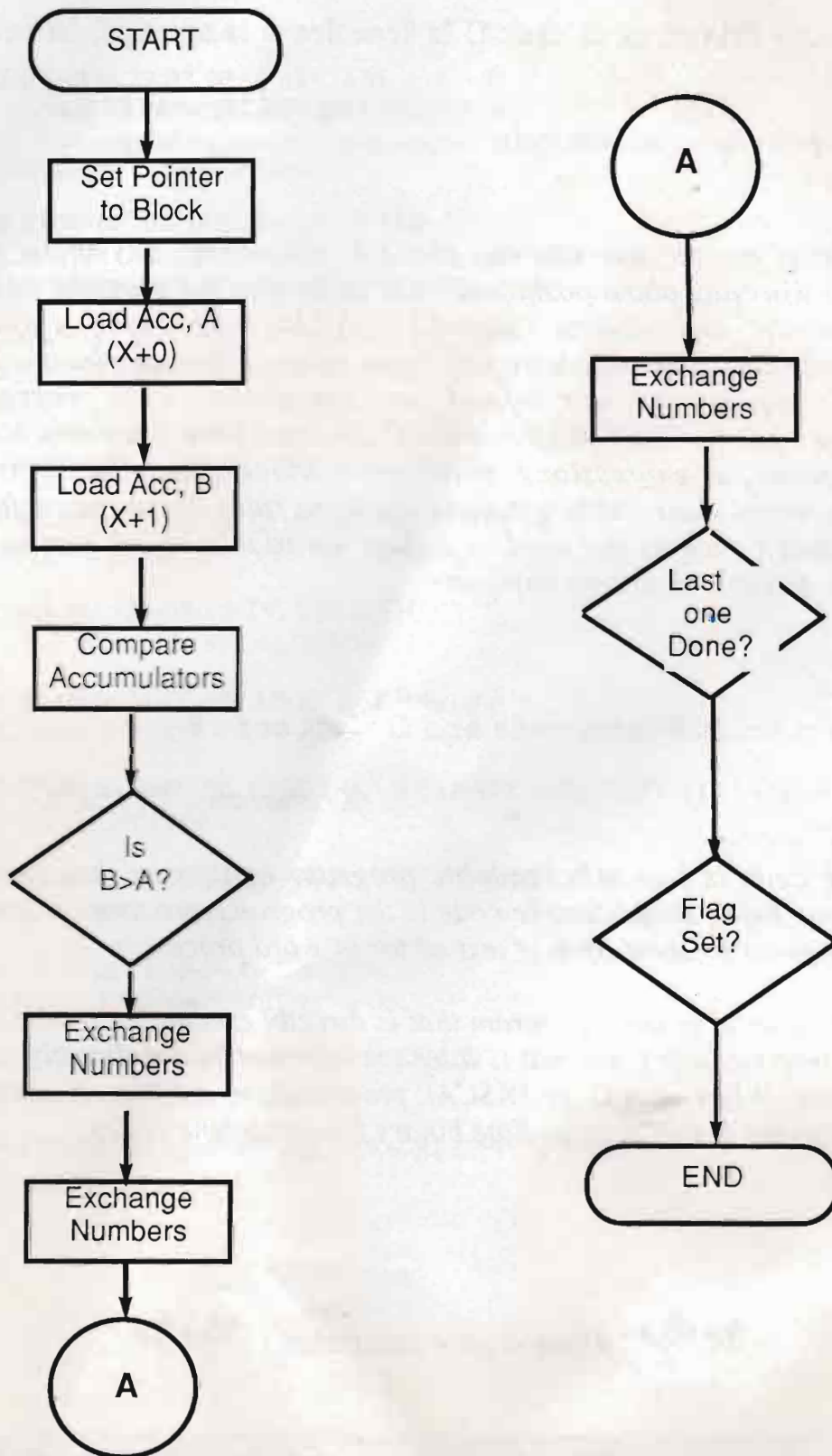
A *This is a name commonly given to the program that sorts the data within a block of memory into asending order, so that the end result is the highest number at the top of the block and the lowest at the bottom.*

One method of doing this task is shown in the following diagram. Basically the program, using the index register as a pointer, compaires the magnitude of each number with the next in the block and causes an exchange if the first is smaller than the second. If an exchange occurs, a flsg is set. In this way the highest number rises or "bubbles" to the top. The procedure is repeated until no further exchanges are necessary.

SCIENCE & TECHNOLOGY

QUESTION & ANSWER QUESTION & ANSWER QUESTION & ANSWER

A

SCIENCE & TECHNOLOGY

QUESTION & ANSWER QUESTION & ANSWER QUESTION & ANSWER

Q Uncle my friend says that C is free from language. What does it means?

Yogendra, Harrow.

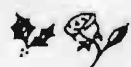

A *Free from means that you can place C statements anywhere you wish without worrying about positional rules as long as the program conforms to the syntactic and semantic rules of C. All languages have syntactic and semantic rules, and some have positional rules. For example, one dialect of BASIC requires that user-defined functions appear in the program before they are called. Generally, however, C does not have positional rules. You are free to put expressions, statements, blocks, and functions almost anywhere you want. Although there are some rules about the sequence of C statements (such as the need to declare a variable before you use it), you are free to put a statement anywhere.*

Q Uncle what is Source code and Object code ?

Krunarani, Brockly.

A *Source code is humanly readable program written in the syntax of the language being used. Source code is the programs are usually entered into the computer by some form of text editor or word processor.*

Object code is either a program that is directly executable by the computer, or an intermediate from that is later transformed into a directly executable program. When most C or PASCAL programmers refer to object code, they are referring to this intermediate binary form(machine code).

 Have a safe computing

SCIENCE & TECHNOLOGY

EXHIBITIONS CONFERENCES SEMINARS EXHIBITIONS CONFERENCES

- 1) **27-03-90 to 29-03-90 CADCAM .**
NATIONAL EXHIBITION CENTRE, BIRMINGHAM.
This show covers all the latest developments in the CADCAM market, including graphics, computer animation and 3D display.
- 2) **09-03-90 to 10-03-90 RADIO RALLY.**
PICKETTS LOCK CENTRE, PICKETTS LOCK LANE, EDMONTON.
A general electronics fair with lots of cheap components on sale.
- 3) **27-03-90 to 29-03-90 LOTUS WORLD '90**
EXHIBITION CENTRE, KENSINGTON TOWN HALL, LONDON W8.
- 4) **24-04-90 to 27-04-90 WHICH COMPUTER? SHOW.**
NATIONAL EXHIBITION CENTRE, BIRMINGHAM
- 5) **24-04-90 to 27-04-90 COMMUNICATION 90**
NATIONAL EXHIBITION CENTRE, BIRMINGHAM.
- 6) **19-05-90 to 21-05-90 PC USER SHOW**
GRAND HALL, OLYMPIA, LONDON.
- 7) **19-06-90 to 21-06-90 UNIX USER SHOW**
OLYMPIA, LONDON.
- 8) **13-09-90 to 16-09-90 EUROPEAN COMPUTER ENTERTAINMENT**
EARLS COURT, LONDON.
- 9) **25-09-90 to 28-09-90 BUSINESS COMPUTING 90**
EARLS COURT, LONDON.
- 10) **02-10-90 to 04-10-90 DATACOM**
BUSINESS DESIGN CENTRE, LONDON.
- 11) **07-11-90 to 10-11-90 MAC USER SHOW**
OLYMPIA NATIONAL HALL, LONDON.
- 12) **06-12-90 to 09-12-90 COMPUTER SHOPPER SHOW**
WEMBLEY, LONDON.

விடியலைத் தேடி (சிறுகதை)

மாஸ்டர் ஆர். நவீந்திரன் மட்டக்களப்பு

போரை இன்னும் முற்றாக்காத மற்ரோர் ஆஸ்ட்ரோ. இளவேனிற்காலம் என்றும் இல்லாத விறுவிறுப்புடனும் விரைவாகவும் வந்து விட்டது. என்றாலும் மார்கழியில் போட்ட வெள்ளம் இன்னும் வற்றவில்லை. ஆறுகள் யாவும் பெருக்கெடுத்து வீதிகளை நிறைத்திருந்தன.

இத்தகைய மோசமான நேரத்தில் யாழ்ப்பாண நகருக்கு நானி பயணம் செய்ய நேர்ந்தது. அப்படியொன்றும் பெருந்தொலைவில்லை. சுமமா 60 சிலோ மீட்டர் தான். ஆனால் போவது தான்கடுமையாக இருந்தது. என் நண்பரும் நானும் விடிவதற்கு முன்பே புறப்பட்டோம். பேருந்தில் சுமார் 45 சிலோ மீட்டர் சென்று விட்டோம். ஆனால் இடையிடையே கயிறறைக் கட்டி வசவை இழுக்கவும் நேர்ந்தது. பல கஸ்டங்களின் மத்தியில் யாழ்ப்பாணம் சென்றடைந்தோம். அங்கிருந்து என் சொந்தக் சிராமமான வேலா ருக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

வேலா ருக் சிராமத்திலுள்ள சிற்றூறு கோடையில் அனேகமாக வரண்டேயிருக்கும். இப்போதோ பெருக்கெடுத்து பனைமரம் நிறைந்த கரையோரம் புல்வெளியில் ஒரு சிலோ மீட்டர் தூரம் பரவி ஓடியது. அதைக் கடக்க நாங்கள் படசில் செல்ல வேண்டியிருந்தது. படசின் அடிப்புறம் தட்டை, ஓட்டை வேறு. அதிகமாய்ப் போனால் 3 பேருக்கு மேல் கொள்ளாது. அக்கரையில் இருந்த பனினைச் சாவடியில் மாரி காலம் முழுவதும் நின்று கொண்டிருந்த, நன்றாக அடிபட்ட பழைய ஜீப் எங்களுக்காகக் காத்திருந்தது.

நானும் டிரைவரும் அற்றலைந்து போன சின்னப் படசில் நம்பிக்கையில்லாமல் ஏறியமர்ந்தோம். முட்டைகளை வைத்துக் கொண்டு என் நண்பர் கரையிலே பின் தங்கினார். புறப்பட்டோமோ லைலையோ, படசின் உருத்த பலகைகளின் இருக்குகளின் வழியாகச் சிறு நீர்நீர்நீர் கொப்பளித்தன. கைகளில் அகப்பட்டவற்றைக் கொண்டு லைலையோ அடைத்து விட்டு மறுகரையை அடையும் வரை லைலையோக் கொண்டுள்ளோம். ஒரு மணிப்பொழுதில் தூரத்திலிருந்த மறுகரையை அடைந்தோம். டிரைவர் சிராமத்திலிருந்து ஜீப்பை எடுத்துக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி விட்டு மீண்டும் படசில் அமர்ந்தான். இந்தப் பாழாய்ப் போன படகு அக்கு அக்காக நொருங்கித் தண்ணீரில் விழாவிட்டால் இன்னும் 2 மணி நேரத்தில் உமது நண்பருடன் திரும்பி வருவேன். அதற்கு முன்னே முடியாது. இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டு துடுப்பை எடுத்தான்.

தொலைவில் செந்நீலப் பனிப்படலம் கவிந்திருந்தது. அங்கிருந்து மெல்லிளம் காற்று வீசியது. தரையின் இளமை குன்றாத மணம் அதில் பட்டும் படாமலும் மிதந்து வந்தது. சிறிது தூரத்தில் நீர் ஓரமாக மணலின் மேல் சிஞ்சு வேலி ஒன்று விழுந்து

சிடந்தது. புகை பிடிக்கலாம் என்று அதன் மேல் அமர்ந்தேன். ஆனால் சட்டைப் பையில் கையை விட்டதும் பெரும் ஏமாற்றமற்றேன். பையில்ருந்த சிகரட் பைக்கட் நனைந்து ஊறியிருப்பதைக் கண்டேன். ஆற்றைக் கடக்கும் போது புரண்டு புரண்டு வந்த படசின் ஒரு பக்கத்தின் மேலே அலை மோதி என் இருப்பு வரை சேற்று நீரால் நனைந்த போது சிகரட்டைப் பற்றி நினைக்கவே நேரமில்லை. ஏனென்றால் படகு முழுகி விடக் கூடாதென்பதற்காக நான் துடுப்பைப் போட்டு விட்டு நீர் இறைக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இப்போது என அஜாக்கிரதையை எண்ணி எரிச்சல் பட்டேன். ஊறி உப்பியிருந்த பக்கட்டை பையிலிருந்து மெதுவாக எடுத்து ஒவ்வொரு சிகரட்டாக சிஞ்சு வேலியின் மேல் காய வைத்தேன்.

நண்பகல் மே மாதம் போல சுள்ரென்று வெயில் எறித்தது. இராணுவக் காற்சட்டையும், மேற்சட்டையும் பயணத்திற்காக அணிந்திருந்தேன். இப்போது வெயிலின் கொடுமையைப் பார்த்து என் இவற்றைப் போட்டுக் கொண்டேனென நினைத்தேன். கடுமையாகப் படகு வலித்த களைப்புத் தீர, தலை ஈரம் காற்றில் உலர்வதற்காகப் பழைய தொப்பியைக் கழற்றி வைத்து விட்டு மங்கிய நீல வானில் மிதந்து சென்ற மேகப் படலங்களை வெறுமையாக நோக்கிக் கொண்டிருப்பது மனத்திற்கு இன்பமாயிருந்தது.

சற்று நேரத்தில் ஒருவன் ஊர்க்கோடியிலிருந்து குடிசைகளைக் கடந்து வருவதைக் கண்டேன். அவனுடன் ஒரு சிறுவனும் கூட வந்தான். பையனுக்கு 5 அல்லது 6 வயதிற்கு மேலிராது என்று எனக்குப் பட்டது. லைலையும் துறையை நோக்கித் தளர்ச்சியோடு நடந்தனர். ஆனால் ஜீப்பை நெருங்கியதும் திரும்பி என் பக்கம் வந்தனர். சற்றே கூனியிருந்த அந்த நெட்டையன் நேரே என்னிடம் வந்து ஆழ்ந்த கரகரத்த குரலில் 'வணக்கம் அண்ணை!' என்றான். வணக்கம் என்றேன். அவன் சிறுவனிடம் குனிந்து மாமாவிற்கு வணக்கம் சொல்லடா மகனே, உன் அப்பாவைப் போலவே இவரும் டிரைவர் என்று தெரிசிறிது. நீயும் நானும் ஓட்டியது லொரி லைலையா? ஆனால் இவர் அதோ அங்கே இருக்கிறதே சின்ன ஜீப், ஓட்டுசிறவர் என்றான். சிறுவன் என்னை நேரே நோக்கினான். அவனது இரு கண்களும் வானத்தைப் போன்று தெளிவாக பளிச்சென்று லைலையோ தது. சிறிது சிறிது முழுவலித்தான். தன் குளிர்ந்த கையைக்கூப்பி வணக்கம் தெரிவித்தான். நான் அவனது கைகளை மெதுவாகப் பற்றி வணக்கம் தெரிவித்ததோடு கைகள் ஏன் குளிர்ந்து விறைக்கின்றன என வினவினேன்.

அவன் தனது சிறிய கரிய நிறப்பூவங்களை உயர்த்தி என்னை ஒரு கணம் நோக்கினான். மாமா எனக்குக் குளிர்ந்து விளக்கவில்லை; கை மட்டும் தான் சில்லிக்கின்றது. ஏன் தெரியுமா? ஆற்றில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன் அல்லவா? அதனால் என்னை. அவன் தந்தை பாதி காயமாக இருந்த

பயணப்பையை எப்பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு சோர்வுடன் அமர்ந்து பின்வருமாறு சொன்னான். இதோ இருக்கிறேனே இவன் ஒரு சூடுசூடுப்பை. நடந்தோமானால் இவன் ஓடி வரத் தொடங்குகின்றான். இப்படிக்காலில் கிறக்கை கட்டிக் கொண்டு

பறக்கிறவனே நடந்து கட்டுமா? ஓர் அடி வைக்க வேண்டிய கிடத்தில் நான் முன்று அடி வைக்க வேண்டியுள்ளது. இவன் என்ன செய்கிறான் என்று தெரிந்து கொள்ள நமக்குப் பிடரியில் தான் கண்கள் வேண்டும். சற்று நேரம் பேசாதிருந்தான். பிறகு "ஆமாம் அண்ணே, உம் சேதி என்ன? எஜமானுக்காகக் காத்திருக்கிறீரா?" என்று வினவினான்.

நான் டிரைவர் அல்ல என்று அவனிடம் இப்போது சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆகவே இப்படிச் சொல்லி வைத்தேன். காத்திருக்கத்தான் வேண்டும் போலிருக்கின்றது.

அக்கரையிலிருந்து வருகிறாரா? "ஆமாம் படரு வர கிரண்டு மணிநேரம் பிடிக்கும் என்றேன். அப்படியானால் நிறைய நேரமிருக்கிறது என்று சொல்லும். எனக்கொன்றும் அவசரமில்லை. இப்படியே போகும்போது உம்மைப் பார்த்தேன்.

நம்மைப்போன்ற ஒரு டிரைவர் தனியாக உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறான் என்று எண்ணினேன். அவருடே சென்று சற்றுப் பேசுவோமே என்று தோன்றியது. "ஓ நீர் சிகரெட் குடிக்கின்றீரா? அடா அவை நனைந்து போய்விட்டனவா? விரும்பும் அண்ணே, ஈரப் புகையிலையும், சப்பை வைத்துக் கட்டின சூதியையும் ஒன்று தான். கிரண்டுமே மட்டும் தான். அதை வையும் அப்படியே. இந்தாடும் என்னிடமுள்ள நறுக்குப் புகையிலையை ஒரு கை பார்ப்போம்". தனது காக்கிக் காற்சட்டைப்பையிலிருந்து ஒரு நைந்து போன பட்டுப்புகையிலைப் பையை வெளியே இழுத்தான். அதை அவன் பிரித்து விரித்த போது ஒரு முலையில் ஈழ விடுதலைப் போராடிகளுக்கு யாழ் இந்து உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவி அளித்தது என்று சித்திரத் தையலால் அழகாக பொறிக்கப் பட்டிருந்தது.

ஊரில் விளைந்த காரமான புகையிலையைப் புகைத்தோம். நடு நேரம் வரை இருவரும் ஒன்றுமே பேசவில்லை. பையனுடன் எங்கு போகின்றான் என்றும் இத்தகைய மொசமான பாதையில் தெற்காக உந்தான் என்றும் கேட்க எண்ணினேன். ஆனால் அவன் முந்திக் கொண்டான். தரம் யுத்தம் தொடங்கியதிலிருந்து படையில் பணியாற்றியதாக தன் கதையை ஆரம்பித்தான்.

நான் போர் முனைக்குப் போய் படாத வேதனைகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல அண்ணே, அளவுக்கு மேலேயே..... ஆமாம்.

தன் முடிந்தாழிள் மீது உரமெறிய பெரிய கைகளை வைத்துக் கொண்டு முதுகைக் கொஞ்சம் கூனிக் கொண்டான். அவன் தன்னுணர்வு கொண்டு தன் சிறுமகளை அன்புடன் மெல்ல அப்புறத்தே தள்ளி போடா தம்பி, போ அதோ அங்கே நீருற்று

அருகில் விளையாடு, ஒன்று மட்டும் கவனமாயிரு கால்களை நனைத்துக் கொள்ளாதே என்று சொன்னான். மகன் நீருக்கு செல்லும் வரை அவன் கவனித்தான். பிறகு கிரமித் தொண்டையைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு மீண்டும் பேசத் தொடங்கினான். நானும் முழுக் கவனத்துடன் கேட்கத் தொடங்கினேன்.

தொடக்கத்தில் என்னு வாழ்க்கை மிகச் சாதாரணமாகத் தான் இருந்தது. நான் நிலா வெளியைச் சேர்ந்தவன். 1948 ம் ஆண்டுப் பச்சத்தில் ராகமைக்கு ஓடினேன். அங்கு ஒரு செட்டியாருக்கு மாடு போல் 2 லைத்தேன். 2 லைத்திராவிட்டால்

கின்று நான் உயிருடன் இருக்க முடியாது. முன்று வேளை உயிற்றைக் கழுவினேன். ஆனால் ஊரில் எதுவுமே தாய், தந்தை, தங்கை எல்லோரும் பட்டினியால் கிறந்துவிட்டார்கள். நான் ஒற்றைக் கட்டையானேன். உறுவினரோ என்னை எனக்கு ஒருவரும் கிடையாது. முதலில் தச்சு வேலை செய்தேன். பிறகு ஒரு தொழிற்சாலைக்குச் சென்று மெக்கானிக் வேலை செய்தேன். விரைவில் மணம் புரிந்து கொண்டேன். என்னு மனைவி சூழந்தைகள் விடுதி ஒன்றில் உளர்ந்தவள். திக்கற்றவள். ஆம் எனக்கு வாய்த்தவள் மிக நல்லவள். நல்ல சபாவம்.

என்னைத் திருப்தி செய்வதில் எப்போதும் அவருக்கு ஆவல். வேலையிலிருந்து களைத்து வீடு திரும்புவேன். சில நேரம் ஒரே சிடு சிடுப்புடன் சீறிச் சீறிவிழுவேன். அவளோ அவ்வளவு மெல்லியவளும், அமைதியுடனும் கிருப்பாளர் தெரியுமா?

பணமுடையாயிருக்கும் போது கூட வாய்க்கு ருசியாக ஏதாவது எனக்குச் செய்துதர எப்போதும் முயல்வாள். சற்று நேரத்தின் பின் அவளை அணைத்துக் கொண்டு "பவானி என் கண்ணே, உன்னிடம் முரட்டுத்தனமாய் நடந்து கொண்டதில் எனக்கு ரொம்ப வருத்தம், கின்றைக்கு வேலையில் ஒரே தொல்லை. அதனால்தான் எரிந்து விழுந்தேன்" என்று சொல்வேன். எங்களிடையே மறுபடியும் சமாதானம் ஏற்பட்டுவிடும்.

சில நேரங்களில் சம்பள நாளன்று கூட்டாளிகளோடு சேர்ந்து குடிப்பேன். சிலசமயம் குடிமெறியில் என் கில்லாடி நடக்கும். பெரிய தெருவே அகலம் பற்றல்து. அந்த நாட்களில் எனக்கு கிளையது. நிரம்பக் குடித்தாலும் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். எப்போதும் நானாகவே வீடு போய்ச் சேர்வேன். ஆனால் சில நேரங்களில் கடைசிப் பகுதியில் 'கியர்! விழுந்து போகும். ஆனால் பவானி ஒரு வார்த்தை வெட்டுக்கென்று சொல்வாளா? கிடையாது. அதட்டமாட்டாள். கத்தமாட்டாள். என் பவானி என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பாள். அவ்வளவுதான். அது கூட ரொம்ப ஐக்கிரதையாகத்தான். என்னதான் குடியைக்கத்தில் கிருந்தாலும் அவருடைய சிரிப்பை நான் தப்பாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாதல்லவா? என்னு செருப்புக்களைக் கழற்றியபடியே கின்றி ரு நீங்கள் சுவரோரமாக படுத்துக் கொள்வது நல்லது. கில்லாவிட்டால் உறுக்கத்தில் படுக்கையிலிருந்து உருண்டு விழுந்திடுவீர்கள் என்று மெல்லிய ரூரலில் சொல்வாள். காஸையில் வேலைக்குப் போவதற்கு ஆயுத்தமாக என்னை எழுப்பிவிடுவாள். கிரவு குடித்தால் காஸையில் நான் எதுவும் தின்ன மாட்டேன் என்று அவருக்குத் தெரியுமாய்கையால் சூடான கோப்பி போட்டுத் தருவாள். கின்றைக்கும் குடித்து விட்டு வராதையுங்கோ, என் அன்பல்லவா என்பாள். என் மேல் கிவ்வளவு அன்பு வைத்திருக்கும் ஒருத்திக்கு எப்படித் துரோகம் செய்ய முடியும்? ஒரு பார்வை

அவ்வளவுதான். பேசாமலேயே அங்குக்கு நன்றி செலுத்தியபடி அடக்க ஒடுக்கமாக வேலைக்குப் போயேன். விரைவில் சூழ்ந்தைகள் பிறக்கத் தொடங்கின. முதலில் பையன் பிறந்தான். பிறகு ஒரு பெண். அப்போதுதான் கூட்டாளிகளின் உறவைக் கத்தரித்துக் கொண்டேன். சம்பளப் பணம் முழுதையும் வீட்டிற்குக் கொண்டு போய் பவானியிடம் கொடுக்கத் தொடங்கினேன்.

பிறகு மோட்டார்கள் எங்கு நாட்டம் விழுந்தது. மோட்டார் ஒட்டக்கற்றுக் கொண்டு ஒரு வாரியில் வேலை செய்தேன். அதில் நன்றாக பழகியபின் மறுபடியும் தொழிற்சாலைக்குச் செல்ல எனக்கு விருப்பமில்லை. வாரி ஒட்டுவது என் மனதிற்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அப்படியே முன்றரை ஆண்டுகள் வாழ்ந்தேன். இக்காலப் பகுதியில் கொச்சப்

பணம் மிச்சம் பிடித்தோம். அதைக்கொண்டு ஒரு சிறு வீடு கட்டினோம். ஆனால் அவ்விடத்தில் வீடு கட்டியிராவிட்டால் ஒரு வேளை என் வாழ்வு வேறு மாதிரித் திசை திரும்பியிருக்கலாம் பிறகு உறவு ஜயா அதுதான் இனக்கலவரம். எம்மவர்களின் உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டன. உடமைகள் நாசமாக்கப்பட்டதே தீயிடப்பட்டன. எமது கலாச்சாரத்தின் தார்ப்பரியமிக்க

நிலைக்களன்களாக விளங்கிய கோவில்கள் உடைத்தெறியப்பட்டும், கொழுத்தப்பட்டும், விக்கிரகங்கள் வீதியில் வீசியெறியப்பட்டும் சின்னப்பின்படுத்தப்பட்டன. எங்கும் தீயின் கோரத்தாண்டவம் படமடத்தாடியது. இவ்வளவிற்கும் எம்மவர்கள் செய்த ஒரு ஓர் குற்றம் அவர்கள் தமிழராகப் பிறந்ததுதான். உண்ண உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றி, தங்க உறையுளின்றி தமிழர்கள் வீதியில் அகதிகளாகத் தஞ்சமடைந்தனர். நாட்டில் இனவெறி தலைவரித்தாடியது.

இந்நிலமை என்னையும், என்னையொத்த இளைஞர்களினதும் உணர்ச்சிகளைத் தட்டியெழுப்பியது. மனது பொறுத்தது போதும் பொங்கியெழு என் சதா தூபமிட்டுக்கொண்டிருந்தது. சில வாரங்களில் நான் வேலூர் ஊர் செல்லத் தீர்மானித்தேன். என் கண்மணிகள் முவரும் என்னை வழியனுப்பினார்கள். சூழ்ந்தைகள் என்னவோ மனங்கலங்காமல்தான் இருந்தார்கள். பெண்களுக்கு மட்டும் அழிகையை அடக்க முடியவில்லை. ஒன்றிரண்டு துளி கண்ணீர் மீறிக்கொண்டு வந்துவிட்டது. மைந்தன் ராஜா குளிரில் நடுங்குவது போலக் கொச்சம் நடுங்கினான். அத்தோடு சரி. அப்போது அவனுக்குப் பதினாறு வயது நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் என் பவானியோ... கிரவு முழுவதும் அவள் பெருக்கிய கண்ணீரால் என் சட்டையும், மார்பும் நனைந்துபோய்விட்டன.

காலையில் சூழ்ந்தைகள் அவளிடம் பேசித் தேற்ற முயன்றார்கள். நானும் ஏதோ ஆறுதல் சொன்னேன் ஆனால் ஒன்றும் பயனில்லை. ஒரு சொல் கூட அவளால் பேச முடியவில்லை. மனதைக் கல்லாக்கிக்கொள் பவானி என் கண்ணை நான் புறப்படுவதற்கு முன்னால் ஏதாவது சொல்லவேன் என்றேன். ஒவ்வொரு சொல்லிற்குமிடையே தேம்பிக் கொண்டு அவள் சொன்னது இது தான். "மோகன் ... என் கண்ணா... நாம் இனி ஒரு போதும் இந்த உலகில்... ஒருத்தரை யொருத்தர் மீண்டும் பார்க்க மாட்டோம்...". எப்படியிருந்திருக்கும்? எனக்கானால் அவள் மேல் உண்டான இரக்கத்தால் நெஞ்சு வெடித்துவிடும் போலிருந்தது. அவள் என்னடா வென்டல் என்னிடத்தில் அதுமாதிரிச் சொல்லினாள். அவளை விட்டுப் பிரிந்து செல்வது எனக்கு மட்டும் எளிதாகவா இருந்தது. இல்லையே விஷந்தக்கா போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்? அதுவும் இல்லையே. இதே அவள் புரிந்து கொள்ள வேண்டாமா? அவள் சொல்லியதில் எனக்குத்

தாங்கமுடியாத ஆத்திரம் பொங்கிக் கொண்டிருந்தது. என்னைக் கட்டிக் கொண்டிருந்த அவள் கைகளைப் பிரித்து கீழ்த்து அவளை ஒரு தள்ளுத் தள்ளினேன். ஏதோ மெதுவாகத் தள்ளியது போலத்தான் எனக்குத் தோன்றியது. ஆனால் எனக்குக் காண மாடு போலத் திரியும் இருந்ததல்லவா? ஆகவே அப்படியே தள்ளாடி சற்றே முன்றடிவரை பின்னே போய்விட்டாள். பிறகு என்னை நோக்கி மெல்ல நடந்து வந்தாள். நாளை ஏன், விடை தரும் முறை இது தானா? என்று அவளைப் பார்த்துக் கூச்சல் போட்டேன். ஆனால் அவள் இருந்த கோலத்தைக் கண்டதும் மீண்டும் அவளை அணைத்துக் கொண்டேன். பின் புரட்சிகர ஸ்தாபனமொன்றில் என் மக்களுக்காக, அவர்கள் தெரிநோக்கும் தடைக் கற்களை உடைத்தெறிவதற்காக கிணைந்தேன்.

அவன் திடீரென இடையில் பேச்சை நிறுத்தினான். பிறகு நிலவிய அமைதியில் அவன் விம்மலை அடக்க முயன்றதால் ஏற்பட்ட ஒலிமட்டும் என் செவிக்கு எட்டியது. அவனது உள்ளத்து நெகிழ்ச்சி என் நெஞ்சைத் தொட்டது. ஓரப் பார்வையாக அவனை நோக்கினேன். ஆனால் அவனது கண்களிலே ஒரு துளி நீர் கூடக் கதவவில்லை. ஏக்கத்துடன் தலையைத் தொங்க விட்டு அமர்ந்திருந்தான். அவனுடைய சோர்ந்த பெரிய வலுவான கைகள் சற்றே பதறின. உறுதியாக முடியிருந்த உதடுகள் கூட நடுங்கின.

கீப்படிக்க கவலைக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டாம் தம்பி! அதைப்பற்றி நினைக்கவே வேண்டாம் என்று மெல்லக் கூறினேன். ஆனால் அவன் என் சொற்களைக் காதில் போட்டுக் கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. துயரம் பெருகப் பெரிதும் முயன்று அடக்கிக் கொண்டு தழுதழுத்த குரலில் திடீரென்று சொன்னான் எனது கடைசி வாழ்நாள் வரையும் என்னை நான் ஒரு போதும் மன்னித்துக் கொள்ள மாட்டேன். அவளை அப்படி எட்டித் தள்ளினேனே அந்தக் குற்றத்திற்கு மன்னிப்பே கிடையாது. மீண்டும் அவன் மௌனமாகிவிட்டான். நெடு நேரம் வரை ஒன்றுமே பேசவில்லை. பிறகு சில முறை புனை கீழ்த்தான். தொண்டையைக் கணைத்துச் சரிப்படுத்திய பின்னர் தொடர்ந்து பேசினான்.

மனைவியையும், அருமைச் செல்வங்களையும் விட்டுப் பிரிந்து, பல இடங்களிலும் பயிற்ச்சி பெற்றேன். மனதைக் கல்லாக்கிக் கொண்டு தமிழினத்தின் விடுதலைக் கணை நனவாக்கும் நோக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டோம். கடும் பயிற்ச்சி, ஒழுக்கம், விடுதலை வேட்கை யாவும் ஒருங்கே சேர்ந்து சிறந்த போராளிகளாக உருவெடுத்தோம். இக்காலப் பகுதியில் மக்கள் மெக்குக் காட்டிய நல்லாதரவும், கூக்கழும், உதவிகளுமே எம்மை நெஞ்சுறுதியிக்க தோள் வலிமையிக்க போராளிகளாக்க உதவியது என்று நான் அஞ்சாமல் கூறுவேன். பயிற்ச்சி முடிவில் எங்கள் படைப்பிரிவுகளுக்கு நாங்கள் அனுப்பப்பட்டோம். எனக்கு ஒரு முன்று தொன்"டிராக்" ஒட்டும் வேலை தரப்பட்டது. அக்காலப் பகுதியில் இனவெறியர்களுக்கும், எங்களுக்குமிடையில் உட்பகுதியில் உள்நாட்டுப் போர் முண்டது.

தொடக்கத்தில் எப்படியிருந்தது என்று உமக்கே தெரியும். ஊர் மக்கள் நிலைமைகளை உணர்ச்சிப்பாக்க விசாரிப்பார்கள். இங்கே எல்லாம் நன்றாய்த்தான் இருக்கிறது. நாங்கள் முழுப்பலத்தடன் சண்டை செய்யிறோம். தற்போது நாங்கள் பின்வாங்கிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் விரைவில் எங்கள் பலம் முழுவதையும் திரட்டி சிங்கள இராணுவம் ஒரு போதும் மறக்கமுடியாதளவு செம்மையாகத் தரப்போகின்றோம் என்றெல்லாம் சொல்வோம். இதுவோ சங்கடமானநேரம். கள நிலைமை இவ்வாறிருக்க ஊரில் பெண்களும், பிள்ளைகளும், முதியவர்களும் எமது பொருளாதாரம் என்றும் பெருஞ்சுமையைத் தோள்வலியோடு தாங்கி நின்றனர். அவர்களுக்கு இவ்வரக்கர்களால் விளைந்த கொடுமை சொல்லத்தரமன்று. தேவையேற்பட்டால் எந்தத்தன்மையும் வந்தாலும் தாங்கிக் கொள்வதல்லவா ஆணைகளுக்கு அமகு. அதைப்பின்பற்றி எமது போராளிகள் பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் மனந்தளராத போராடிக் கொண்டிருந்தனர்.

நான் முழுதாக ஓராண்டு கடப்போராடவில்லை. இரண்டு முறை ஊட்டப்பட்டேன். ஆனால் இரு முறையும் கொஞ்சமாகத்தான். ஒரு முறை கையில், மறுமுறை காலில். முதல்காயம் விமானத்தில் இருந்த வந்த குண்டினால் உண்டாயிற்று என்றால் இரண்டாவது பீரங்கிக் குண்டினால் சிதறிய ஒரு தண்டு தாக்கியதால் ஏற்பட்டது. ஆனால் அங்கே முதலில் எல்லாம் அதிரீ உட்காராமல் இருந்தேன். பிறகுதான் தாரதிரு உட்காராமல் திரை அடித்து வசமாக 1983 ஐப்பசியில் புத்தகக் கையாணை. அப்போது நிலைமை மோசமாக இருந்தது. சிங்கள இராணுவம் அந்நிய நாட்டுடன் போரிடுவது போல் மிகக்கடுமையாக தாக்கிக் கொண்டிருந்தது என்குறையை 122 மில்லி மீட்டர் பீரங்கிக் குழுவொன்றில் சிட்டத்தட்ட குண்டுகளே இல்லாத நிலைமை வந்தது. எமது பீரங்கிகளில் இடங்கொண்டவரை குண்டுகளை நிறைத்தோம். ஏற்றுவதில் நான் பரந்த பரந்த வேலைசெய்த முயற்சியில் வியர்த்து வடிந்த முதுகோடு முதுகாக எரிசட்டை ஒட்டிக் கொண்டது. நாங்கள் முன்னேற வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில் சிங்கள இராணுவம் எங்களை நோக்கி வந்தகொண்டிருந்தது. இடப்புறத்தில் டாங்கிகள் வரும் கடகடவென்ற அதிரொலிகேட்டது, வலப்புறம் குண்டுகளின் வெடிமுழக்கம். நிலைமை சரியாக இல்லை என்பது தெரிந்தது.

"போர் முனைக்குப் போய்ச்சேரமுடியுமா உன்னால் மோகன்" என்று எங்கள் காப்டன் கேட்டார். இதைக்கேட்டிருக்கவே தேவையில்லை. அங்கே என் தோழர்கள் எல்லாம் உயிரைக் கொடுத்ததுக் கொண்டிருந்தபோது நான் மட்டும் என்ன, வாயில் விரலை வைத்துக் கொண்டா நிற்பேன்? இது என்ன கேள்வி? நான் களத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்தே ஆகவேண்டும். என்று அவரிடம் கூறினேன். அப்படியானால் உடனே புறப்படு. காற்றாய்ப் பறந்து போகணும் தெரிசிறதா? என்றார் அவர். என் வாழ்வில் அதற்கு முன்னால் ஒருபோதும் டிரக்கை அப்படி ஒட்டியதில்லை. டிரக்கில் ஏற்றியிருப்பது உருளைச்சிமங்குகள் அல்ல என்பதும் அப்பண்டம் பற்றி மிக எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அங்கே நம் போராளிகளை கையிலே ஒன்றுமில்லாமல் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கையில் வீதி முழுவதும் பீரங்கிக் குண்டுகள் தலைகால் தெரியாமல் வெடித்தவண்ணமிருக்கையில் நான் எப்படி மெதுவாக ஒட்டமுடியும்? சுமார் ஆறு சிலேசு மீட்டர் போய் விட்டேன். சேரவேண்டிய இடத்தை மிக நெருங்கி விட்டேன். பீரங்கிப்படை உள்ள அந்தக் கிடங்கிற்குப் போய்ச்சேர அந்த வீதியைவிட்டு ஒரு திருப்பம்தான் தேவை, திரும்பியிருப்பேன். ஆனால் அங்கே நான் பார்த்த காட்சி எனக்கு விழி பிதுங்கிவிடும் போலாறிவிட்டது. என்ன கண்டேன் தெரியுமா? எங்கள் தோழர்கள் வயலைக் கடந்த வீதியின் இருபக்கத்திலும் பின்வாங்கி ஒடி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைச் சுற்றி எங்கும் பகைவருடைய குண்டுகள் வெடித்தமயமாக இருந்தன. நான் என்ன செய்வது. திரும்பிப் போக முடியாதல்லவா? ஆகவே டிரக்கை முழு வேகத்துடன் செலுத்தினேன். பீரங்கிப்படையை நெருங்க இன்னமும் ஒரு சிலோமீட்டர் தான் போகவேண்டும். இதற்கு முன்பே வீதியைவிட்டு வயலைப் பார்த்துத் திரும்பிவிட்டேன். ஆனால் பீரங்கிப்படையை நெருங்கவேயில்லை அண்ணே. . . . டிரக்குக்கு அருகில் ஒரு குண்டு வந்து விழுந்தது. ஏதேனும் நெருந்தா ரப்பீரங்கி வீசிய கனமான குண்டு என் டிரக்கு அருகில் வெடித்திருக்க வேண்டும். அந்த வெடி முழக்கமோ அன்றி வேறு எதுவுமோ என் காதில் விழவில்லை. ஏதோ ஒன்று என் கையின் உட்புறத்தில் வெடித்தது. அவ்வளவுதான் அதற்குமேல் எனக்கு எனக்கொன்றும் நினைவில்லை.

நான் எப்படி உயிருடன் இருந்தேன். சந்தை சிட்லிந்தைப் பக்கத்தில் எவ்வளவு நேரம் சிட் தேன். ஓரேயும் அறியேன். அதைப்பற்றிய நினைவே உனக்கில்லை.

கைகளைத் திறந்தேன். ஆனால் எழுந்திருக்க முடிய வில்லை. ராய்ச்சில் வந்தவனிடேயே ருடும்சிக் கொண்டேயிருந்தேன். மெல்லெல்லாம் சூழை வயி. என் உடம்பு என்னைப் பிடித்தது. சும்பு பிடித்தது நெடுகேரய் பூத்துடிப்பதபோலக் தடித்தேன். ஆனால் இன்னும் நான் எவ்விருந்தேன்? என்னை என்ன நேர்ந்தது? இவையொன்றும் எனக்கு விளங்கவில்லை. முடிவில் எழுந்த புயல் காந்தியின் ஆடுப் மரம்போல ஆடிக்கொண்டு நின்றேன். நினைவு தெரிந்த சந்தையுற்றும் பார்த்ததுபோல என்னையாரோ ஒருசொண்டி நெடுக்கிலுந்து போல இருந்தது. நான்கொன்றிந்த சூழலில் என்னைச்சுற்றி என்மும் சிடந்தன. டிரக்கும் சந்தை நான்கிளம் அக்கிலேறு சூழிலேயே சிதறும் சக்கிரங்கள் மேலே தெரிய மல்லாந்த சிடந்தா சல்லிட நிலவரம் என்ன எவ்விருந்தேன்? சண்டையோ எனக்குப் பின்புறம் நடந்த கொண்டிருந்தது வெளியே சொல்லல் வெட்கக்கேடு. இருந்தாலும் சொல்லுகிறேன். நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்று புரிந்த கொண்டிடல்என் கால்கள் அப்படியே தவிட்டன. எமது பாரம்பரிய தமிழ் மாதலின் உடலெல்லும் செல்லுருதி பாய்ந்தது. சந்தைத் தொலைவிதின்ன இரண்டு கோவில்கள் தீப்பற்றி எரிந்தன. இனவெறியர் எம்மக்களின் உயிர், உடமைகளைக் கொள்ளையடித்தனர். அப்பட்டமாக சக் சொல்லல் நான் இன வெறியர்களின் கைதி யாகிவிட்டேன். அப்போது என் மனம் பட்ட பா ட்டை விளக்கிக் கூற முடியாது. ஆகவே அங்கேயே சிடந்தேன். வினாவில் டாட்சிகள் கடசடவென அதிர்வது என் செவியில் விழ்ந்தது. நான்கு நெடுத்தர வேர்மனியில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட டாட்சிகள் அதிவேசமாக என்னைக் கடந்த நான் ஓடுகளை கொண்டுலந்த பக்கம் நோக்கி சென்றன. ஐயோ! அப்போது நான் எவ்வளவு தடியாய்த் தடித்தேன் தெரியுமா?

பின்னால் கால்சடையாசப் பலவீரர் வந்தனர். தலையை நிமிர்த்தி ஓரக்கூடல் அவர்களைய பார்த்துப் பின்பு மீண்டும் முகக்காத் கலரயில் புறத்தடிக்கொண்டேன். அவர்களைய பார்த்தேன் என்கா அருளுப்பாயிருந்தது. நெடுசெல்லாப் பட்டிபெய்தது. எனக்கு அப்பால் நான்கு சிதறல் இடம் இருந்தது. சந்தைத் தாய்க்கி விளக்கல் வினாவாக நடந்தது வந்து கொண்டு வந்தது. நான் பார்த்ததும் அப்போதும் திப்பி விளக்கல் நோக்கி வந்தனர். முடிவுசாலம் வந்த விழுவை எவ்வினென். ஆகவே எழுந்து உடனார் த்த கொண்டேன். சிடந்த சிடையில் நான் சிதறல் விழும்பில்லை. பிறகு எடுத்த நிற்றேன். அப்போதில் ஒருவர் எவ்விடத்திலிருந்த சிலசாலைடி க்கல் விழும் செல்லும். தோலளவிட்டுத் தப்பாதி விளக்கல் சடக்கென்ற எடுத்தால். அங்கு என்னைச் சிதறல் தடித்தேன் சிதறல் தயக்கமாட்டான். எவ்வளவுசிறேன். நான் எவ்வியபடியே தான் தப்பாதிவிட்டது டாட்சி என் மீடெக்கு நேரே டிரையார்ந்தார். சூழல் அவ்வளவு வயதானவருள் டிரையார்ந்தார் யாரை ஒரு அச்சாரி சிதறல்தி டிரையார்ந்தார். சூழல் அவ்வளவு வயதானவரின்

தள்ளிவிட்டு எவ்விடம் வந்தான். சிங்கலத்தில் சதேதோ உளவிட்டுகொண்டே எனது கையை மட க்கிடுள். எனது தலசநார்களைத் தடவியருத்திப் பார்த்துக் கொண்டான். அந்தப் பார்த்ததுமே விதியெல்லும் சுட்டிக் காட்டினார். அந்தப்பிறமா சப் போடா தடிமாடு எங்கள் பிரதேசத்தில் உடையடா என்பதுபோலிருந்தது அவன் சூழிப்பு. படு செட்டிப்பேர்வதி அந்த கைவெறியல்.

நல்லது ஒன்றே வேறவியேவில்லை. என்ன செவ்வது. வீதிக்குக் சென்றேன். பிறகு நெடுவடி புயம் நோக்கி தடவியோட்டேன். ஆம் கசநி யாகத்தார். ஆனால் சந்தை சந்தையில் நன்கு ச நடக்க எனக்கு வரவில்லை. மிகக்கு ஒரு சிடோ மீட்டர்கள் எவ்ரல் நடக்க முடிந்தது. பிறகு கசநிகளில் தலிவநிகசெயொன்ற எவ்வுடன் சேர்ந்து கொண்டது. முடிவில் வினாவாக தடைபொருடும்படி என்னை விளக்கினார்கள். அப் படி நடக்காதவர்களைஎவ்வளவு அந்த இன வெறியர்கள் சுட்டுத்தகர்சிறுக்கர். அந்தி சாய்ந்த திரடி வந்தது. நன்கிரவில் ஒரு சிதறல் வர அடை த்தோம். அது பாதி சந்தைப் பந்தவர்களைல் டிரையார்ந்தது

கோபுரம் தகர்ந்த ஒரு கைவக் கோவிலிற்குள் எங்களை விளக்கியடித்தார்கள். அன்றிரவுமறை கொட்டு கொட்டென்று கொட்டியது. நான்கள் எல்லாம் ஒரே தொப்பலாக நனைந்த போ லோம். நள்ளிரவில் யாரோ என் கையைத் தொட்டு காயம்பட்டினாக்கிறதா நன்கு பா உனக்கு என்று கேட்டான். எதற்காகக் கேட்கிறாய் தோழா என்றேன். நான் மருத்துவன், ஏதாவது ஒருவகையில் ஒரு வேளை நான் உனக்கு உதவக் கூடும் என்றான். என் இடக தோளி வீங்கி யிகக் கொடிய நோவு தருகிறது என்று அவனிடம் சொன்னேன். மெல்லிய விளக்களால் எனது தோளைத் தடவிப்பாரிக்கத் தொடங்கினான். ஒரு நிமிடத்தில் இன்னும் கருமையாக வலிக்கும் என்றான். பிறகு என்கையை ஒரு சண்டி சண்டி இழுத்தான் ஈண்டே, என் சண்டிகளில் இருந்த தீப்பொறிகள் பறந்தன. உனது கைகள் முறியவில்லை. பூட்டுக் கமன்றிருந்தது. அவ்வளவுதான். திரும்பவும் அதைப் பொருத்திவிட்டேன். இப்போது நோவு குறைந்தது கொண்டிருப்பது எனக்குத் தெரிந்தது. அவனுக்கு மனதார நன்றி தெரிவித்தேன். அவன் யாராவது காயப்பட்டவர்கள் உண்டா எனக் கேட்டவாறு அப்பால் போய்விட்டான். இவனல்லவா உண்மை ஊழன மருத்துவன். கைதியாக அடைபட்டுக்கிடந்த போசும் அந்த மையிருட்டிலும் அவன் தனது பெரி ய பணியினைத் தொடர்ந்து கொண்டுபோனான்.

காலையில் இனவெறிபிடித்த சிங்களக் காதையர் களோடு ஒரு முகநீடி எங்களில் நாலுபேரைத் தேர்ந்தெடுத்தான். இதோ பாருங்கள் அண்டே நான் பிடிபட்ட நாளிலிருந்தே எப்படித் தப்புவது என்றே எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் பலிக்கக் கூடிய கிட்டமாகப் போடவேண்டும் என்பது எனக்கு. புலாவில்தான் என்களை முகாயில் அடை த்தார்கள். அங்கே நான் விரும்பிய வாய்ப்புக் சிட்டிவிட்டது போலத் தோன்றியது. வைகாசி மாத முடிவில் சித்திரவகையினால் இறந்தபோன கைதி களுக்குக் சவக்குழி தோண்டுவதற்காக ஒரு சின்னக் காட்டிற்கு எங்களை அனுப்பினார்கள். அது முகாமுக்கருகில் இருந்தது.

கனிமணியில் குழிதோண்டிக் கொண்டிருந்த போதே சுற்றிலும் ஒரு நோட்டம்விட்டேன். எங்களது காவற் காரர்களில் இருவர் எதோ தின்பதற்காக உட்கா ந்திருந்தார்கள். முன்றலவன் வெயிலில் சோம்பித் தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். நான் மணியெட்டியைக் கீழே வைத்துவிட்டு சந்தடியில்லாமல் ஒரு புதருக்குப் பின்னால் ஒளிந்துகொண்டேன். அதன்பிறகு தப்பி னோம் பிழைத்தோம் என்று ஒரேயோட்டமாக வடக்கு நோக்கி விட்டேன் சவாரி. ஆனால் அப்படித் தப்பிவரும் நான்காம் நாள் அவர்களால் திரும்பவும் பிடிபட்டேன். இரண்டு இராணுவத்தினர் செய்த அட்டகாச த்தால் இரத்தம்சுண்டிய உடம்புடன், தப்பிவரும் காரணத்திற்காக சித்திரவ தைகள் கூடிய இன்னொரு சிறைச்சாலைக்கு என்னை அனுப்பினார்கள். இவ்வளவிற்குப் பின்னும் என்னுடலில் உயிர்தங்கியிருந்தது. அந்த முகாமில் சித்திரவதைக் குள்ளாசிக் கொல்லப்பட்ட என் சகதோழர்களை நினைத்துக்கொண்டால் மூச்சுத்தின்றுகிறது. அந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலும் மாட்டைவிரட்டுவதுபோல ஒரு முகாமிலிருந்து இன்னொரு முகாமிற்கு அவர்கள் விரட்டிய விரட்டில் சிங்களப்பகுதியில் ஒரு பாசியளவு அலைந்து திரிந்திருப்பேன். அவர்கள் சுட்டுக்கொன்றதும், அறைந்து புடைத்ததும் எங்கும் ஒரேமாதிரியாகத்தான் இருந்தது. எங்களைக் குத்துவார்கள், உதைப்பார்கள், மண்ணிறைந்த ரைப்பு ர் குழாயால், தப்பாக்கிப்பிடியால் எல்லாம் அடிப்பார்கள். நாங்கள் பட்ட சூத்தம், அடியும் கொஞ்சமா? அவர்கள் எதற்காக அடித்தார்கள் என்று கேட்கிறீரா? நான் தமிழன் என்பதற்காக. தட்டிக்கேட்கமுடியாத தமிழனத்தின்விடுதலைக்காக பாடுபடுகிறேன் அல்லவா? அதற்காக இன்னும் உலகில் உயிரோடு இருந்தேன் என்பதற்காக.

நாங்கள் எங்கு போனாலும் ஒரேமாதிரியான உணவே எமக்குத் தந்தார்கள். புரட்டாதித் தொ டக்கத்தில் எங்களில் இருபத்தியிரண்டு பேரை வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பினார்கள். அங்கு சுற்சனை உடைக்கவேண்டும் அது தான் எங்கள் வேலை. எங்களுக்குகாலம் உடம்பில் உயிரை ஒட்டி வைத்துக் கொண்டிருப்பதே பெரும்பாடாயி ருந்தது. இதற்கிடையில் சிங்களக் கூலிப்படை யாழ்ப்பாணத்தைப் பிடித்துவிட்டதாகவும் ஊருக்குள் ளே தொடர்ந்து முன்னேறுவதாகவும் ஒரு வதந்தி சிளம்பியது. துயரத்திற்குப்பின் துயரமாக வந்த எங்களைத் தலைநிமிர முடியாதபடி தரையோடு தரையாக அழுத்தி வைத்திருந்தன. அந்தக் காவல் முகாம் தலைவன் கரைநாட்டுச் சிங்களவன். சேனக்க என்று பெயர். அப்படியொன்றும் உயரம் ல்லை. யானைபோலப் பருத்ததேகம். வழக்கமாக எங்களை முகாமிற்கு முன்பாக வரிசையாக நிறுத்தி படைவீரர் புடைசூழ அங்குமிங்கும் நடப் பான். வரிசையோரமாக நடந்துகொண்டே, ஒருவர் விட்டு ஒருவர் முகத்தில் குத்தி முக்கையு டைப்பான். "உங்களுக்கு இன்புருயன்சா வராமலிரு ப்பதற்கான சிசிச்சை இது" - என்பான்.

விரைவில் எங்களில் சற்றுவளவுள்ள பதினைந்துபே ரை மகாவலித் திட்டத்தில் அடங்கும் சனப்பு நிலத்தில் வடிகால் வெட்டுவதற்காக கொண்டு போனார்கள். அந்தக்காலத்திற்குள் எமது போரா ளிகள் சிங்கள இராணுவம் விடுங்கியிருந்த பல பகுதிகளை மீண்டும் கக்கவைத்துவிட்டார்கள். ஆக வேகைதிகளான எங்களை வெறுக்க ஒதுக்குவது

சிறிது குறைந்தது. ஒருநாள் பகல் வேலை முறைக்காரர்கள் எல்லோரையும் வரிசையாக நிறுத்தினார்கள். காணவந்த யாரோ அதிகாரி உங்கள் படையில் அல்லது அதற்குமுன் டிரைவரா க வேலைபார்த்தவர்கள் யாராவது இருந்தால் ஓரடி முன்னால் வாருங்கள் என்று அரைகுறை ஆங்கிலத்தில் அழைத்தான். நானும், என்னுடன் இன்னும் இருவரும் முன் சென்றோம். சில பழைய மேலுப்புக்களை எங்களுக்குக் கொடுத்த காவலு டன் எங்களை யாழ்ப்பாணத்திற்குக் குகியிலுள்ள ஓர் இடத்திற்கு கூட்டிச்சென்றார்கள். தற்காப்பு அரண் கள் கட்ட அவர்கள் ஏற்படுத்திய அமைப்பில் எனக்கு வேலைசுடைத்தது. நான் மேஜர் ஒருவனு டைய பேர்ஜோ காரை ஒட்டினேன். இனவெறி பிடித்த அவன் ஒரு குட்டைப்பயல். எவ்வளவு உயரம், அகலம் என்பது அவனைப்பார்த்தால் தெரியாது. அவன் மோவாயில் கீழே முன்று சதை மடிப்புகள். பிடரியில் முன்று பெரிய மடிப் புகள். அவையெல்லாம் தொள தொளத்துக் கொண்டிருந்தன. இப்போது என் நிலைமையும் பரவாயில்லை. நானும் ஒருமனிதன் போலத் தோன்றத் தொடங்கியிருந்தேன்.

சுமார் இரண்டு வாரங்களாக அலுவலகத்திற்கும் முகாமிற்குமாக மேஜரைக் கொண்டு போய் வந்தேன். பிறகு நமது படைகளுக்குக் கெதிராக தற்காப்பு அரண்களைக் கட்ட அவனைப் போர் முனைக்கு அனுப்பினார்கள். அப்போதுதான் இரவில் உறக்கத்தையே மறந்தேன். என்னுடைய தோழர்க ளிடம் எப்படித் தப்பிச் செல்வது என்று எண்ணியுவிடவேயே இராப்போது முழுவதும் கரையும். வண்டிப் பணிகளுக்குச் சென்றோம். இரண்ட ரை ஆண்டுகளின் பின்னர் முதற்தடவையாக நமது பீரங்கியின் முகக்கத்தைக் கேட்டேன். இப்போது நான் தப்பியோடும் போது இந்த மேஜரைப் பிடிக்கவே இழுத்துக்கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்பதற்காக அங்கங்கே காணப்பட்ட ஒரு கனமான இரும்புக்கோல், வீதியிலே அறுந்த டெலிபோன் கம்பிகள் எல்லாவற்றையும் சேக ரித்து முன் சீற்றுக்கடியில் தயாராக ஒளித்து வைத்திருந்தேன். ஒரு நாள் காருக்குப் பெற் றோல் நிறைத்துவிட்டுத் திரும்பும் வேளை ஒரு இராணுவ வெறியன் குடிவெறியில் தன்னை மறந்து சிடந்தான். அவனை அப்படியே அருகிலிருந்த கட்டடக்கீழ் இறத்து வந்தது

அவனுடைய இராணுவ உடைகளையும் களைந்து வந்து சீற்றுக்கடியில் ஒளித்துவிட்டேன். அன்றொரு நாள் காலையில் நகருக்கு வெளியே அமைந்தி ருக்குச் சென்றிருப்பார்வையிலு வதற்காக காரையோடும் படி பணித்த மேஜர் காருக் குள்ளே சொகுசாக நித்திரை கொள்ள ஆரம் பித்துவிட்டான். முதலில் வேகத்தைக் கூட்டிய பின்னால் குறைத்துக்கொண்டேன். பிறகு சீர்தம் செய்யாமல் காரை நிறுத்தி சுற்றுப்புறங்களை நோட்டம்விட்டுவிட்டு பின் கதவைத் திறந்து மேஜரின் இடப்புறம் பொருத்தைப்பார்த்து இருப்புகம்பியால் ஒரு போடு போட்டேன். அவனைக்கொல்லாமல் கொண்டு சென்றால் அவன் நமது தோழர்களுக்கு பல செய்திகளை சொல்லக்கூடும் என்று எண்ணி பின் சீட்டுடன் அவனை என்னிடம் இருந்த டெலிபோன் வயர்

களால் சேர்த்துக் கட்டினேன். அவனது துப்பாக்கியை எடுத்த எனது சட்டைப்பைக்குள் திணித்துக் கொண்டேன். பிறகு விட்டேன் காலை எங்கே தெரியுமா? தரை அதிர்த்து சிடுசிடுத்ததுக் கொண்டிருந்த இடத்திற்கு, அதுதான் சண்டை நடந்து கொண்டிருந்த இடத்திற்கு. இரண்டு அரண்களுக்கிடையே இனவெறியர் மண்ணைக்குள் வீரென்று காலை விட்டுக்கொண்டு போனேன். இயந்திரத்தப்பாக்கி வீரர்கள் சிலர் ஒரு அரணிலிருந்து வெளியே மெல்லத் தலையை நீட்டினார்கள். என்னுடன் ஒரு மேஜர் இருந்ததை அவர்கள் பார்த்து வேண்டுமென்பதற்காக காரின் வேகத்தை வேண்டுமென்றே குறைத்தேன். நான் அப்பால் போகக் கூடாது என்பதற்காக அவர்கள் கூப்பாடு போட்டுக் கைகளை ஆட்டத்தொடங்கினர், நானே அதைப்பற்றி நினைக்கொள்ளாதது போலப் பாசாங்கு செய்து எண்பது சிலோமீட்டர் வேகத்திலே காரைக் கடகட வென ஓட்டி அப்பால் போய்விட்டேன். நடப்பது என்ன என்பதைப் பற்றி நினைக்கொண்டு ஈடத்தொடங்கு முன்பே நான் இருதரப்பிற்குமிடையிலிருந்த பொது நிலத்திற்குச் சென்றுவிட்டேன்.

பின்னிலிருந்து சிங்கள இராணுவம் சுட்டுக் கொண்டிருந்தது. பிறகு என்னடாவென்றால் நமது பயல்களே மிகுந்த ஆத்திரம் கொண்டு முன்னிலிருந்து என்னைக் குறிவைத்துத் தாக்கினார்கள். நமது ஆட்கள் காலை நோக்கியோடி வந்தார்கள். காலை அருகேயிருந்த ஒரு தோட்டத்திற்குள் இறக்கினேன். என்னிலும் இளைவனை ஒரு போராளி என்னை நெருங்கிப் பல்லக்கடித்துக்கொண்டே, "ஏனடா இனவெறிப் பிசாசே வழி தவறிவிட்டதா?" என்றான். நான் இனவெறியரின் படைப்புருப்பை வீரென்று கழற்றிப்போட்டேன். தொப்பியைக் காலால் மிதித்தேன். பிறகு அவனைப்பார்த்து என் அழகு ராசா, அப்பா மகனே! நானே இனவெறியன்? நான் பிறந்து, வளர்ந்தது எல்லாம் நிலாவெளி தானே என்றேன். உடனே அவன் என்னை இனம் கண்டு நீ... நீ மோகன் இல் லையா என்றான். ஆமென்றதும் இருவரும் ஆரத்தழுவிக்கொண்டோம்.

பிறகு அந்தக் காரில் அமர்ந்திருக்கிறதே கொழுத்த பன்றி அதைக் கட்டவிழ்த்து எமது தலைவரிடம் கொண்டு செல். அங்கே அவன் பல தகவல்களைக் கக்கக்கூடாது என்றேன். மறுநாட்காலே எமது தலைவரைக் காண வருமாறு அழைப்பு வந்தது. அங்கு அவர் நீ கொண்டு வந்த பரிசிற்காக தமிழினத்தின் சார்பில் நன்றி என்றார். பின்பு சிறிதுகாலம் சிசிச்சை பெற்றேன்.

மாஸ்டர் றவீந்திரனின் "விடியலேத் தேடி" என்னும் இச்சிறுகதை ஈழத்து எழுத்தாளர் பரிசுத் திட்டத்தின் கீழ் 300 ரூபா பரிசைப் பெறுகிறது. அவருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

-ஆசிரியர் -

இக்காலத்தில் பவானிக்குக் கடிதம் எழுதினேன். நான் எப்படிப் பிடிபட்டேன், எப்படி மேஜரை இழுத்துக்கொண்டு தப்பி ஓடிவந்தேன் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் எழுதினேன். இரு வாரங்களாக பதில்கடிதம் எதையும் காணவில்லை. மூன்றாவது வாரம் ஊரிலிருந்து கடிதம் வந்தது. ஆனால் அது பவானியின் கடிதம் அல்ல. என் அயல் வீட்டுக் காரரிடம் இருந்து வந்தது. அந்தமாதிரிக் கடிதம் எவருக்கும் எப்போதுமே வரக்கூடாது. இனவெறி அரசின் கூலிப்படைகள் போராளிகளை அழிப்பதென்று கூறிக்கொண்டு குண்டு மழை பொழிந்தார்கள் என்று அறிவித்து என்னை விரட்டினீயே வீரந்ததாகவும், அதனால் வீட்டிலிருந்த மனைவியும், பெண்ணும் இறந்துவிட்டதாயும் அவர் எழுதியிருந்தார். மாலைமீது வீடு திரும்பிய மைந்தனும் தாய், சகோதரி நிலைகண்டு தானும் இயக்கமொன்றில் சேர்ந்துவிட்டதாயும் எழுதியிருந்தார். எனது பவானி சொன்னதை பலிக்க விட்டது. நான் இவ்வுலகில் இனி சந்திக்கப் போவதில்லை என்றுதானே அன்று அவள் வளியூப்பிவைத்தாள்.

அந்தப்பெரிய மனிதன் ஒரு நிமிடம் பேசாதிருந்தான். மௌனமாயிருப்பது தாங்களடியாதளவு வருத்தம் தந்தது. ஆகவே "என்ன நிகழ்ந்தது பிறகு" என்றேன். என்ன நிகழ்ந்தது பிறகு? விருப்பமின்றியே பதில் தந்தான். ஒரு வாரத்தில் ஊருக்கு வந்தேன். நான் வாழ்ந்த இடம் குண்டும் குழியுமாக புற்கள் முழைத்து, இட்காடு போலக் காட்சி தந்தது. என் உணர்ச்சி குமுறியது, நெஞ்சில் குமைந்து கொண்டிருந்த சுயரமெல்லாம் பறிக்கொண்டு வெளிப்பட்டது. நேரே மீண்டும் களக்கிற்குத் திரும்பினேன். சுமார் மூன்று மாதங்களின் பின்னால் என் மகன் பற்றிய தகவல் கிடைத்தது. அவன் கனரக ஆயுதங்கள் கையாளுவதற்கு பயிற்சி பெற்றதாயும், இப்போது இயக்கத்தின் கட்டப் பதவி தரப்பட்டிருப்பதாயும், எழுதியிருந்தான். இப்போது நானும் மிகவும் முன்னேறி யாழ் நகரை எமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்தோம். இருட்டில் இருந்த நம்மக்கள் சிறிது சிறிதாக வெளிச்சத்திற்கு வந்தகொண்டிருந்தார்கள். இப்போது இனவெறி அரசு வைத்தியசாலைகள், பாடசாலைகள் எதையும் விட்டுவைக்கவில்லை. எனினும் யாழ்க் கோட்டைக்குள் இராணுவத்தை அடைக்க நடந்த கூந்தலாக்கத்தில் என் மகன் தோள் வலிமையுடன் செயல்பட்டான். விளைவு சிங்கள இராணுவம் கோட்டைக்குள் முடக்கப்பட்டது. மருநகரின் சுட்டுப்பாடும் போராளிகள் வசம் வந்தது. ஆனால் யாரோ ஒரு சிங்களக் கோழை என் மகனை முதுகில் வெடிதீர்த்துக் கொண்டான். அவன் மறைவுடன் என் இறுதி நம்பிக்கையும் ஆட்டம் கண்டது. அவன் தன் இறுதிச் சடங்கு வீரர்கள் அணிவகுத்து நிற்க மரியாதை வேட்டுக்கூட்டுடன் பொதுமக்கள் கதறியழை நடத்தது. நான் ஒய்வு பெற்றேன். நான் வேற்ற மரமாக நின்றுருந்த வேளையில் என் நம்பிக்கை வானில் விடிவெள்ளியாக என் பூசிய மகன் திகழ்சிறுன். இவனை நான் தத்தெடுத்தது வளர்க்கிறேன். இவன் படுசுட்டி, வீரமுள்ளவன். இவனும் எமது விடுதலைக்கான தேவையை முன்னிட்டுப் போராடச் சித்தமாயுள்ளான்.

(இச்சிறுகதை ஊரில் நடந்த சில உயர்மைச் சம்பவங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றது)

ஈஸ் ட் ஹாம் பொங்கல் விழாவில் நமது ஆசிரியர் சிறப்பு நிடுபராக

"ஈஸ்ட்காம்" தமிழர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் திருவள்ளூர் தமிழ்ப் பாடசாலை வழமை போலத் தமது பொங்கல்விழாவை 27.1.90 சனிக்கிழமை கொண்டாடியது. நாம் நமது அலையோசை நிருபர் வாயிலாகப் பெற்ற விழா விமர்சனத்தை இவ்விதம் முலம் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றோம்.

விழா மாலை 5.30 மணியளவில் ஆரம்பமாகி விட்டபோதிலும் நாம் சற்றுத்தாமதமாகவே விழா நடந்த மண்டபத்திற்குச் சென்றடைந்தோம். மண்டபம் ஒரு ஒதுக்கீடுபுறமாக அமைந்த முன் வாயில் எதுவெனக் கண்டுபிடிப்பது மிகவும் கடினமாகவிருந்தது. விமாவிற்குத் தெற்குக் "குரோய்டன்" தமிழ்ப் பாடசாலை அதிபர் திரு. திருமதி. கனகசுந்தரம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள். மண்டபம் நிறைந்த பார்வையாளர்கள் சிறுபிள்ளைகளின் பேச்சு, வாசிப்பு, நடனப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளையும், மற்றைய தமிழ்ப்பாடசாலை மாணவர்களது நிகழ்ச்சிகளையும் கண்டுகளித்திருப்பார்கள் என்பது ஐயமே. கடும் குளிர் வாட்டியெடுக்க சிறுபிள்ளைகளின் அழுகைஒலிகள் காதைப் பிளக்க பெரியவர்களின் ஓட்டமும், நடையும் மேடையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை விட மண்டபத்தில் இன்னமோர் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றதைப்போல இருந்தது, விழா அமைப்பாளர்களது அனுபவக்குறைவைக் காட்டியது எனலாம். இதில் முக்கியமாக இவ்விழா அமைப்பாளர்கள் பார்வையாளர்களுக்கு வசதியாக, சூடாக்கியுள்ள, மற்றும் சிறுபிள்ளைகளை அமைதியாக வைத்திருக்கக்கூடிய வகையில், மலசலகூட வசதிகள் அடங்கிய மண்டபத்தில் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தவில்லை யென்பதும், நேரகாலத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருந்தமையும் மிகவும் வேதனைக்குரியதொன்றாகும்.

மாணவர்களுக்கிடையே போட்டி நிகழ்ச்சிகளாகப் பேச்சுப்போட்டி, பாட்டுப்போட்டி, திருக்குறள் மனனப்போட்டி போன்றவற்றை

நிகழ்த்தி அவர்களது திறமையை வெளிக்கொணர வைத்தவர்களுக்கு ஒரு சபா உட்க. இந்த முறையை இலண்டனிலுள்ள மற்றைய தமிழ்ப் பாடசாலைகளும் பின்பற்றவேண்டும் என்பதே நம் வேண்டுகோள். இருந்தாலும் அங்கு நடைபெற்ற போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட சில சிறுவர், சிறுமியரே எல்லாப் போட்டிகளிலும் கலந்து கொண்டமை சற்று விந்தையாகவும், பார்வைக்கு அழகற்றும் காணப்பட்டது.

வரவேற்புரை நிகழ்த்திய கழகச் செயலாளரின் தமிழ் நாவன்மையும், சிறப்புரை நிகழ்த்திய தொழிற்கட்சிப் பிரமுகர் உயர்திரு. சின்னமணி அவர்களின் ஆலோசனைகளும் பாராட்டுக்குரியவை. சிறப்புரையில், தமிழர்கள் இங்கும் ஒருவருக்கொருவர் போட்டி பொறுமைகளுடன் முலைக்கு முலை தமிழ்க்கழகங்களை உருவாக்கி ஒற்றுமையில்லாமல் இருப்பதைத் திரு. சின்னமணி (கவுன்சிலர்) சாடியது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது.

நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடையில் வழங்கப்பட்ட சிறுநீடி வகைகள் தேனிலும் இனிய தெள்ளமுதமாகத் தித்தித்தது. அடுத்தபடியாக "குரோய்டன்" தமிழ்ப் பாடசாலை மாணவ மாணவியரின் நாடக நிகழ்ச்சி நன்றாக அமைந்திருந்தது. அடுத்தபடியாக நடைபெற்ற "வோல்தம் பொறஸ்" தமிழ்ப் பாடசாலை மாணவியர்கள் மூவர் இசைக்கச்சேரி முலம் எமையெல்லாம் கானமழையில் குளிக்கவைத்தனர். சிறுமியரையும், அவர்களது ஆசிரியையும் பார்வையாளர்கள் பாராட்டுவது நம் காதுகளுக்கெட்டியது. திருவள்ளூர் பாடசாலை மாணவியர்களின் நடன அமைப்பு, நாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் கண்களுக்கு விருந்தூட்டின. மிகவும் குறுகிய காலத்தில் நடனத்தில் இத்தனை முன்னேற்றம் அமைந்திருப்பதாகவும் பார்வையாளர்கள் பேசிக்கொண்டனர்.

மற்றும் நடனநிகழ்ச்சிகளிலும், வாத்திய நிகழ்ச்சிகளிலும் தமிழீழ விடுதலை வீரர்களுக்கு நினைவாஞ்சலி செய்தமை போற்றற்குரிய விடயம். இறுதியாக திருமதி. கனகசுந்தரம் அவர்கள் பரிசில்கள் வழங்கி ஓர்சுள். நிகழ்ச்சியும் இனிதே நிறைவேறியது.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி விடை

இல 12

1 க	2 வி	3 தை	4	5	6 வ	7 ல	8 பு	9 ர்
10 ண்	11 க	12	13	14	15 ரு	16 ஏ	17	18 க
19 ண	20 ட	21 க	22 ட்	23 ம்	24	25 ம்	26 ன	27 வ
28 ன்	29 க	30 ன	31 ம்	32	33	34	35 த	36 ம்
37	38 வி	39 ம்	40 த	41 நோ	42	43	44 ம்	45
46 இ	47	48	49 ட	50 ன்	51 ரு	52 தி	53	54 அ
55 ம	56 ல	57 ர்	58	59 பு	60	61 யா	62 க	63 ம்
64 ய	65 இ	66 த	67 ம்	68	69	70 க	71 ட	72 மை
73 ம்	74 ஐ	75 ய	76	77 அ	78 ம	79 ம்	80 ன்	81

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி வினா

இல 13

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56
57	58	59	60	61	62	63	64

சரியான விடையனுப்பும் அதில்ட்சாலிக்கு 10 பவுண்கனைப் பரிசாகத் தருகிறார் சி.ந.ரகுராம். விடையை அனுப்ப வேண்டிய கடைசித் திகதி 30.04.90.முகவரி முதற் பக்கத்தில்.

குறுக் கெழுத்துப் போட்டி வினா இல 13

இடமிருந்து வலம்

1. இராணுவத்தடுப்பு முகாம்களில் இதன் கொடுமை தாங்க முடியாமல் உயிர் நீப்பவர்கள் அதிகம்.
13. ஈழத்தின் வட சிழக்குப் பகுதியில் இது மிகவும் குறைந்தளபடியால் மக்கள் நிம்மதியாக வாழ முடிகிறது. (குழம்பியுள்ளது)
17. பெண்களுக்கு இது கூடக் கூட வரன்கள் அமைவது குறைகிறது. (குழம்பியுள்ளது)
25. இழிவு எனப் பொருள் படும் சொல். (குழம்பியுள்ளது)
30. தென்னிந்தியாவில் முருகனுக்கான விசேட தலம். (குழம்பியுள்ளது)
36. மணமக்களின் பெற்றோரை _____ என அழைப்பர்.
41. மந்திரங்களில் இம்மந்திரம் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது. பலன் மிக்கது.
46. அரசைக் கவிழ்க்க எதிரணியினர் இது செய்வார்கள்.
49. சிற்றரசுவின் எதிர்ச் சொல், (குழம்பியுள்ளது)
57. இவர் வீட்டுக் கைத்தறியும் கவி பாடுமாமே? (1ம் 3ம் எழுத்துக்கள் விடுபட்டுள்ளன)
60. ஈழத்துப் போராளிகள் உண்மையிலேயே _____ தான். (குழம்பியுள்ளது)

மேலிருந்து கீழ்

1. பெரும்பாலான பெண்களின் பெருமளவு நேரம் இதனிலேயே முடிகிறது.
3. தன்மமான பனிக்கட்டி குடாக்கும் போது _____ ஆகிறது.
5. இதுக்குப் பணம் கொடுத்தப் பணக்காரரானவர்கள் பலர்.
6. இக்காய்ச்சலினால் தாக்கப்படுபவர்கள் அதிகம். (இடையில் 2 எழுத்துக்கள் விடுபட்டுள்ளன.)
8. கதை வசனம் எழுதுவதில், அரசியலில் வித்தகர். இன்று இவர் கையில் தமிழக மக்களின் விதி°
18. இது குறைந்தவர்களை இவ்வரசு நன்கு பராமரிக்கிறது. இடையெழுத்து விடுபட்டுத் தலை கீழாக உள்ளது.
28. இலங்கையில் அமோகமாக விற்பனையாகும் தமிழ்ச்சஞ்சிகை. (குழம்பியுள்ளது)
30. தாகம் தீர்க்க வல்லது. (குழம்பியுள்ளது)
31. படைக்குப் பிந்தினாலும் இதற்குப் பிந்தக்கூடாதென்பர்.
42. நால்வகை வேதங்களில் ஒன்று.
43. பாட்டிக்குத் தன் _____ யுடன் விளையாடுவதில் நிறைய மகிழ்ச்சி. (இறுதியெழுத்து விடுபட்டுத்-
-தலைகீழாகவுள்ளது)
56. இதனை இதனால் தான் எடுக்க வேண்டுமென்பார்கள்.

சார்ளியுடன் ஓர் பேட்டி (தொடர்ச்சி)

கேள்வி: உங்களது படங்களில் உங்களுக்குத் திருப்தியளித்த படங்கள் எத்தனை?

பதில்: எனக்கு ரொம்பத் திருப்தியளித்த படம் எகவுமேயில்லை.

கேள்வி: சிரமம் பாராமல் இந்தப் பேட்டியை அளித்தமைக்கு அலை ஓசை சார்பிலும் எனது சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கொள்கிறேன்.

பதில்: இப்ப நீங்க 'சிரமம் பாராமல்' என்று சொன்னதை 10, 15 வருடங்களுக்கு முன்னாலே பல பேரிடம் சொல்லியிருக்கேன். ஏனென்தான் நான் கையொத்தப் பிரதி நடத்திக்கிட்டு இருந்தேன். ஆகவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தின் மூலம் லண்டன் ரசிகர்களைச் சந்திக்க முடிந்தமைக்கு நான் தான் உங்களுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். நன்றி. வணக்கம்.

லண்டன் நிகழ்ச்சிகள்

மேற்கு லண்டன் தமிழ்ப் பாடசாலை யின் தமிழ் விழா மார்ச் மாதம் 17ம் திகதி (17.03.90) மாலை 6.30 மணிக்கு வெம்பிளி கை ரோட்டிலுள்ள கோப்லண்ட் கொமியூனிட்டி பாடசாலை யில் நடைபெற்றது. தலை சிறந்த பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சிகள், பாட்டுக் கச்சேரி, வாத்திய இசை நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன.

மகாஜனக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் இங்கிலாந்துக் சினை, மார்ச் மாதம் 18ம் திகதி மாலை 5.30 மணிக்கு (18.03.90 ஞாயிற்றுக்கிழமை) மாஸ்டர் மனோகரனின் "கலாட்டா கல்யாணம்" என்னும் நகைச்சுவை நாடகத்தை மேடையேற்ற உள்ளது. இடம்: றிவர்டேல் உறால், நெனெல் ஸ்டீட், லியூஸம், லண்டன் எஸ். ஈ. 13. அனுமதி: தனி 3.50 குடும்பம் 10.00. மேலதிக விபரங்களுக்கு 0277 223981.

எசெக்ஸ் தமிழ் அசோசியேசன் தமிழ்ப் புத்தாண்டு விழாவை ஏப்ரல் 14ம் திகதி சனிக்கிழமை (14.04.90) மாலை 6.30 மணிக்கு லெயிரனில், லெயிரன் கை ரோட்டிலுள்ள, லெயிரன் அசெம்பிளி உறாவில் சிறப்பாகக் கொண்டாடவுள்ளது. விசேட நிகழ்ச்சிகளாக பரத நாட்டியம், பாட்டுக் கச்சேரி, சங்கிலியன் நாட்டுக் கூத்து ஆகியன அரங்கேற்றவுள்ளன. அனுமதி 3 பவுண்டுகள். ரிக்கட் விபரங்களுக்கு 01 506 2119.

தமிழ்க் கலாச்சாரக் கழகம், தமது 4வது வருடாந்த கலாச்சார மாலைப் பொழுதை ஏப்ரல் 22ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை (22.04.90) மாலை 4.30 மணிக்கு வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடவுள்ளது. இடம்: சேர்பிற்றன் அசெம்பிளி ஹாம், மாபிள் ரோட், சேர்பிற்றன், சறே. நிகழ்ச்சிகள்: பரதநாட்டியம், பாட்டுக் கச்சேரி, வாத்தியக் கச்சேரி. அனுமதி 3 பவுண்டுகள். ரிக்கட் விபரங்களுக்கு 01 949 3012 அல்லது 01 399 7848.

தமிழ் அவைக்காற்றுக் கழகம் ஹால் வெளியீட்டு நிதிக்காக இரு நாடகங்களை மேடையேற்ற உள்ளது. அவையாவன பவி, யுக தர்மம். இடம்: வில்ல்டன் சிறீன் லைப்ரரி சென்ரர், 95, கை ரோட், வில்ல்டன் சிறீன், லண்டன் என். டபிள்யூ 10. ரிக்கற் 3 பவுண்டுகள். ரிக்கட் விபரங்களுக்கு 01 459 4335 அல்லது 01 521 8201. காலம்: 25.03.90 ஞாயிறு மாலை 7.00 மணி.

நர்த்தன கலாலயவும் நரத வித்தியாலயவும் இணைந்து வழங்கும் கலாச்சார மாலைப்பொழுது ஏப்ரல் 28ம் திகதி மாலை 6.00 மணிக்கு (28.04.90) நடைபெறும். இடம் :- கம்டன் ரவுண்ட் உறால், யூஸ்டன் ரோட். லண்டன் என். டபிள்யூ 1. ரிக்கட் 3 பவுண்டுகள்.

இன்ஸ்ரிரியூட் ஒப் ஈஸ்ட்டேன் கல்ட்சர் அன்ட் ஆட்டிஸ் வழங்கும் மனோரமாலை, ஏப்ரல் 6ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு (06.04.1990) நடைபெறும். பிரபல நகைச்சுவை நடிகை மனோரமா அவரது புதல்வர் பூபதி, ரி. எம். எஸ் இன் புதல்வர் செல்வகமார், ரி. எல். தியாகராஜன். பாடசி ரமாப்பிரபா ஆசியோர் பங்கேற்கவுள்ளனர். இடம்: வெஸ்ட் மினிஸ்டர் சென்ரர் உறால், ஸ்ரோரீஸ் கேர், லண்டன் என். டபிள்யூ. 1. ரிக்கற்: 10, 20 பவுண்டுகள். சகல தமிழ்க் கடைகளிலும் ரிக்கட் பெறலாம்.

தமிழர் புனர் வாழ்வுக் கழகத்தின் தமிழீழச் சிறுவர் தினம் மே மாதம் 12ம் திகதி நடைபெறும். இவ்விழாவுக்குச் சுமார் 400 சிறுவர் பங்குபற்றுவர் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேலதிக விபரங்களுக்கு தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் (லண்டன் சினை) போன்: -01 509 2380

லண்டன் அன்சிலோ தமிழ் அசோசியேசனின் முதலாவது வருடாந்தக் கலவிழா, ஏப்ரல் மாதம் 28ம் திகதி சனிக்கிழமை (28.04.1990) மாலை 6.30 மணிக்கு எட்மண்ட்ரவில், நைற்றிங்கேல் ரோட்டிலுள்ள சலிப்பறி பாடசாலை யில் நடைபெறும். மேலதிக விபரங்களுக்கு 01 884 1564.

தமிழ் அறக்கட்டளைகள் நிலையத்தின் (ரயில் ஒபன்ஸ் ரிற்ஸ்ட்) கலவிழா 28.4.90 மாலை 6.00 மணிக்ஷ வெம்பிளி கை ரோட்டிலுள்ள கோப்லண்ட் கொடியூனிட்டி பாடசாலை யில் நடைபெறும்.

உறரோ ஸ்போட்ஸ் கிளப் நிதி வசூலிப்புக்காக ஓர் கலந்துரையாடலைக் கடந்த மார்ச் 11ம் திகதி மாலை 1 மணிக்கு உறரோ ஸ்ரேசன் ரோட்டிலுள்ள அசெம்பிளி உறாலில் நடாத்தியது. சுமார் 250 இற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் கலந்து கொண்டனர். மதிய உணவாக சோறு, கறி பரிமாறப்பட்டது. அங்கு வருகை தந்த சிறுவர்களுக்கு க்ஷ்கட்டு வித்தை (மஜிக் சோ) இசை, நடன நிகழ்ச்சிகளும் நடாத்தப் பட்டன. தகவல்: கே.ஜே.

வோல்த்தம் பொறெஸ்ற் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பெண்கள் அமைப்பு 03.01.1990 சனிக்கிழமை மாலை ஒரு பொன்மாலைப் பொழுதாக மிகவும் சிறப்புற நிகழ்த்தினர். மாலை 5.30 மணியளவில் "மாக்கோர்ஸ்" வீதி, வோல்த்தம்ஸ்ரோவில்லுள்ள "யுத்சென்ரவில்" பெண்களுக்கான தற்பாதுகாப்பு விளக்கவுரையுடன் நிகழ்ச்சிகள் அரம்பமாசின. பெண்களால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு, பெண்கள்மட்டுமே பங்குபற்றிய ஒரு நிகழ்ச்சியை நமக்கூ முதன் முதலாக ஸ்டாண்டில் பார்க்கும் ஓர் அறியசந்தர்ப்பம் சிடைத்தது. இவ்வறிய நிகழ்ச்சியை மிகவும் குறுகிய நேரத்தில் ஒழுங்கு செய்து, முன்னின்று நடாத்திய பெருமை திருமதிகள். சாரதா. ராஜ்குமார், விமலா சிவராஜா அவர்களையே சாரும். நாட்டிய அங்குகளாம் செல்விகள். அனுஉ. வரதலிங்கம், சுபாஉ. புவனேந்திரம்பிள்ளை ஆகியோரின் நடனம் நிகழ்ச்சியை மெருகட்டின.

வோல்த்தம் பொறெஸ்ற் தமிழ்ப்பாடசாலை மாணவ மணிகளின் கும்மி நடனம், பாடல்கள் நிகழ்ச்சிகள் சுவைதரும் அம்சமாகியது. இடையில் வழங்கப்பட்ட சிறீழ்லிவகைகள் இசைப்பசியைத் தீர்த்தநாம், வயிற்றுப்பசியையும் தீர்ப்போம் என்று சொல்லாமல் சொல்வதுபோலிருந்தது. அதனையடுத்து திருமதிகள். பிரேமா. தயாளன், மனோகரி. கணேசலிங்கம் ஆகியோரின் சங்கீத மற்றும் பாரதியார் பாடல்கள் காற்றினிலே கீதமாக வந்து மனைதத்தொட்டன என்னால் மிகையாகாக திருமதி. சுலோச்சு. சிறீபாலனின் தமிழீழப்பாடலும் இனிமையான சொற்பொழிவும் தமிழின் இனிமையை எடுத்தகக்காட்டியது. நிகழ்ச்சிகள் திருமதி. சாரதா. ராஜ்குமாரின் நன்றியுரையுடன் இரவு 9.30மணியளவில் இனிதே நிறைவேறியது. மொத்தத்தில் பெண்களால் தயாரிக்கப்பட்டு அளித்த நிகழ்ச்சி என்பது பெருமைக்குரிய ஒன்று.

லண்டனில் தமிழர் சந்ததி கொல்லப்படுகின்றதா?

சக்திவேல்

வாசகர்களாகிய உங்களை அலை ஓசை மூலம் மீட்டும் சந்திப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். மேலும் இச்சந்தர்ப்பத்தை எனக்களித்த அலை ஓசை ஆசிரியருமேயும் அவர்களது தமிழ்ச்சேவை மனப்பான்மையையும் பாராட்டி நன்றியுடன் நினைவு கூர்கின்றேன். இக்கட்டுரையின் பிற்பகுதியில் இடம்பெறும் உண்மைச்சம்பவங்கள் உங்களுக்கு அதிர்ச்சியைத் தரலாம். ஆனால் இவ்வதிர்ச்சியானது உங்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியைத் தூண்டுமாயின் கட்டுரையின் நோக்கமும் எளிதாக நிறைவேறி விடும். இக்கட்டுரையின் முற்பகுதி சித்தாந்த ரீதியாகப் பிரச்சனைகளை ஆராய முயல்கிறது. தத்கவங்கள் எவ்வாறு எமது சரித்திரத்தடனும் இன்றைய கிணசரி வாழ்க்கை நடைமுறையுடனும் இணைந்துள்ளது, இதன் தாக்கம் எவ்வளவு காரம் எம்மைப் பாதித்துள்ளது? என்கே எமது இனத்தைத் தள்ளி விடும்? என்பதனை உண்மையான சரித்திரச் சான்றுடன் விளக்க முயல்கின்றது.

இன்றைய சமுதாயத்தில் நாம் ஓர் அங்கம். அத்தகைய சமுதாயத்தில் நாம் வாழ்வதற்கு மட்டுமல்ல, அடுத்த ஓர் புதிய கலைமுறையைக் கொடுக்கும் ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கக் காரணிகளாகவும் நாம் அமைகின்றோம். எனவே எமது சமுதாய வளர்ச்சியும், அதனடைய வீழ்ச்சியும் எமது கைகளில் தான் தங்கியிருக்கிறது. இதனை உங்களில் சிலர் உணராமல் இருக்கலாம், அல்லது அலட்சியப்படுத்தி விடலாம். இத்தகைய அலட்சியத்திற்கு நங்கள் மட்டும் காரணமாக இருக்க முடியாது. உங்கள் பெற்றோரில் சிலரும் கூடக் காரணமாக இருக்கலாம். உங்கள் ஒவ்வொருவரின் மறைமுகமாகவோ ஒரு தாக்கத்தைச் சமுதாயத்தில் உண்டாக்குகின்றது. இத்தகைய தாக்கம் ஒரு நண்மையான உந்தக்கைக் கொடுக்குமாயின் அது சமூக ஸ்ரேணிகளில் உயரும். ஆனால் அது தீமையான உந்தக்கைக் கொடுப்பின் அது சமுதாய அமைப்பிற்கு வழிவகுக்கும். ஆக மொத்தத்தில் விரும்பியோ அல்லது விரும்பாமலோ நங்கள் செய்கின்ற காரியங்கள் சமூகத்தில் ஒரு பெரிய தாக்கத்தை அல்லது முழு அளவிலான ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம், என்பது தெட்டத்தெளிவாகின்றது -

முற்றிலும் வேறுபட்ட இரு சமூகங்கள், ஒன்றிணைந்து வாழும் போது அவர்கள் அந்த சமூகத்தில் கலை, கலாச்சாரம், மொழி போன்றவற்றின் தாக்கத்திற்கு உட்படுவது உண்டு. இத்தகைய தாக்கம் இனிய தலைமுறையினரை (சிறுகிளை) அதிகளவு பாதிக்கும். எமது கலை, கலாச்சாரம் என்று எண்ணும் போது இத்தகைய பாதிப்பு மிக அதிகமாகவேயிருக்கும். இத்துடன் அச்சமுதாயம் சிறுபான்மை இனமாக இருப்பின் கலை, கலாச்சாரப் பாதிப்பு இளம் சிறுகிளைக்கு ஒரு குழப்பநிலையை ஏற்படுத்துவதுடன் அவர்களை மிகுந்த பாதிப்பிற்கும் உள்ளாக்குகின்றது. மேலும் அவர்களது கல்வி, மொழி, தாய் மொழியாக இல்லாத விட்டால் அத்தகைய இளம் சந்ததி முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு புதிய சமுதாயத்தை எதிர்காலத்தில் உருவாக்குகின்றது.

இப்படி உருவாக்கப்பட்ட சமுதாயம், ஆரம்ப காலத்தில் ஒரு கலப்பு சமுதாயமாக - அதாவது ஒரு வரம்பு, நியதியற்ற கலப்பு கலாச்சார வாழ்க்கையைக் கொண்டதாக அமையும். இவர்களின் அடுத்த தலைமுறையினர், பெரும்

பான்மை இனத்துடன் விரைவில் ஒன்றுக்கக் கலந்து விடுவார்கள். இதனால் அந்த சிறுபான்மை இனம் முற்றாக அழிக்கப்பட்டு விடும். இத்தகைய நிலைமைகள் எமது சமூகத்திற்கு ஏற்படக்கூடாது என்று நமது முன்னோர்கள் முன்கூட்டி சிந்தித்ததைத் தான் இன்றும் நாம் தமிழர்களாக வாழ்கின்றோம். எனவே நாம் எமது கடமைகளை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்குச் செய்யத் தவறக்கூடாது. இவற்றைச் சற்று விரிவாகச் சிந்தித்த எமது நிலையைச் சற்று உற்று நோக்குவோம்.

தமிழர்களாகிய நாங்கள் பல நாடுகளில் இன்றுவரை தமிழர்களாகவே வாழ்ந்து வருகின்றோம். இதற்குக் காரணம் நாம் தொடர்ந்தும் ஒன்று வரை எமது மொழி, கலை, கலாச்சாரங்களைப் பேணுவதும், அதனை ஒவ்வொரு கலைமுறையினருக்கும் சொல்லித் தருவதுமாகும். சமுத்தவர்களாகிய நாம் இதை நன்கு அபிவிருத்தியாகக் கூட்டிநித்தவர்கள். இவர்களில் பெரும்பான்மை இனம் (சிங்களவர்) வாழ்ந்த இடங்களில் வசித்த தமிழர்கள் ஆரம்ப காலத்தில் ஆங்கிலம் மூலம் கல்வி கற்ற போதும் அவர்கள் தமது கலாச்சாரத்தை இழந்திருந்தார்கள். காரணம் அவர்களிடம் தமிழ்ப்பண்பாடு பேணப்படவில்லை. மாறாக ஆங்கிலக் கலாச்சாரமே பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. இவர்கள் பெரும்பான்மை இனத்துடன் பல்வேறு காரணங்களுக்காக இணைந்து வாழ்ந்ததினால் கலாச்சாரக் கிடை (சிங்கள) கலாச்சாரத் தாக்கத்தால் தங்களை இழந்தனர். இதனால் அவர்களிடம் தமிழ் மெல்ல மெல்லச் செத்துக் கொண்டிருந்தது. உருவாக்கப்பட்ட புதிய தமிழ்ச் சந்ததியினர் தமிழ்ப்பாரம்பரியம் கலாச்சாரம் தெரியாமல் வளர்க்கப்பட்டதால் அவர்கள் சிங்களக் கழந்தைகளைப் பின்பற்றத் தொடங்கி சிங்களக் கலாச்சாரத்தை இலகுவாகக் கற்றுக் கொண்டனர். எனவே இச்சந்ததியினர் திருமணம் மலம் இலகுவாகச் சிங்கள இனத்துடன் இணைந்தனர். இதனைப் பெற்றோரால் தடுக்க முடியவில்லை. காரணம் இவர்களுடைய பெற்றோர் தாமே ஒரு குழப்பநிலையில் தமிழ் தெரியாத வாழ்ந்திருந்தனர். மேலும் காலங்கடந்த நேரத்தில் நாம் தமிழர், எமது பண்பாடு வேறு, என்று விளக்க முடியவில்லை. அப்படி விளக்கிலும் கூட அவர்களால் அதனைச் சரியாகப் புரியாத அல்லது ஏற்று நடக்கமுடியாத ஓர் நிலைமை.

இறுதியில் இவர்களும் இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சந்ததிகளும் சிங்களப் பெரும்பான்மையினருடன் ஒன்றிணைந்தனர். இதற்குக் கொழும்புக் கறவாத் தோட்டத் தமிழர்கள் ஒரு சிறந்த சரித்திரச் சான்றாக உள்ளனர்.

அடுத்த நீர்கொழும்பு, சிலாபம் ஆகிய பிரதேசங்களைக் கவனித்தால் இங்கு தமிழர்கள் பெரும்பான்மை இனமாக வாழ்ந்தார்கள். எனினும் சிங்கள அரசு இவ்விடங்களில் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை நிறுவ மறுத்ததுடன் தமிழ்ப் பிள்ளைகளைச் சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி கற்க வைத்தது. இப்பகுதியைச் சேர்ந்த தமிழர்கள் பெரும்பாலும் வறமையான நிலையில் இருந்ததினால் தங்கள் சிறுவர்களை வேறு தமிழ்ப் பாடசாலைக்கு அதாவது வேறு தமிழ் மாவட்டங்களுக்கு அனுப்ப முடியவில்லை. இதனால் இச்சிறுவர்கள் சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி கற்றார்கள். இவர்களுடைய பெற்றோர் வீட்டில் மட்டும் தமிழைப் பேசி இருந்தார்களோ என்னவோ. ஆனால் இப்பிரதேசத் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையினராக இருந்த போதிலும் மிக விரைவாகவே (20 வருட காலத்தில்) சிங்களவர்களாக மாறி விட்டார்கள். காரணம் மொழி, கலை, கலாச்சாரம் ஆகிய இம்முன்றையும் ஒரே கால கட்டத்தில் இவர்கள் இழந்திருந்தனர். இதனால் பெரும்பான்மைச் சிங்களச் சமூகத்துடன் இவர்கள் சுவபமாக இணைந்து விட்டனர்.

இலண்டன் தமிழர்களுக்கு இது ஒரு சிறந்த பாடம்.

தமிழர்கள் தமது மொழி, கலை, கலாச்சாரத்தை இலகுவில் மறந்து அல்லது புறக்கணித்து விடுவதில் மகா கெட்டிக்காரர்களாகவோ என்ற ஐயப்பாடு இங்கு எழுகின்றது. அதாவது தமது இனத்தை அழியாது பாதுகாப்பதில் மிகவும் திறமையற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தனர் என்று என்னும் போது எமக்கு அது மிகுந்த கவலையைத் தருகின்றது. இதை நமது முன்னோர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர் போலும். எனவே இதைத் தடுப்பதற்குச் சில சமூக சேவகர்கள் விழிப்புற்றனர். இவர்கள் இன்று கவிஞர்களாகவோ, எழுத்தாளர்களாகவோ அல்லது அரசியல்வாதிகளாகவோ இன்றேல் தமிழ் விடுதலை வீரர்களாகவோ இருக்கலாம்.

ஆனால் அவர்கள் கொண்ட உயர்ந்த நோக்கம் தமிழ் அழிவதனை தமிழர்கள் அமிக்கப் படுவதனை எதிர்க்கத் தகுந்த நிறுத்துவதாகும். இவர்களைக் கௌரவிக்க என்றும் நாம் தவறக் கூடாது. இத்தகைய பேரழிவிருந்து எம்மைக் காப்பதில் முதன்மை வகித்தவர் மீலத் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள். அன்று அன்றார் தமிழ்த்தொண்டு செய்தி ராவிட்டால் அரசாங்க வேலை தேடிய நம்மவர்கள் ஆங்கில மொகத்தால் இன்று ஒரு புதிய கலப்புச் சமுதாயத்தையே உருவாக்கியிருப்பார்கள். இவர்களில் ஒரு பகுதியினர் தமக்கெதைத் தனியுரிமை தமிழர்களிடமிருந்து கோரியிருப்பார்கள் என்கலது மிகையாகாது. இவை சற்று முன் நடந்த சரித்திரச் சம்பவங்களாகும்.

அடுத்த நாம் கடல் கடந்த தமிழர் களையும் தமிழையும் கவனிப்போம். முதலில் தென் ஆபிரிக்காவை அவதானித்தால் அங்கு ஆங்கிலமே உத்தியோக மொழியாகும். எனவே ஆங்கிலம் சுற்ற தமிழர்கள் தமது மொழி, கலாச்சாரத்தை மறந்த

களையும் தமது மொழி, கலாச்சாரத்தை மறந்த

தார்கள். இதனால் தமிழ் அங்கே ஹந்த விட்டது. நிறப்பாகுபாட்டுச் சட்டத்துள் மக்கள் வாழ வேண்டியுள்ளதால் புதிதாக அங்கு தமிழர்கள் குடியேறுவதாக இல்லை. இதனால் கலப்பு மணம் அங்கு பெருமளவில் நடந்தேறி விட்டது. உருவான புதிய தலைமுறையினர் தங்களைத் தமிழர்களாகக் கருதவதில்லை. அதனைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. பெற்றோருடைய தமிழ்மொழி அலட்சியப் போக்கு அங்கே எமது சந்ததியைத் தள்ளி விடுகின்றது என்பதைச் சற்றுச் சிந்தியுங்கள். இந்த நிலை லண்டன்வாழ் தமிழர்களுக்கு வேண்டவே வேண்டாம்.

இரண்டாவதாக மொரீசியஸ் நாட்டை எடுத்த ஆராய்ந்தால் அங்கும் அரசுகளும் மொழி பிரச்சாக உள்ளது. இதனால் அங்குள்ள தமிழ்க் குழந்தைகளும் தமிழை மறந்து வாழ வேண்டிய நிலை எற்பட்டது. இன்று அவர்களில் சிலர் பெயரில் மட்டும் தமிழை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகள் மீண்டும் கலப்பு மணத்தைச் செய்வதால் வருங்காலத்தில் பெயர் கூடத் தமிழில் இருக்காது. இதை உணர்ந்த சில தமிழர்கள் தமிழ் கற்றுத் தர முயன்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் 2ம் 3ம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த இப்பிள்ளைகள் அதனைக் கற்பதில் ஒரு சிறிதேனும் ஆர்வம் காட்டவில்லை. ஆகதைப்புசம் ஒன்று மட்டும் மொரீசியசில் அவர்களினால் பெரிதும் கொண்டாடப்படுகின்றது. இந்த விழாவைக் கொண்டு தான் நாம் இனிமேல் வருங்காலத் தமிழர்களை மொரிசியசில் அடையாளம் காட்டு கொள்வோமா என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

3ஆவதாக சிங்கப்பூர், மலேசியாவை எடுத்த ஆராய்ந்தால் அவர்களும் மெல்ல மெல்லத் தமிழைச் சாக விடுகிறார்கள். இதில் குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழர் மிகுந்த அலட்சியத்துடன் செயற்படுகின்றார்கள். தற்போதைய சட்ட மாற்றங்கள் தமிழர்களுக்கும் அவர்களுடைய மொழிக்கும் சற்று இரண்ட காலத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அங்கேயுள்ள தென்னிந்தியத் தமிழ்ச்சிறார்கள் தமிழ் பேசி எழுதும் தராதர அளவிற்கு, இலங்கைத் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் தராதரம் மிகக் குறைந்ததாகவே உள்ளது. அது மட்டுமல்ல. இலங்கைத்தமிழ்ப்பிள்ளைகள் அங்கே கூடுதலாகக் கலப்பு மணம் செய்கிறார்கள்.

தற்போது அங்கு ஒலி-ஒளி என்பனம் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் தமிழில் நடந்த போதும் அவைகளை இலங்கைத் தமிழ்ப்பிள்ளைகள் பார்ப்பது குறைவு. காரணம் அவர்களிடம் தமிழ் ஹந்த கொண்டிருக்கிறது. சிங்கப்பூரைப் பொறுத்த வரை தமிழர் கலை, கலாச்சாரத்தைக் கைவிடவில்லை. ஆனால் அவர்கள் தமிழ் மொழியைக் கைவிடுகிறார்கள். இதனால் அவர்களுடைய அடுத்த சந்ததி நிச்சயமாகத் தமிழர்களிடமிருந்து வேறுபட்ட ஒரு சந்ததியாக உருவாகும் அபத்தத் தோன்றியுள்ளது. தமிழ்ப் பெற்றோர் காட்டாத ஆர்வத்தை எப்படி அவர்களின் பிள்ளைகளிடமிருந்து எதிர்பார்க்க முடியும். எனவே எதிர்காலச் சந்ததியினர் நிச்சயமாகத் தமிழைப் பற்றிச் சிறிது கூடக் கவலைப்பட மாட்டார்கள். ஆகவே பெற்றோர்களே அங்கு அறிந்தோ அறியாமலோ தமிழ் அழிவிற்கு வித்த நாட்டி விட்டார்கள்.

ஆக மொத்தத்தில் மற்றைய இனங்களிலும் பார்க்கத் தமிழர்கள் தமது மொழியை இலகுவாக

இமந்து விடுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன? இதற்குக் காரணம் என்ன? தமிழர்களிடம் மொழிப்பற்று உல்லையா? அல்லது வெளிநாட்டு மோகமா? தமிழ் சோறு போடாது என்ற எண்ணமா? இல்லை சோம்பேறிக் தனமா? சற்று சிந்தியுங்கள். இன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழர்கள் இலண்டனில் குடியேறி வாழ்கிறார்கள். அவர்களது குடியேற்றத்திற்குப் பொருளாதாரம் ஆதிநூலமாக இருந்த போதிலும் அதன் தாக்கம் மொழிப்பிரச்சனையாகும். உதாரணமாக மொழிப்பிரச்சனையால் இலங்கையை விட்டு வெளியேறிய தமிழ்ச் சமுதாயம் இன்று தமது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு என்ன வழி காட்டுகின்றது? தற்போதைய நடப்பு நிலையை நாம் சற்று ஆராய்வோம்.

இலண்டன் வாழ் தமிழர்களை இங்கு இரு பகுதியினராகப் பிரித்து ஆராய்வோம். முதல் பகுதியினர் இந்த நாட்டுப் பிரஜைகள் அல்லது நிரந்தர வாச கால அனுமதி பெற்றோர். அதாவது பொருளாதார அகதிகள். 2வது பிரிவினர் தற்காலத்தில் எற்பட்ட கலவரங்களினால் அகதிகளாக வந்தோர். இப்பிரிவைச் சேர்ந்த அகதிகள் தமிழ், கலாச்சாரம் ஆகியவற்றைப் புறக்கணிக்கும் தன்மை இல்லாதவர்களாக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் நிச்சயமாக அதனைப் பேணிப்பாதுகாத்து வளர்க்கும் தன்மை அற்றவர்களாக உள்ளார்கள். இது ஒரு குற்றச்சாட்டாக அவர்கள் மீது சுமக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் கலை, கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பதற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்பது எமது அவா. மேலும் இவர்களில் பெரும்பாலானோர் இளவயதினர். சிலர் இங்கு மேற்கத்தைய நாகரீகத்தில் முழுகித் தங்கியே மறக்கின்றனர். பெரும்பாலானோர் மஞ்சள் பத்திரிகைகளையும் சினிமாப்புத்தகங்களையும் நாடுகின்றனர். தற்போது அமோக வற்பனையில் உள்ள புத்தகமாக "பருவகாலம்" என்னும் மஞ்சள் சஞ்சிகை இடம் பெற்றுள்ளது. எனவே எமது மொழி, கலை, கலாச்சாரம் பேணுவதற்கு இவர்களுக்கு நாம் கற்றுத்தர வேண்டியவை நிறைய உள்ளன. அவற்றைச் சொல்லிக் தர மறப்போமானால் அவர்களும் தம்மை மறந்த ஒரு சந்ததியாக இலகுவில் மாறி விடுவார்கள்.

அடுத்ததாக நாம் முதல் பிரிவினரான நிரந்தர வாச கால அல்லது பிரஜாவுரிமை பெற்றோரைக் கவனிப்போம். இவர்களில் இன்று 99% குழந்தைகளுடன் வாழும் ஒரு குடும்பப் பொறுப்பில் உள்ள சமுதாய அமைப்பாக இருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரை இவர்கள் கண்டித்து விமர்சிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். தாங்கள் ஏன் லண்டன் வந்தோம் எனபதனை மறந்து உட்கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தாய்மொழியைப் போதிக்க வேண்டும் என்பதில் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள். எத்தனையோ தமிழ்ப்பாடசாலைகள் லண்டன் முழுவதும் இயங்குகின்றபோதிலும் இப்பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகள் தமிழ் படிக்க வேண்டுமென்பதில் அதிக அக்கறை செலுத்தவில்லை.

இக்கையோரில் சிலர் குழந்தையின் பிள்ளை குழம்பி விடுகிறது என்று சொல்லித் தங்கள் பிள்ளையைக் குழப்பிக் கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். உண்மையில் ஒரு குழந்தை 5 வயது வரையும் வரை அதனுடைய மனனையில் எவ்வளவையும் கணிக்கலாம். ஒரு குழந்தையானது 4 வெவ்வேறு

மொழிகளை ஒரே நேரத்தில் பயில முடியும் என்பது ஐரோப்பிய மொழி வல்லுனர்களும் விஞ்ஞானிகளும் கூட எகோபித்த முடிவாகும். ஆனால் இந்தத் தாரிம் பெற்றோரின் கண்டு பிடிப்பு மிகவும் அச்சரியமானது. இதனால் பிள்ளை வளரும் வரை அங்கிலத்தில் கதைப்பார்கள். இதன் பின்பு பிள்ளைகளுக்குப் பாடசாலைப் படிப்புப் படிக்க நேரம் போதாது என்று சொல்வார்கள். அல்லது பிள்ளை ஜி.சி.எ சோதனை எடுக்கப் போகிறது. அது முடியக் தமிழ் படிக்கட்டும் என்பார்கள்.

கந்தோர் வேலை முடியக் களையுடன் வந்த பெற்றோர் வீட்டில் இளைப்பாறுவார்கள். ஆனால் பிள்ளை மேற்கு நாகரிகத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் கற்று டிஸ்கோ, உடைந்த துண்டுக் கரங்காட்டம் (எலம்பு முறிவு வலி) போன்ற நடனம் ஆடி, கோமன் எலே, நெய்பேர்ஸ் போன்ற தொலைக்காட்சிப் படங்கள் பார்த்து வருவதனைச் சற்றும் சிந்தியார்கள். சில பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்குப் பாடசாலைப் படிப்பைச் சொல்லித் தளவார்கள். சனி, ஞாயிறு பெற்றோருக்கு வீட்டு வேலைகள் அதிகம் எனவே சமீபப்பாடசாலை நடக்கும் இடத்திற்குக் கிட்ட உள்ளவர்கள் மட்டும் தங்கள் பிள்ளைகளை அப்பாடசாலைக்கு அனுப்புவார்கள். இதில் சில பெற்றோர் ஒவ்வொரு அனுப்பாது அலட்சியத்துடன் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் "குழந்தை பார்க்கும் காசு" அல்லது நேரம் மிச்சமென்று அனுப்புவதற்கு. ஆக மொத்தத்தில் பிள்ளைகள் நித்திரை பாடசாலை நேரம் போக மிகுரி நேரத்தில் அங்கில நிகழ்ச்சி பார்ப்பார்கள். தமிழ் என்று படிப்பது சனிக்கிழமை ஒரு இரு மணி நேரம் மட்டுமே. உண்மையில் இது போதாது. ஆயினும் இப்பிள்ளைகள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

பாடசாலைப் படிப்பில் கண்டித்து கருத்துமாக இருந்து படித்த பிள்ளை, தமிழைச் சரிவரப் படிக்காத பிள்ளை, அங்கில இசையில் மோகன்கொள்வது ஒரு இயற்கையான செயலாகும். இப்பிள்ளை மேற்படிப்பு என்று பட்டப்படிப்பு (பி.எச்.டி) படிக்கும் போது மட்டுமே தமிழ் படிக்குமா? அல்லது அப்போது தான் நேரம் கிடைக்குமா? அப்படித் தமிழ் படிக்கும் என்று பெற்றோரால் எப்படி நினைக்க முடியும்? 5 இல் 1 வளையாதது எப்படி 50 இல் 1 வளைய முடியும்? மேலும் சுற்றூலில் உள்ள அரைகுறை அங்கிலப் பழக்க வழக்கங்களைப் பழகி அதனோடு பிள்ளை ஒன்றிப் போவதனை பெற்றோரால் தடுக்க இயலாது. காரணம் அவர்களுக்கு வேலைக்குப் போய் வரவே நேரம் காணாது. வீட்டுக்கடன் கட்ட இந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர் காசு தருவாரா? சும்மா ஏதோ எழுத வேண்டுமென்று எழுதகிறார். இவ்வாறு கச்சிலர் உதாசீனம் செய்யலாம். ஆனால் அவர் களுடைய அலட்சியப் போக்கு வெகு விரைவில் இவர்களை அழவைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இங்கு சில உண்மைச்சம்பவங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். தாய் மொழி, கலாச்சாரத்தைக் கற்பிக்கத் தவறிய சில குடும்பங்கள் லண்டனில் உண்டு. அவர்களுடைய பிள்ளைகள் சில தலைக்குப் பூச்சும் பூசிக் தோடும் போட்டு வீட்டையும் விட்டு வெளியேறப் போய் விட்டார்கள்.

ஒரு குடும்பத்தில் 17 வயது மகன் ஆபிரிக்க இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெயலுடன் ஓடி விட்டது. இப்படிப்பட்ட சீரழிந்த செய்திகள் உண்டு. காலங்கடந்த ஞானம் உதவாது, இன்று அப்பெற்றோர் கண்ணாடல் வாழ்கிறார்கள். சிலர் தங்களுக்குப் பிள்ளை ஆருந்தும் அது உபதேசக்குதவாத பிள்ளை ஒரு பிள்ளையாகி விட்டது என்கிறார்கள். சிலர் தமக்குப் பிள்ளை இல்லை. நாள் இனி யாருக்கு உழைக்க? வீட்டைக்கூடப் பிள்ளைக்கு எழுத முடியாது. கொண்டு போனவன் கலைத்தால் அந்தப் பிள்ளைக்கு இதனை ஒரு காலத்தில் கொடுக்கலாம், என்றெல்லாம் பிதற்றுகிறார்கள். என்ன இந்த அவல நிலை? யாரால் இது வந்தது? இதற்கு யார் மல காரணம்?

இலண்டனில் தமிழருக்கு எண்பது குடியேறிய பாசிஸ்தான், இந்திய மக்களின் வாங்குகையை எடுத்த ஆராய்ச்சியால் 99% ஆன தாய்மாருக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. இதனை அவர்களுடைய வீட்டு மொழியாக அவர்களுடைய தாய் மொழியே இருந்தது. இதனை அவர்களது பிள்ளைகள் எளிதில் தமது தாய் மொழியைக் கற்றுக் கொண்டார்கள். அதேவேளை பாடசாலைகளில் ஆங்கில முலம் கல்வி கற்றனர். பிரித்தானியாவில் இன்று க. பொ. த. எடுத்தல் சித்தியடைவோர் விசிதமும் ஆவர்கள் தான் அதிகம் என்கிறது அரசு. கிண்கள அறிக்கை அதே வேளை இப்பிள்ளைகள் கடைசி வரை தமது கலாச்சாரத்தைக் கைவிடவில்லை. எனவே அவர்களுடைய அடுத்தடுத்த சந்ததிகளின் மொழி, கலாச்சாரத்தை இழக்கும் வாய்ப்பு இதன் மலம் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

எதிர்மானக இன்று மொழியை இழந்த ல்கொத்தாந்த மக்களையும், தமது மொழி அழிவதனைத் தடுப்பதற்காகப் போராடும் வேலில் மக்களையும் நாள் கண்ணாடாகப் பார்க்கிறோம். தயவு செய்து இச்சம்பவங்களை ஒரு பாடமாக எடுத்தல் பெற்றோர்கள் சிந்கிக்க வேண்டும். இத்தகைய சம்பவங்களுக்குப் பெற்றோர் தான் முழுப் பொறுப்பாகும். இவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை எப்படி வளர்த்திருக்க வேண்டும் என்பதனைச் சற்று கவனிப்போம்.

ஆம். நாம் லண்டனில் றற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு கலாச்சாரத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்படியான ஒரு சமூகத்தில் நாம் தனித்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே சுற்றூடல் எம்மை மாற்றுவது இயல்பே. நாம் மறுக்கப் போதும் அது எம்மை மாற்றி விடும். இப்படியான விவாதத்தை நாம் மறுக்கவில்லை. சமூகத்துடன் ஒத்து வாழ வேண்டும். அதற்காக எம்மை நாம் விலை பேசக் கூடாது. நாம் மாறுவது எமது பாரம்பரிய பண்பாட்டைத் தகர்த்து எறியக் கூடாது. சமூக முன்னேற்றத்திற்குரிய மாற்றங்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவை. ஆனால் எம்மை அழிக்கக்கூடிய மாற்றங்களை நாம் கட்டாயமாக எதிர்க்க வேண்டும். அப்படி எதிர்த்து எமது கலாச்சாரத்தை, எமது இனத்தை பேணத் தவறின் நாமே எமது இனத்தின் அழிவிற்கு வித்திட்டவர்களாவோம்.

ஆகவே மாற்றம் எத்தகையது? இது எங்கே ஆட்டுச் செல்லம் என்பதில் நாம் மிகுந்த

கவனத்தடன் இருக்க வேண்டும். இப்படியான மாற்றம் எம்மை அறியாமலே எம்மையும், குழந்தைகளையும் தொற்றிக் கொள்ளும். இப்படியான மாற்றம் ஆரம்பத்தில் மிக மிகச் சிறிதாகவே இருக்கும். இதனை நாம் சில வேளை அலட்சியமாக இருந்த விடுவோம். குறிப்பாக எமது மழலைச் செல்வங்கள் வட்டயத்தில் நாம் மிகுந்த அவதானமாக நடக்க வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு எது சரி எது பிழை என்று தெரியாது. ஆகவே பெற்றோர் தான் அவர்களைச் சரியான வழியில் கட்டிச் செல்ல வேண்டும். இலகுவான தாக்கத்திற்குரிய குழந்தையை மிகக் கவனமாக வளர்க்க வேண்டும்.

அவர்களுக்கு எமது மொழி, கலை, கலாச்சாரம் முதலியவற்றை, அவை எந்தவொரு அமைப்பில் வடிவத்தில் வந்தாலும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் சொல்லித்தர மறக்கக் கூடாது. நமது பாரம்பரியம், பழைய வரலாற்றுப் பெருமை ஆகியவற்றைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். அப்போது தான் அவர்கள் எமது தொன்மையை அறிவார்கள். பெருமைப்படுவார்கள். சக மாணவர்கள் வெள்ளைக்காரர் தான் சிறந்தவர்கள் என்று சொல்லிப் போது நாமும் அதற்குச் சளைத்தவர்களில்லை என்ற மனத்திடம் அக்குழந்தையிடம் எழும். இது குழந்தை மனத்தில் ஒரு துணியையும் தன்னைப்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தும். ஒரு குழந்தையின் மனவளர்ச்சிக்கு, மலிப்புகுவத்திற்கு இவை மிகவும் அவசியமானது. இப்படிக் குழந்தை வளரும் போது எப்போதும் தாய் தமிழ் மொழியிலேயே பேச வேண்டும். பிள்ளை பாடசாலை போகத் தொடங்க ஆங்கில மொழியை இலகுவாகக் கற்றுக் கொள்ளும்.

எனவே ஆங்கிலத்தை விட்டு விட்டுத் தமிழைப் பற்றி கவலைப்படுங்கள். எவ்வொரு நாளும் கறைந்தது 10-15 நிமிடமாவது தமிழ் எழுத்தக்களைக் கட்டாயம் கற்றுக் கொடுங்கள். குழந்தைகளைத் தமிழில் பேரணர், பேத்தியாருக்கு கடிதம் எழுதப் பழக்கங்கள். தேவாரம், திருக்குறள் ஆகியவற்றைக் கட்டாயம் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுங்கள். இவைகள் தான் உங்களை இன்றும் தமிழர்களாக வைக்கின்றன.

எத்தனையோ பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியில் அரும்பாடுபட்டு பல்வேறு நாடுகளில் தமிழ் வளர்க்கப் பல அன்பர்கள் பெரியார்கள் முயற்சி செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய தீராத உழைப்பை முயற்சியை அவமதித்து அலட்சியம் செய்யாதீர்கள். அவர்கள் உங்கள் பிள்ளைகள் தமிழராக இருக்க வேண்டும் என்ற அன்பால், தமிழ் மீது கொண்ட காதலினால் தங்களைக் கரைத்துத் தமிழை வளர்க்க உயல்கிறார்கள். இத்தகைய அவர்களது சேவைக்கு எவ்விதக் கிலேனும் மாசு கற்பிக்க முயலாதீர்கள். தமிழில் வெளிவரும் சஞ்சிகைகளை வாங்கிப் படிக்க தவறாதீர்கள். இவைகள் வியாபார நோக்கத்துடன் நடத்தப்பவை அல்ல. பெரு நட்டங்களுக்கு மத்தியிலும் தமிழ் வளர்ப்பதற்காகவே அச்சிருக்கிறார்கள். இச்சஞ்சிகைகள் தமிழ்ச் செய்திகளை, தாய் நாட்டு நிகழ்ச்சிகளை, பாரம்பரியம், கலை கலாச்சாரத்துடன் சமந்த எத்தனையோ இடர்களுக்கு மத்தியில் வெளிவருகின்றன. இவை தரும் பண்பாடு, பாரம்பரியம் போன்ற செய்திகள் அளப்பரியன. எனவே அப்பத்திரிகைகளைப் பாராட்டி வளர்க்கத்

தவறாதீர்கள். உங்களுக்கு அரசியல் பிடிக்கவில்லை என்பதற்காகப் பிள்ளையைத் தடுக்காதீர்கள். அரசியலும் எமது கலை, கலாச்சாரத்துடன் சேர்ந்த ஒரு இணைப்பு என்பதை மறக்காதீர்கள்.

தமிழர் திருநாளாம் தைப்பொங்கல் போன்ற பல தமிழ்ப் பண்டிகைகளைக் கொண்டாடும் இடங்களுக்குக் கூட்டிச் செல்வங்கள். எமது பாரம்பரியக் கலைப் பொக்கிசங்களைக் கற்றுக் கொடுங்கள். இவைகளை அவர்களுடைய பொழுது போக்கு விளையாட்டாக மாற்றுவார்கள். கோவில்களுக்குத் தவறாமல் கூட்டிச் செல்வங்கள். இந் தமிழ்க் குழந்தைகள் சந்திக்கும் போது அவர்களைத் தமிழில் கதைக்குள் படி செய்யுங்கள். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் தமிழ்ப்பிள்ளைகள் ஒன்றாகச் சந்திக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தத் தவறாதீர்கள்.

இவைகள் எமக்கு அற்ப விடயங்களாக இருக்கலாம். ஆல் இவைகள் தான் குழந்தைகளை தமிழர்களாக மாற்றும் ஒரு பெரிய கருவி என்பதனை ஆராய்ந்து சிந்தித்து வறியத் தவறாதீர்கள். இயன்ற வகையில் தமிழர்கள் கரும் இடங்களில் எல்லாம் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தை (உ-ம்) வேட்டி, சேலை) வளர்ச்சி மதிக்கத் தவறாதீர்கள். பிள்ளைகளைத் தமிழர்களாக வளர்த்தால் தமிழினம் அழியாது. தமிழ் மொழி அழியாது. அவர்கள் கூட்டவர்களுக்கும் கலப்பு மணம் செய்ய மாட்டார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உங்கள் பிள்ளை உங்கள் சொந்தப் பிள்ளையாகவே என்றென்றும் இருக்கும், என்பதில் சிறிதேஜம் ஐயமில்லை.

குறிப்பு:- தமிழ்ப் பெரியார்களுக்கு ஒரு வேண்டுமோ... தமிழ்ச் சங்கங்களுக்கும், பாடசாலைகளுக்கும் ஒன்றிணைத்து ஒரு தமிழர் மாமன்றத்தை இலண்டனில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அம்மன்றம் தமிழ், இலக்கிய எழுத்துப் போட்டிகளைக் கூட்டாக நடாத்தி தமிழர் விழாவாம் தைப்பொங்கல் போன்றவற்றைச் சிறப்பாக நடாத்த முன்வர வேண்டும்.

New Sri Lankan Shop in Edmonton !

Annika

231 Hertford Rd, Edmonton. Tel: 805 1042

Sri Lankan Food Items	OPEN 9 AM TO 9 PM EVERYDAY	Special Offers (till 1st April 90)
King Fish, Shark & Crabs		Cleaned Crabs 1 kg 4.99p
Tamil Films		String Hoppers 89p
Tamil Audio & Compact Discs		Rice Flour 1.35p
Tamil Magazines & Newspaper		Chilli Powder 1.75p
Fresh Sri-Lankan Vegetables		Pickle, Rasam Cream 89p
Discount on Bulk Purchase	Tamil Audio 1.50p	
		Tamil Compact Disc 6.99p

சிறுவர் களஞ்சியம்

ஒரு சிராமத்தில் சிமலி ஒருத்தி வசித்த வந்தாள். அவளிடம் ஒரு சேவல் இருந்தது. அதிகாலையில் அந்தச் சேவல் எழுந்து "கொக்கரக்கோ" என்று கூவும். சேவல் கூவியதும் சிமலி எழுந்திருந்து அடுப்பைப் பற்ற வைப்பாள். இதற்கள் அக்கிராமத்தில் உள்ள மற்றவர்கள் எழுந்து ஒவ்வொருவராகப் பாட்டி வீட்டுக்கு வந்து அடுப்புப் பற்ற வைக்கப் பாட்டியிடமிருந்து நெருப்பு வாங்கிச் செல்வார்கள்.

இது வழக்கமாக நடைபெறும் சம்பவமாகையால் பாட்டி நினைத்துக் கொண்டாள் தன்னுடைய சேவல் இருப்பதால்தான் இந்தக் சிராம மக்களுக்குப் பொருஷ விடிவது தெரிகிறது. இல்லாவிட்டால் ஒவ்வொருவரும் சும்பகரினைப்போல நாட்கள்க்கில் காங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று. அக்கடன் தன்வீட்டில் அடுப்புப் பற்றவைக்காவிட்டால் இவர்கள் நெருப்புக்குத் திட்டாடுவார்கள் இவ்வாறு நினைத்த பாட்டி ஒரு நாள் தானும் தன்னுடைய சேவலும் இல்லாவிட்டால் சிராம மக்கள் என்ன பாடுபடுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டு சொல்லாமல் தன் சேவலைத் தூக்கிக் கொண்டு அடுத்த சிராமத்திற்குள் போய்விட்டாள். மறுநாள் பாட்டியைக் காணாத சிராமத்தார் பாவம் எங்கு சென்றனோ? என்று வருந்தியவர்களாகத் தாங்களே நெருப்பு மீட்டிக் கொண்டு உடவு சமைத்தனர்.

இரண்டு நாட்கள் சிமலி அடுத்த சிராமத்திலேயே இருந்தாள். நாம் இல்லாகதால் நம் சிராம மக்கள் மிகவும் கனிப்பட்டுப் போயிருப்பார்கள். ஐயோ பாவம் சேவல் கூடக் கிளையாதே எப்படிப் பொருஷ விடிந்திருக்கும்? நெருப்பில்லாமல் எப்படி இரண்டு நாட்களாகச் சமைத்திருப்பார்கள்? எப்படிச் சாப்பிட்டிருப்பார்கள்? என்றெல்லாம் நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது அங்கு வந்த ஒருவன் "என்ன பாட்டி நீ இங்கேயா இருக்கிறாய்? எல்லோரும் உன்னைத் தேடுகிறார்களே" என்றான்.

நாம் நினைத்தது சரியாகிவிட்டது. நம் சேவல் இல்லாததால் பொருஷ விடியவில்லை. நாம் இல்லாததால் நெருப்புக் கொடுக்க எவரும் இல்லை. அதனால்தான் எல்லோரும் நம்மைத் தேடுகிறார்கள் என்று நினைத்த பாட்டி "என்கூடப்பா சும்பகை இரண்டு நாட்களாக நானும், என் சேவலும் ஊரில் இல்லாமல் பொருஷ விடிந்ததா? நெருப்புக் கொடுக்க எவரும் இல்லையே, எல்லோரும் சமைத்தச் சாப்பிட்டார்களா? என்று கேட்டாள்.

இதைக் கேட்டதும் அவன் பாட்டியின் அறியாமையைக் கண்டு சிரித்தவாறே இந்த உலகமே உன்னையும், உன் சேவலையும் நம்பி இருக்கிறது என்று நினைத்தாயா? பைத்தியக்காரப் பாட்டியாக இருக்கிறாயே. உடனே ஊர் போய்ச் சேர் என்றான்.

அசட்டுப் பாட்டியும் அந்தக் கணமே தன்னுடைய சேவலையுடன் கொண்டு ஊர் போய்ச் சேர்ந்தாள்.

எங்கள் தமிழ்

இனிமைத் தமிழ்மொழி எமது - எமக்கு

இன்பம் தரும்படி வாய்த்தநல் அமுது

கனியைப் பிழிந்திட்ட சாறு - எங்கள்

கதியில் உயர்ந்திட யாம்பெற்ற பேறு

தனிமைச் சுவையுள்ள சொல்லை - எங்கள்

தமிழினும் வேறெங்கும் யாம்கண்ட தில்லை.

நனியுண்டு நனியுண்டு காதல் - தமிழ்

நாட்டினர் யாவர்க்கு மேதமிழ் மீதில்.

-பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

மசாலா வடை: தேவையான பொருட்கள்:

கடலைப்பருப்பு: 2½ இரத்தல்
உழுத்தம்பருப்பு: ½ இரத்தல்
பச்சை மிளகாய்: 25
வெங்காயம்: 1 இரத்தல்
இஞ்சி அளவாக
கருவேப்பிலை அளவாக
மல்லி சிறிது
செத்தல் மிளகாய் 15
பெருஞ்சீரகம் வறுத்தபொடி அளவாக

செய்முறை: கடலைப்பருப்பு, உழுத்தம்பருப்பு, ஆசிய இரண்டையும் 2 மணி நேரம் ஊற வைத்து கழுவி, அளவான உப்பிட்டு முக்காற்பதமாக அரைத்துக் கொள்க. வெங்காயம், மிளகாய், இஞ்சி, கருவேப்பிலை, ஆசியவற்றைக் குறுகலாக அரிந்தும் மல்லித்தூள், செத்தல் தூள், பெருஞ்சீரகத்தூள் என்பவற்றை மாவுடன் கலந்து பிசைந்து வடை தட்டிச் சுட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பாண் புடி

தேவையான பொருட்கள்: பால் 1 கோப்பை
சீனி ½ இர
முட்டை 5
கஜு அளவாக
பேரீச்சம்பழம் அளவாக
பாண்துண்டுகள் ½ இர.

செய்முறை: பாண்துண்டுகளை பட்டர் தடவி பேக்கிங் தட்டில் போட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும். முட்டையின் மஞ்சள் கருவையும் சீனியையும் நன்றாக அடித்து பாளையும் சேர்த்து பாண்துண்டுகள் மேல் வார்க்க வேண்டும். சில நிமிடங்கள் கழித்துக் கலவையில் நன்றாக ஊறியதும் கஜு, பேரீச்சம்பழத்துண்டுகளை மேற்பரப்பில் போட்டு பேக் செய்து கொள்ள வேண்டும். அளவாக வெந்ததும் முட்டையின் வெண்கருவுடன் சீனி சேர்த்து நன்றாக அடித்து மேற்பரப்பில் ஊற்றி பேக் செய்து கொள்ள வேண்டும். இக்கலவையை ஆவியிலும் வேக வைத்துக் கொள்ளலாம். அப்படியாயின் முட்டையின் வெள்ளைக்கருவையும் கொஞ்சம் சீனியையும் நன்றாக அடித்துக் கலவை யுடன் நன்றாகக் கலந்து கொண்டு ஆவியில் வேக விடவும்.

நன்றி: செல்வி யசோதா. துரைசிங்கம்.

WEST LONDON TAMIL SCHOOL

மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பாடசாலை இசைவிழா அறிவித்தல் ஒன்று என் பார்வைக்கு வந்தவுடனே அந்த அறிவித்தலில் இருந்த கலைஞர்களின் பெயர்களைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் போக வேண்டும் என்ற ஓர் அவா இருந்ததென்றால் அது மிகையாகாது.

விழா என்றலே தாமதம் தான் என்பது போல் 7.00 மணிக்கே ஆரம்பமாகியது. நிகழ்ச்சிகள் மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பாடசாலைக் கீதம் பாடுவதோடு ஆரம்பமாகியது. மண்டபம் நிறைந்த கலையார்வம் மிக்க பார்வையாளர்களோடு நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகிய போதும் தனக்கேயுரிய கலகலப்பான புண்கையுடன் வரவேற்கும் திரு. நித்தியானந்தன் அங்கு இல்லாதமை சந்திரன் இல்லாத வானம் போலிருந்தது.

நிகழ்ச்சிகளில் ஐடம்பெற்ற நடனம், பாட்டு போன்றவைகளில் ஒன்றிரண்டே பாடசாலை மாணவர்களாலும் மற்றையவை புகழ் பெற்ற கலைஞர்களாலும் வழங்கப்பட்டன. வழமையாக மேற்கு இலண்டன் இசைவிழாவில் பல்வேறு புகழ் பெற்ற கலைஞர்களை ஒருங்கே மேடையில் ஏற்றுவது தான் வழக்கம். ஆனால் இம்முறை ஒரு குறிப்பிட்ட சில கலைஞர்களும் அவர்களது மாணவர்களும் இடம் பெற்றமை விந்தைக்குரியதாகும். அத்துடன் அறிவித்தலில் உள்ளபடி குறிப்பாகச் சில கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க வந்த பார்வையாளர்களுக்கு அக்கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமையையும் ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்த அதேவேளை அந்நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவில்லை எனப் பார்வையாளர்களிடம் நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர்கள் மன்னிப்புக் கோராதது மிகவும் வேதனைக்குரியதொன்று. நிகழ்ச்சிகளுக்குரியதே நண்ட இடைவெளிகளும் ஒலி, ஒளி அமைப்புகளினால் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சித் தடங்கல்களும் நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர்களது அனுபவமின்மையை எடுத்தக் காட்டியது. பாடசாலை மாணவர்களது பாடல், நடனம், சும்மி போன்றவை மிகவும் பாராட்டத்தக்க நிகழ்ச்சிகளாகும். அப்பாராட்டுக்கள் மாணவர்களை மட்டுமல்ல அவர்களது ஆசிரியர்களையும் சாரும். ஸ்ரீமதிகள் புவனேஸ்வரி. இளம்பூரணி, அம்பிகா. தாமோதரம் ஆசியோரின் சங்கீதகானம், ஸ்ரீமதி. ரஞ்சனி. பாபியோலா, சித்திரா. சற்குணநாதன், வானதி. நித்தியானந்தம் ஆசியோரின் நடனங்கள், டாக்டர். நிர்மலராஜின் வேணுகானம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள், நல்ல கீதஞ் சிவத்தனி நாதம், நடன ஞானியர் சிற்சபையாட்டம்; சொல்ல நாவில் இனிக்குத டா?

* அலை ஓசை ஆசிரியருக்கு,

முதற்கண் 5வது வயதை அடைந்திருக்கும் அலை ஓசை என்னும் சிறுவனுக்கு எனது உள்ளங்கனிந்த பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்களைக் கறுசிறேன். அப்பப்பா, எத்தனை இடர்களுக்கு மத்தியில் இம்மலரை பலவண்ண முகப்புக்களோடு பல்சுவை விருந்தாக எமக்கு அளித்து வருகிறீர்கள். கடல் கடங்க இடங்களில் கன்னித்தமிழ் வளர்க்கத் தாங்கள் செய்யும் தொண்டுக்கு எமது தலை சாய்ந்த நன்றிகள். வளர்க உங்கள் பணி.

-சண்முகப்பிரியா -
கவுன்சிலோ.

* ஆசிரியருக்கு,

தைப்பொங்கல் என்ற தலைப்பில் ஈழத்தின் இன்றைய நிலை பற்றியும், இன்றைய தேவை பற்றியும் அன்பரொருவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். இன்றைய நிலையில் நாம் எவ்வகையில் இங்கிருந்து உதவி செய்யலாம் என்று குறிப்பிடுவீர்களானால் எமது தாய்த்திரு நாட்டிற்கான கடமையையும் நாம் நிறைவேற்றலாமல்லவா?

- யோகநாதன் -
கிளப்பம் கொமன்

* ஆசிரியருக்கு,

கிரீத்தியின் ஜாதிப்பூக்கள் நெஞ்சைத் தொடும் வகையில் அமைந்தது. அவருக்கு எமது பாராட்டுக்கள்.

- மங்களநாயகி -
வுட்சிறீன்

* ஓய் ஆசிரியரே,

குறுக்கெழுத்துப் போட்டியா, குழப்பெழுத்துப் போட்டியா, குருக்கிற காசுக்கொழுங்காக வேலை செய்யும் ஓய். றப்பரால் அழித்தழித்துச் செய்து பார்த்து றப்பர் தேய்ந்தது தான் மிச்சம்.

- கேதீஸ்வரன் -
ஈஸ்ட்ஹாம்

* அன்பு ஆசிரியருக்கு,

லண்டன் செய்திகளைத் தாராளமாகப் பிரசுரித்தமைக்கு நன்றிகள். தொடர்ந்தும் லண்டனில் நடைபெறவுள்ள கலை நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துத் தந்தால் எமக்கு மன் கூட்டியே நேரத்தை ஒதுக்க தீவிரமாக இருக்கும்

- சிரிதரன் -
கென்ரன்

* ஆசிரியருக்கு,

சயன்ஸ் ஹன்ட் ரெக்ரெலொஜி, கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பான கதையாக அல்லவா வருகிறது. முன்னரைப் போல் ஆர்வமாக வாசிக்க முடியவில்லை. கொம்பியூட்டர் அங்கிள் என்ன செய்கிறார்?

- மனோஜித் -
வெம்பிளி

* ஆசிரியரே,

மறைந்த திரு. நவசோதியின் இழப்பு உண்மையிலேயே பேரிழப்பாகும். அன்றாடம் ஒரு தமிழ்க் கடல். இளஞ்சிறுர்களுக்குத் தமிழ் கற்பிக்க அவர் எடுத்த முயற்சிகள் அளவில்.

- ஆனந்தி -

Tamils Rehabilitation Organization

தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம்

மெல்லத் தமிழினிச் சாகுமாம்! என்று பேதலித்தான் அன்று பாரதி
மெல்லத் தமிழினம் செத்தீடுமோ? என்று பேரொலித்தது...

உலகத் தமிழரின் நேற்றைய வரலாறு!

இல்லை! இல்லை! என்று... வானளவ வெடித்த விடுதலைப் பூகம்பத்தினைக் கூடும்
கேட்டும்... இந்த வையகமே... வியந்து நின்றது!

வீர மறவரின்... செங்குருதியில் குதித்தெழுந்த... இனமானப் புத்தாடை பூண்டு...
மாவீரத் தெட்டிலினை ழிச்சாக்கித் தியாகத் தீபங்களின் புத்தொளியிற்...

புது மெருகு கொண்டு... தமிழீழத்தாய்... எம் முன்னே...

புதுப் பொலிவுடன் முழுவலித்த நிற்குறள்!

அன்னியர் பொழிந்த சூட்டுகளும்...

அடுத்ததுக் கெடுத்தவர்... காட்டிக் கொடுத்தவர்...

கண்ணிய மற்றவர்... கூடப் பிறந்து குடி கெடுத்தவர்...

சொரிந்த பாவச் சரங்களும்... ஏற்படுத்திய தழும்புகள்... புண்கள்...

அன்னை தமிழீழத்தின் மேனியில்... ஆங்காங்கே மலிந்து கிடக்கின்றன!

அந்தத் தழும்புகளை ஆற்றிட... அந்தப் புண்களைப் போக்கிட...

ஆயுத மேந்திய மறவரின்... நெஞ்சினில் ஏறிய தழும்புகள் ஆறிட...

புதியதோர் சகாப்தம்... தமிழரின் வாழ்வின் பூத்துக் குலங்கிட...

உலகெலாம் பறந்து வாரும் தமிழர் சமுதாயத்திற்கு...

அளப்பரிய பொறுப்புகள் பரந்து கிடப்பதை... நினைவு படுத்திட...

இந்த விண்ணப்பத்தினை வெளியிட்டு நிற்கிறோம்!

போராட்டத்தின் கோரப்பற்களின் வலிமேறி... ஊனர்களான உடன் பிறப்புக்கள்!

தாய் தந்தையரை ஐழந்த மழலைகள்!

தாங்கத் தரையிழந்து ஒதுங்கக் கூரையிழந்து... உடம்பெயர்ந்த லைந்த மக்கள்!

மங்கலக் குங்குமத்தினைத் துடைத்து விட்டுக் கண்ணீரில் முகங்கழுவிக்கொள்ளும்

கைம் பெண்கள்!

தொழிலிழந்து... வயிற்றைக் கழுவ ஏங்கும் மனித இயந்திரங்கள்!

கல்விப் பாதிப்படைந்த மாணவ மாணவிகள்!

ஐடியுண்டு போன கட்டடங்கள்! ஏரியுண்டு போன பொது நிறுவனங்கள்!

சீர்து லைந்து போன விதருக்கள்! இலகுவானது போன திரிபாசங்கள்!

அழிந்த போன பொருள் வளங்கள்... ஆடிப்போன தொழிற் சாலைகள்!

சுகாதார வசதியிறப்புக்கள்! இத்தனைக்கும் மத்தியில்

மெல்லக் சிளம்பிட நிற்கும் அந்த ஆதவனின் ஆட்சி!

ஆட்சி பரம்பரை... மீண்டும் ஒரு முறை...

ஆட்சி நிற்கும் அந்த மகத்தான காட்சிக்குத் தயாராகும்...

எங்கள் இனத்துடன் நாமும் கலந்து கொள்ள...

நமக்கெல்லாம் ஒரு வாய்ப்பினைத் தர நிற்கும்...

தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் தாய் நிறுவனத்துடன் இணைந்து இயங்க

முன் நிற்கிறது கழகத்தின் இலண்டன் சினை! இணைந்து பணியாற்ற வாருங்கள்!

U.K. Branch: 1a, Aubrey Road, Walthamstow, London E17 4SL. Tel: 01 509 2380

TAMIL REFUGEE (ACTION GROUP) HOUSING ASSOCIATION LTD.

Telephone: 01-365 0892
01-365 0894

OFFICE 3, 2nd FLOOR
MILLMEAD BUSINESS CENTRE
MILLMEAD ROAD
LONDON N17 9QU

Tamil Refugee (Action Group) Housing Association, a well established and progressive Organisation helping Tamil refugees, is looking for a suitable

DEVELOPMENT OFFICER

for the Tamil Refugee Training and Employment Project to be set up soon. to be employed initially for 3 months. Funding for a further three months' salary has been applied for.

The job holder must have a sense of self-initiative and be sympathetic and understanding to Tamil refugees from a grassroots and self-help perspective. He or she will be involved in setting up an organisation which would advise and organise training and employment initiatives, including the mooted of vocational training programmes, liaising with employers and educational establishments and the setting up of business and self employment.

In the first 3 months the officer would work with a Steering Committee to produce written proposals for carrying out the proposed training and employment initiatives.

Refugees are specially encouraged to apply. Knowledge of Tamil and English languages are essential. Knowledge of Computer use is desirable; Good communication skills are important.

SALARY £11,293.00 per annum pro rata plus travelling expenses.

Please apply in writing to TR(AG)HA

For further details contact TR(AG)HA on 01 365 0892/4 between 9.30am and 5.30pm on week days.

* Exemption section 5 (2) (d) of the Race Relation Act 1976 applies.

A member of the

CAPITAL AUTOS

- * RECOVERY SERVICE
- * COMPUTER TUNING
- * WELDING, RESPRAYS
- * PRE MOT CHECKS
- * INSURANCE WORK
- * ALL MECHANICAL & ACCIDENTAL REPAIRS
- * FREE ESTIMATES
- * VW AUDI SPECIALIST
- * VW AUDI 2nd HAND CAR SPARES
- * 2nd HAND CARS SALES

CONTACT:

1800
519
6187

N.Ratha
(Proprietor)

311, Sprowston Mews,
Forest Gate E7
(Rear of 311 Romford Road)

TEL: 01 519 6187 01 519 3041 0860 570031